

இந்திய நாடாளுமன்றம்

பாராளுமன்றம் என்பது மத்திய அரசின் சட்டமன்ற உறுப்பு ஆகும். இது 'மேற்கத்திய அமைச்சரவை' மாதிரி அரசாங்கத்தின் பாராளுமன்ற வடிவத்தை ஏற்றுக்கொண்டதன் காரணமாக இந்திய ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பில் ஒரு முன்னோடி மற்றும் மைய நிலையை ஆக்கிரமித்துள்ளது.

அரசியலமைப்பின் பகுதி V இல் உள்ள பிரிவுகள் 79 முதல் 122 வரை, பாராளுமன்றத்தின் அமைப்பு, அமைப்பு, காலம், அதிகாரிகள், நடைமுறைகள், சிறப்புரிமைகள், அதிகாரங்கள் மற்றும் பலவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன.

பாராளுமன்றத்தின் அமைப்பு:

அரசியலமைப்பின் கீழ், இந்திய நாடாளுமன்றம் குடியரசுத் தலைவர், மாநிலங்களவை மற்றும் மக்களவை ஆகிய மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. 1954 ஆம் ஆண்டில், இந்தி பெயர்களான 'மாநிலங்களவை' மற்றும் 'மக்களவை' முறையே மாநிலங்களவை மற்றும் மக்களவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மாநிலங்களவை என்பது மேல்சபை (இரண்டாவது அறை அல்லது மூப்பர்கள் சபை) மற்றும் மக்களவை கீழ் சபை (முதல் அறை அல்லது பிரபலமான அவை). முந்தையது இந்திய யூனியனின் மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, பிந்தையது ஒட்டுமொத்த இந்திய மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உறுப்பினராக இல்லாவிட்டாலும், நாடாளுமன்றக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ள நாடாளுமன்றத்தில் அமரவில்லை என்றாலும், அவர் நாடாளுமன்றத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். ஏனென்றால், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலின்றி சட்டமாக மாற முடியாது. அவர் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்பான சில செயல்பாடுகளையும் செய்கிறார், எடுத்துக்காட்டாக, அவர் இரு அவைகளையும் வரவழைத்து, ஆதரவாளர்களுக்கு ஆதரவாக, மக்களவையை கலைக்கிறார், இரு அவைகளிலும் உரையாற்றுகிறார், அவை அமர்வில் இல்லாதபோது அவசரச் சட்டங்களை வெளியிடுகிறார், மற்றும் பல.

இந்த வகையில், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் அமெரிக்க முறையை விட பிரிட்டிஷ் முறையையே நம்பியிருந்தனர். பிரிட்டனில், பாராளுமன்றம் கிரீடம் (ராஜா அல்லது ராணி), ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் (மேலவை) மற்றும் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் (கீழ்சபை) ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. மாறாக, அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் சட்டமன்றத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இல்லை. அமெரிக்காவில், காங்கிரஸ் என்று அழைக்கப்படும் சட்டமன்றம், செனட் (மேல் சபை) மற்றும் பிரதிநிதிகள் சபை (கீழ்சபை) ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

அரசாங்கத்தின் பாராளுமன்ற வடிவம் சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக உறுப்புகளுக்கு இடையே உள்ள ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருப்பதை வலியுறுத்துகிறது. எனவே,

UNIT - V - INDIAN POLITY

பிரிட்டனில் உள்ள 'கிரவுன்-இன்-பார்லிமென்ட்' போன்ற 'பிரசிடென்டின-பார்லிமென்ட்' எங்களிடம் உள்ளது. மறுபுறம், அரசாங்கத்தின் குடியரசுத் தலைவர் வடிவம், சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக உறுப்புகளைப் பிரிப்பதை வலியுறுத்துகிறது. எனவே, அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் காங்கிரசின் ஒரு அங்கமாக கருதப்படுவதில்லை.

இரட்டை அவைகளின் அமைப்பு:

மாநிலங்களவையின் அமைப்பு:

மாநிலங்களவை அதிகபட்ச பலம் 250 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது, இதில் 238 பேர் மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டும் (மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்) மற்றும் 12 பேர் குடியரசுத் தலைவரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறார்கள்.

தற்போது மாநிலங்களவையில் 245 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இதில் 229 உறுப்பினர்கள் மாநிலங்களையும், 4 உறுப்பினர்கள் யூனியன் பிரதேசங்களையும், 12 உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறார்கள்.

அரசியலமைப்பின் நான்காவது அட்டவணை மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு மாநிலங்களவையில் இடங்களை ஒதுக்குவது பற்றி கூறுகிறது.

1. **மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவம்:** மாநிலங்களவையில் உள்ள மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகள் மாநில சட்டப் பேரவைகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஒற்றை மாற்றத்தக்க வாக்கு மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின்படி தேர்தல் நடத்தப்படுகிறது. மாநிலங்களவையில் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. எனவே, பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை மாநிலத்திற்கு மாநிலம் மாறுபடும். எடுத்துக்காட்டாக, உத்தரப் பிரதேசத்தில் 31 உறுப்பினர்களும், திரிபுராவில் 1 உறுப்பினர் மட்டுமே உள்ளனர். இருப்பினும், அமெரிக்காவில், மக்கள் தொகையைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் செனட்டில் சமமான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படுகிறது. அமெரிக்காவில் 50 மாநிலங்கள் உள்ளன மற்றும் செனட்டில் 100 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்—ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் 2 நபர்கள்.
2. **யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதித்துவம்:** மாநிலங்களவையில் உள்ள ஒவ்வொரு யூனியன் பிரதேசத்தின் பிரதிநிதிகளும் அந்த நோக்கத்திற்காக பிரதேசமாக அமைக்கப்பட்ட வாக்காளர் கல்லூரியின் உறுப்பினர்களால் மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இந்த தேர்தலும் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையின்படி ஒற்றை மாற்றத்தக்க வாக்கு மூலம் நடத்தப்படுகிறது. எட்டு யூனியன் பிரதேசங்களில், மூன்று (டெல்லி, புதுச்சேரி மற்றும் ஜம்மு & காஷ்மீர்) மட்டுமே மாநிலங்களவையில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ளது. மற்ற ஐந்து யூனியன் பிரதேசங்களின் மக்கள் தொகை மிகக் குறைவாக இருப்பதால் மாநிலங்களவையில் எந்தப் பிரதிநிதியும் இல்லை.

UNIT - V - INDIAN POLITY

3. **நியமன உறுப்பினர்கள்:** கலை, இலக்கியம், அறிவியல் மற்றும் சமூக சேவையில் சிறப்பு அறிவு அல்லது நடைமுறை அனுபவம் உள்ளவர்களிடமிருந்து 12 உறுப்பினர்களை குடியரசுத் தலைவர் மாநிலங்களவைவிற்கு நியமிக்கிறார். இந்த நியமனக் கோட்பாட்டின் பின்னணியில் உள்ள நியாயம் என்னவென்றால், தேர்தல் செயல்முறையின் மூலம் மாநிலங்களவைவில் முக்கிய நபர்களுக்கு இடம் வழங்குவதாகும். அமெரிக்க செனட்டில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இல்லை என்பதை இங்கே கவனிக்க வேண்டும்.

மக்களவையின் அமைப்பு:

மக்களவையின் அதிகபட்ச பலம் 552 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில், 530 உறுப்பினர்கள் மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளாகவும், 20 உறுப்பினர்கள் யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகளாகவும், 2 உறுப்பினர்கள் ஆங்கிலோ-இந்தியன் சமூகத்திலிருந்து குடியரசுத் தலைவரால் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும் (104 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் - 2019 ஆங்கிலோ - இந்தியர் நியமனம் நிறுத்தப்பட்டது.

தற்போது மக்களவையில் 543 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இதில், 530 உறுப்பினர்கள் மாநிலங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர், 13 உறுப்பினர்கள் யூனியன் பிரதேசங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்.

1. **மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவம்:** மக்களவையில் உள்ள மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகள் மாநிலங்களில் உள்ள பிராந்திய தொகுதிகளில் இருந்து நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். உலகளாவிய வயது வந்தோருக்கான வாக்குரிமை கொள்கையின் அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்தப்படுகிறது. 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு இந்திய குடிமகனும், அரசியலமைப்புச் சட்டம் அல்லது எந்தவொரு சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் தகுதி நீக்கம் செய்யப்படாதவர்களும் அத்தகைய தேர்தலில் வாக்களிக்க தகுதியுடையவர்கள். 61வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1988 மூலம் வாக்களிக்கும் வயது 21லிருந்து 18 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது.
2. **யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதித்துவம்:** மக்களவைவில் யூனியன் பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை பரிந்துரைக்கும் அதிகாரத்தை அரசியலமைப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கியுள்ளது. அதன்படி, பாராளுமன்றம் யூனியன் பிரதேசங்கள் (மக்களவைக்கு நேரடித் தேர்தல்) சட்டம், 1965 ஐ இயற்றியுள்ளது, இதன் மூலம் யூனியன் பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களவை உறுப்பினர்களும் நேரடித் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.
3. **நியமன உறுப்பினர்கள்:** மக்களவைவில் அந்த சமூகத்திற்கு போதுமான பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்றால், ஆங்கிலோ-இந்தியன் சமூகத்திலிருந்து இரண்டு உறுப்பினர்களை குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கலாம். முதலில், இந்த ஏற்பாடு 1960 வரை செயல்பட்டது, ஆனால் 95வது திருத்தச் சட்டம்,

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

2009 மூலம் 2020 வரை நீட்டிக்கப்பட்டது. 104வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் ஆங்கிலோ - இந்தியன் இடஒதுக்கீடு நிறுத்தப்பட்டது.

மக்களவைக்கான தேர்தல் முறை:

மக்களவைக்கான தேர்தல் முறை தொடர்பான பல்வேறு அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

பிராந்திய தொகுதிகள்:

மக்களவைக்கு நேரடித் தேர்தல் நடத்துவதற்காக, ஒவ்வொரு மாநிலமும் பிராந்தியத் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இது சம்பந்தமாக, அரசியலமைப்பு பின்வரும் இரண்டு விதிகளை வழங்குகிறது:

1. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அந்த எண்ணிக்கைக்கும் அதன் மக்கள்தொகைக்கும் இடையிலான விகிதம் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் வகையில் மக்களவையில் பல இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆறு மில்லியனுக்கும் குறைவான மக்கள்தொகை கொண்ட மாநிலத்திற்கு இந்த விதி பொருந்தாது.
2. ஒவ்வொரு தொகுதியின் மக்கள்தொகைக்கும் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கும் இடையிலான விகிதம் மாநிலம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் வகையில் ஒவ்வொரு மாநிலமும் பிராந்தியத் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சுருக்கமாக, அரசியலமைப்பு இரண்டு அம்சங்களில் ஒரே மாதிரியான பிரதிநிதித்துவம் இருப்பதை உறுதி செய்கிறது: (அ) வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்கு இடையில், மற்றும் (ஆ) ஒரே மாநிலத்தில் உள்ள வெவ்வேறு தொகுதிகளுக்கு இடையில்.

'மக்கள்தொகை' என்ற வெளிப்பாடு, முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் கண்டறியப்பட்ட மக்கள்தொகையைக் குறிக்கிறது, அதன் தொடர்புடைய புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புக்குப் பிறகும் மறுசீரமைப்பு:

ஒவ்வொரு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்புக்குப் பிறகு, (அ) மக்களவையில் மாநிலங்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு, (ஆ) ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் பிராந்தியத் தொகுதிகளாகப் பிரிப்பதில் மறுசீரமைப்பு செய்யப்பட வேண்டும். அதிகாரம் மற்றும் அது எவ்வாறு உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்க பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது. இதன்படி 1952, 1962, 1972 மற்றும் 2002 ஆம் ஆண்டுகளில் தொகுதி மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழு சட்டங்களை பாராளுமன்றம் இதற்கென இயற்றியுள்ளது.

1976 ஆம் ஆண்டின் 42 வது திருத்தச் சட்டம் 1971 ஆம் ஆண்டு அளவில் 2000 ஆம் ஆண்டு வரை மக்களவையில் மாநிலங்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் பிராந்திய தொகுதிகளாகப் பிரிப்பதை முடக்கியது. மறுசீரமைப்பிற்கான இந்தத் தடை, 2001 ஆம் ஆண்டின் 84 வது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் மேலும் 25 ஆண்டுகளுக்கு (அதாவது, 2026 வரை)

நீட்டிக்கப்பட்டது, மக்கள்தொகை கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிக்கும் அதே நோக்கத்துடன்.

2001 ஆம் ஆண்டின் 84 வது திருத்தச் சட்டம் 1991 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் மாநிலங்களில் உள்ள பிராந்தியத் தொகுதிகளை மறுசீரமைத்தல் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்துதல் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ள அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது. பின்னர், 2003 ஆம் ஆண்டின் 87வது திருத்தச் சட்டம் 1991 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் அல்லாமல் 2001 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் தொகுதிகளை எல்லை நிர்ணயம் செய்ய வகை செய்தது. இருப்பினும், மக்களவையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கையை மாற்றாமல் இதைச் செய்யலாம்.

பட்டியலின மற்றும் பழங்குடியின மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு:

அரசியலமைப்பு வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறையை கைவிட்டாலும், மக்கள்தொகை விகிதத்தின் அடிப்படையில் மக்களவையில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு இட ஒதுக்கீட்டை வழங்குகிறது.

முதலில், இந்த முன்பதிவு பத்து ஆண்டுகளுக்கு (அதாவது, 1960 வரை) செயல்படும், ஆனால் அது ஒவ்வொரு முறையும் 10 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நீட்டிக்கப்படுகிறது. இப்போது, 2009 இன் 95வது திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ், இந்த இட ஒதுக்கீடு 2020 வரை நீடிக்கும்.

104வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் இடஒதுக்கீட்டை மேலும் 10 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டித்தது.

பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்கள் எந்த தனி வாக்காளர்களும் இல்லாமல் ஒரு தொகுதியில் உள்ள அனைத்து வாக்காளர்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் உறுப்பினர் பொது (ஒதுக்கீடு அல்லாத) தொகுதியில் போட்டியிடுவதற்கும் தடை இல்லை.

2001 ஆம் ஆண்டின் 84 வது திருத்தச் சட்டம், பொது இடங்களை மறுசீரமைப்புக்கு பயன்படுத்தப்படும் 1991 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் இடஒதுக்கீடு இடங்களை மறுசீரமைக்க வகை செய்தது. பின்னர், 2003 ஆம் ஆண்டின் 87வது திருத்தச் சட்டம் 1991 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் அல்லாமல் 2001 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை மறுசீரமைக்க வகை செய்தது.

விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை:

மாநிலங்களவை விஷயத்தில் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையை அரசியலமைப்பு ஏற்றுக்கொண்டாலும், மக்களவை விஷயத்தில் அதே முறையை அது விரும்புவதில்லை. மாறாக, மக்களவைக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான பிராந்திய பிரதிநிதித்துவ முறையை அது ஏற்றுக்கொண்டது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

பிராந்திய பிரதிநிதித்துவத்தின் கீழ், சட்டமன்றத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஒரு தொகுதி எனப்படும் புவியியல் பகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் ஒரு பிரதிநிதி மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். எனவே அத்தகைய தொகுதி ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த முறையில், பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்ற வேட்பாளர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்படுவார். இந்த எளிய பெரும்பான்மை பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு முழு வாக்காளர்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இது சிறுபான்மையினருக்கு (சிறு குழுக்களுக்கு) உரிய பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்காது. விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையானது பிராந்திய பிரதிநிதித்துவத்தின் குறைபாடுகளை அகற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த அமைப்பின் கீழ், அனைத்துப் பிரிவு மக்களும் அவரவர் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப பிரதிநிதித்துவம் பெறுகின்றனர். மக்களில் மிகச்சிறிய பிரிவினரும் கூட சட்டமன்றத்தில் உரிய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுகிறார்கள்.

இரண்டு வகையான விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம் உள்ளது, அதாவது ஒற்றை மாற்றத்தக்க வாக்கு முறை மற்றும் பட்டியல் முறை. இந்தியாவில், மாநிலங்களை மற்றும் மாநில சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் முதல் வகை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. மக்களவைக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையை அரசியலமைப்புச் சபையின் சில உறுப்பினர்கள் ஆதரித்த போதிலும், அரசியலமைப்பு இரண்டு காரணங்களால் அந்த முறையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

1. நாட்டில் கல்வியறிவு குறைவாக இருப்பதால் வாக்காளர்கள் அமைப்பை (சிக்கலானது) புரிந்து கொள்வதில் சிரமம்.
2. அரசாங்கத்தில் உறுதியற்ற தன்மைக்கு வழிவகுக்கும் அரசியல் கட்சிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் அமைப்பின் போக்கு காரணமாக பாராளுமன்ற அரசாங்கத்திற்கு பொருத்தமற்றது.

கூடுதலாக, விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறை பின்வரும் குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. இது மிகவும் விலை உயர்ந்தது.
2. இடைத்தேர்தலை நடத்துவதற்கு எந்த வாய்ப்பையும் கொடுக்கவில்லை.
3. இது வாக்காளர்களுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே உள்ள நெருக்கமான தொடர்புகளை நீக்குகிறது.
4. இது சிறுபான்மை சிந்தனை மற்றும் குழு நலன்களை ஊக்குவிக்கிறது.
5. இது கட்சி அமைப்பின் முக்கியத்துவத்தை அதிகரிக்கிறது மற்றும் வாக்காளர்களை குறைக்கிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

அவைகளின் காலம்:

மாநிலங்களவையின் காலம்:

மாநிலங்களவை (முதலில் 1952 இல் அமைக்கப்பட்டது) ஒரு தொடர்ச்சியான அவை, அதாவது, அது ஒரு நிரந்தர அமைப்பு மற்றும் கலைக்கப்படுவதற்கு உட்பட்டது அல்ல. இருப்பினும், அதன் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு ஒவ்வொரு இரண்டாவது வருடமும் ஓய்வு பெறுகிறது. ஒவ்வொரு மூன்றாம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலும் புதிய தேர்தல்கள் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் நியமனங்கள் மூலம் அவர்களின் இடங்கள் நிரப்பப்படுகின்றன. ஓய்வுபெறும் உறுப்பினர்கள் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் மறுதேர்தல் மற்றும் மறுபெயரிடுவதற்கு தகுதியுடையவர்கள்.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலத்தை நிர்ணயம் செய்யவில்லை மற்றும் அதை பாராளுமன்றத்திற்கு விட்டுள்ளது. அதன்படி, மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டத்தில் (1951) பாராளுமன்றம் மாநிலங்களவை உறுப்பினரின் பதவிக் காலம் ஆறு ஆண்டுகளாக இருக்க வேண்டும். முதல் மாநிலங்களவையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலத்தைக் குறைக்க இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருக்கு இந்தச் சட்டம் அதிகாரம் அளித்தது. முதல் தொகுதியில், யார் ஓய்வு பெறுவது என்பது குலுக்கல் சீட்டு மூலம் முடிவு செய்யப்பட்டது. மேலும், மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் ஓய்வு உத்தரவை நிர்வகிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய குடியரசுத் தலைவர்க்கு இந்த சட்டம் அதிகாரம் அளித்துள்ளது.

மக்களவையின் காலம்:

மாநிலங்களவை போலல்லாமல், மக்களவை ஒரு தொடர்ச்சியான அறை அல்ல. பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு அதன் முதல் சந்திப்பின் தேதியிலிருந்து அதன் சாதாரண பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகும், அதன் பிறகு அது தானாகவே கலைந்துவிடும். எவ்வாறாயினும், ஐந்தாண்டுகள் முடிவதற்குள் எந்த நேரத்திலும் மக்களவையை கலைக்க குடியரசுத் தலைவர்க்கு அதிகாரம் உள்ளது, இதை நீதிமன்றத்தில் ஆய்வு செய்ய முடியாது.

மேலும், மக்களவையின் பதவிக்காலம் தேசிய அவசர காலத்தின் போது நீட்டிக்கப்படலாம், இது பாராளுமன்றத்தின் சட்டமாக ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறை எந்த காலத்திற்கும். எவ்வாறாயினும், அவசரகாலச் நிறுத்தப்பட்ட பின்னர் ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் இந்த நீட்டிப்பு தொடர முடியாது.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்:

தகுதிகள்:

பாராளுமன்ற உறுப்பினராக ஒருவர் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு அரசியலமைப்பு பின்வரும் தகுதிகளை வகுத்துள்ளது.

1. அவர் இந்திய குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
2. இந்த நோக்கத்திற்காக தேர்தல் ஆணையத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நபருக்கு முன்பாக அவர் ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழியை

UNIT - V - INDIAN POLITY

செய்து சந்தா செலுத்த வேண்டும். அவரது சத்தியம் அல்லது உறுதிமொழியில், அவர் சத்தியம் செய்கிறார்

(அ) இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீது உண்மையான நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசம்

(ஆ) இந்தியாவின் இறையாண்மையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் நிலைநிறுத்துதல்

3. மாநிலங்களவைவை பொறுத்தவரை 30 வயதுக்கு குறையாமலும், மக்களவைவை பொறுத்தவரை 25 வயதுக்கு குறையாமலும் இருக்க வேண்டும்.

4. அவர் பாராளுமன்றத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பிற தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டத்தில் (1951) பின்வரும் கூடுதல் தகுதிகளை நாடாளுமன்றம் வகுத்துள்ளது.

1. அவர் ஒரு நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்கான வாக்காளராகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். மாநிலங்களவை, மக்களவை இரண்டிலும் இதே நிலைதான். ஒரு குறிப்பிட்ட மாநிலத்தில் இருந்து மாநிலங்களவைவிற்கு தேர்தலில் போட்டியிடும் வேட்பாளர் அந்த குறிப்பிட்ட மாநிலத்தில் வாக்காளராக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை 2003 இல் நீக்கப்பட்டது. 2006 இல், உச்ச நீதிமன்றம் இந்த மாற்றத்தின் அரசியலமைப்பு செல்லுபடியை உறுதி செய்தது.
2. அவர் இடஒதுக்கீட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு இடத்தில் போட்டியிட விரும்பினால், அவர் ஏதேனும் ஒரு மாநிலம் அல்லது யூனியன் பிரதேசத்தில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட சாதி அல்லது பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினரின் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும். இருப்பினும், பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள் அல்லது பழங்குடியினரின் உறுப்பினர் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படாத இடத்தில் போட்டியிடலாம்.

தகுதியற்றவர்கள்:

அரசியலமைப்பின் கீழ், ஒரு நபர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர்:

1. அவர் மத்திய அல்லது மாநில அரசாங்கத்தின் கீழ் லாபம் தரும் ஏதேனும் பதவியை வைத்திருந்தால் (அமைச்சர் அல்லது பாராளுமன்றத்தால் விலக்கு அளிக்கப்பட்ட வேறு ஏதேனும் அலுவலகத்தைத் தவிர).
2. அவர் மனநிலை சரியில்லாதவராகவும், நீதிமன்றத்தால் அவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்டவராகவும் இருந்தால்.
3. அவர் திவால் நிலைக்கு உள்ளதனால்.
4. அவர் இந்தியாவின் குடிமகனாக இல்லாவிட்டால் அல்லது ஒரு வெளிநாட்டு மாநிலத்தின் குடியரிமையை தானாக முன்வந்து பெற்றிருந்தால் அல்லது ஒரு வெளிநாட்டிற்கு விசுவாசமாக இருப்பதற்கான ஏதேனும் ஒப்புதலின் கீழ் இருந்தால்; மற்றும்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

5. பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஏதேனும் சட்டத்தின் கீழ் அவர் தகுதியற்றவராக இருந்தால்.

மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டத்தில் (1951) பின்வரும் கூடுதல் தகுதி நீக்கங்களை நாடாளுமன்றம் வகுத்துள்ளது:

1. அவர் சில தேர்தல் குற்றங்கள் அல்லது தேர்தல்களில் ஊழல் நடவடிக்கைகளில் குற்றவாளியாகக் கண்டறியப்பட்டிருக்கக்கூடாது.
2. அவர் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதிக்கும் எந்தவொரு குற்றத்திற்காகவும் தண்டனை பெற்றிருக்கக்கூடாது. ஆனால், தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவரைத் தடுத்து வைப்பது தகுதியழிப்பு அல்ல.
3. குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் அவர் தேர்தல் செலவு கணக்கை தாக்கல் செய்ய தவறியிருக்கக்கூடாது.
4. அரசாங்க ஒப்பந்தங்கள், வேலைகள் அல்லது சேவைகளில் அவருக்கு எந்த ஆர்வமும் இருக்கக்கூடாது.
5. அவர் ஒரு இயக்குநராகவோ அல்லது நிர்வாக முகவராகவோ அல்லது அரசாங்கத்திற்கு குறைந்தபட்சம் 25 சதவீத பங்கைக் கொண்டிருக்கும் நிறுவனத்தில் லாபம் தரும் அலுவலகமாகவோ இருக்கக்கூடாது.
6. ஊழல் அல்லது அரசுக்கு விசுவாசமின்மை காரணமாக அவர் அரசுப் பணியில் இருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது.
7. வெவ்வேறு குழுக்களிடையே பகைமையை ஊக்குவித்ததற்காக அல்லது லஞ்சம் கொடுத்த குற்றத்திற்காக அவர் தண்டிக்கப்படக்கூடாது.
8. தீண்டாமை, வரதட்சணை, சதி போன்ற சமூகக் குற்றங்களைப் பிரசங்கித்ததற்காகவும் நடைமுறைப்படுத்தியதற்காகவும் அவர் தண்டிக்கப்படக்கூடாது.

ஒரு உறுப்பினர் மேற்கண்ட தகுதியழிப்புகளுக்கு உட்பட்டவரா என்ற கேள்விக்கு, தலைவரின் முடிவே இறுதியானது. எனினும், அவர் தேர்தல் ஆணையத்தின் கருத்தைப் பெற்று அதன்படி செயல்பட வேண்டும்.

விலகல் காரணமாக தகுதி நீக்கம்:

பத்தாவது அட்டவணையின் விதிகளின்படி, கட்சித் தவறிழைத்ததன் அடிப்படையில் ஒருவர் அவ்வாறு தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்டால், அவர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து தகுதி நீக்கம் செய்யப்படுவார் என்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் கூறுகிறது. ஒரு உறுப்பினர் விலகல் சட்டத்தின் கீழ் தகுதி நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்:

1. எந்த கட்சியின் சின்னத்தில் அவர் சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த அரசியல் கட்சியின் உறுப்பினரை அவர் தானாக முன்வந்து விட்டுக் கொடுத்தால்;
2. அவர் தனது அரசியல் கட்சியால் வழங்கப்பட்ட எந்த வழிகாட்டுதலுக்கும் மாறாக சபையில் வாக்களித்தால் அல்லது வாக்களிக்காமல் இருந்தால்;

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

3. சுயேச்சையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் ஏதேனும் அரசியல் கட்சியில் சேர்ந்தால்; மற்றும்
4. யாரேனும் நியமன உறுப்பினர் ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு ஏதேனும் அரசியல் கட்சியில் சேர்ந்தால்.

பத்தாவது அட்டவணையின் கீழ் தகுதி நீக்கம் குறித்த கேள்வி மாநிலங்களவை வழக்கில் தலைவராலும், மக்களவை வழக்கில் சபாநாயகராலும் (இந்திய குடியரசுத் தலைவரால் அல்ல) தீர்மானிக்கப்படுகிறது. 1992 இல், இது தொடர்பாக தலைவர்/சபாநாயகரின் முடிவு நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது (கிஹோடோ கொலாஹான் வழக்கு தீர்ப்பு).

இடங்களை காலி செய்தல்:

பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில், ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தனது இருக்கையை காலி செய்கிறார்.

1. இரட்டை உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரே நேரத்தில் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உறுப்பினராக இருக்க முடியாது. எனவே, மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம் (1951) பின்வருவனவற்றை வழங்குகிறது:

1. ஒருவர் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர் எந்த சபையில் பணியாற்ற விரும்புகிறாரோ 10 நாட்களுக்குள் அவர் தெரிவிக்க வேண்டும். அத்தகைய அறிவிப்பின் காரணமாக, மாநிலங்களவைவில் அவரது இருக்கை காலியாகிறது.
2. ஒரு சபையில் இருக்கும் உறுப்பினர் மற்றொரு சபைக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், முதல் சபையில் அவரது இருக்கை காலியாகிவிடும்.
3. ஒருவர் ஒரு சபையில் இரண்டு இடங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர் தனது விருப்பத்தை ஒரு சபைக்கு பயன்படுத்த வேண்டும். இல்லையெனில், இரண்டு இடங்களும் காலியாகிவிடும்.

அதேபோல, ஒரு நபர் ஒரே நேரத்தில் நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றம் இரண்டிலும் உறுப்பினராக இருக்க முடியாது. ஒரு நபர் அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர் 14 நாட்களுக்குள் மாநில சட்டமன்றத்தில் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்யாவிட்டால், நாடாளுமன்றத்தில் அவரது இடம் காலியாகிவிடும்.

2. தகுதி நீக்கம் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏதேனும் தகுதியின்மைக்கு உட்பட்டால், அவரது பதவி காலியாகிவிடும். இங்கே, தகுதி நீக்கம் பட்டியலில் அரசியலமைப்பின் பத்தாவது அட்டவணையின் விதிகளின் கீழ், விலகல் அடிப்படையில் தகுதி நீக்கம் உள்ளது.
3. ராஜினாமா ஒரு உறுப்பினர் மாநிலங்களவை தலைவர் அல்லது மக்களவை சபாநாயகருக்கு கடிதம் மூலம் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்யலாம். ராஜினாமா ஏற்கப்பட்டவுடன் அந்த இடம் காலியாகிறது. இருப்பினும், தலைவர்/சபாநாயகர் ராஜினாமாவை தன்னார்வமாகவோ அல்லது

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

உண்மையானதாகவோ இல்லை என்று திருப்தி அடைந்தால் அதை ஏற்க முடியாது.

4. **இல்லாமை** ஒரு உறுப்பினர் தனது அனுமதியின்றி அறுபது நாட்களுக்கு அனைத்து கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்தால் அவரது இருக்கை காலியாக இருப்பதாக சபை அறிவிக்கலாம். அறுபது நாட்களின் காலத்தைக் கணக்கிடுவதில், தொடர்ந்து நான்கு நாட்களுக்கு மேல் சபை ஒத்திவைக்கப்பட்ட அல்லது ஒத்திவைக்கப்பட்ட எந்தக் காலகட்டத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

5. **மற்ற வழக்குகளில்** ஒரு உறுப்பினர் பாராளுமன்றத்தில் தனது இருக்கையை காலி செய்ய வேண்டும்:

1. நீதிமன்றத்தால் அவரது தேர்தல் செல்லாது என அறிவிக்கப்பட்டால்;
2. அவர் சபையால் வெளியேற்றப்பட்டால்;
3. அவர் குடியரசுத் தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால்; மற்றும்
4. அவர் ஒரு மாநிலத்தின் கவர்னர் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டால்.

தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஒருவர் நாடாளுமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அந்தத் தேர்தலை செல்லாது என்று அறிவிப்பதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஏதும் இல்லை. இந்த விவகாரம் மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம் (1951) மூலம் கையாளப்படுகிறது, இது தகுதியற்ற வேட்பாளர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தேர்தல் வெற்றிடமாக அறிவிக்க உயர் நீதிமன்றத்திற்கு உதவுகிறது. இது தொடர்பாக உயர்நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை எதிர்த்து பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர் உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம்.

உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழி:

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், அவையில் அமர்வதற்கு முன், குடியரசுத் தலைவர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட சில நபர்களுக்கு முன்பாக ஒரு உறுதிமொழி அல்லது பதவி பிரமாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். தனது சத்தியப்பிரமாணத்தில் அல்லது உறுதிமொழியில், ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சத்தியம் செய்கிறார்:

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் மீது உண்மையான நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசம்
2. இந்தியாவின் இறையாண்மையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் நிலைநிறுத்துவது; மற்றும்
3. தான் நுழையவிருக்கும் கடமையை உண்மையாக நிறைவேற்றுவது. ஒரு உறுப்பினர் சத்தியப்பிரமாணம் செய்யாவிட்டால், அவர் வாக்களிக்க முடியாது மற்றும் அவையின் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்க முடியாது மற்றும் பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள் மற்றும் விலக்குகளுக்கு தகுதி பெற முடியாது.

ஒரு நபர் பின்வரும் நிபந்தனைகளில் ஒரு அவையில் உறுப்பினராக அமர்ந்து அல்லது வாக்களித்தால் ஒவ்வொரு நாளும் 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்படுவார்:

UNIT - V - INDIAN POLITY

1. பரிந்துரைக்கப்பட்ட உறுதிமொழி அல்லது பதவி பிரமாணம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் பங்கேற்றால்
2. அவர் தகுதியற்றவர் அல்லது அதன் உறுப்பினர் தகுதிக்கு தகுதியற்றவர் என்பதை அவர் அறிந்தால்; அல்லது
3. நாடாளுமன்றச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர் சபையில் அமர்வதற்கோ வாக்களிப்பதற்கோ தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர் அறிந்தால்

சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள்:

பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகளைப் பெறுவதற்கு நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் உறுப்பினர்களும் உரிமையுடையவர்கள், மேலும் அரசியலமைப்பில் ஓய்வூதியம் வழங்குவது இல்லை. எனினும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1954 இல், பாராளுமன்றம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் ஓய்வூதியச் சட்டத்தை இயற்றியது. 2010 ஆம் ஆண்டில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் சம்பளத்தை மாதம் 16,000 லிருந்து 50,000 ஆகவும், தொகுதி கொடுப்பனவு மாதம் 20,000 லிருந்து 45,000 ஆகவும், தினசரி கொடுப்பனவை 1,000 லிருந்து 2,000 ஆகவும் (பணியில் வசிக்கும் ஒவ்வொரு நாளுக்கும்) அலுவலக செலவுக் கொடுப்பனவை மாதத்திற்கு 20,500 ஆகவும் உயர்த்தியது.

1976 ஆம் ஆண்டு முதல், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டு காலத்திற்கும் உறுப்பினர்கள் பட்டப்படிப்பு அளவில் ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கும் உரிமையுடையவர்கள். தவிர, அவர்களுக்கு பயண வசதிகள், இலவச தங்குமிடம், தொலைபேசி, வாகன முன்பணம், மருத்துவ வசதிகள் போன்றவை வழங்கப்படுகின்றன.

மக்களவை சபாநாயகர் மற்றும் மாநிலங்களவை தலைவர் ஆகியோரின் சம்பளம் மற்றும் படிகள் பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் இருந்து ஒதுக்கப்படுகிறது, எனவே அவை பாராளுமன்றத்தின் வருடாந்திர வாக்கெடுப்புக்கு உட்பட்டது அல்ல.

1953 ஆம் ஆண்டில், பாராளுமன்றம் பாராளுமன்ற அதிகாரிகளின் சம்பளம் மற்றும் படிகள் சட்டத்தை இயற்றியது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் (திருத்தப்பட்டபடி), மாநிலங்களவை தலைவரின் சம்பளம் மாதம் 1.25 லட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோல், பாராளுமன்றத்தின் மற்ற அதிகாரிகள் (அதாவது, மக்களவையின் சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் மற்றும் மாநிலங்களவையின் துணைத் தலைவர்) பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய அதே விகிதத்தில் மாதத்திற்கு சம்பளம் பெற உரிமை உண்டு. மேலும், நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அதிகாரியும் (மாநிலங்களவை தலைவர் உட்பட) நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு செலுத்தப்படும் அதே கட்டணத்தில் (அவரது பதவிக்காலம் முழுவதும் ஒவ்வொரு நாளுக்கும்) தினசரி

UNIT - V - INDIAN POLITY

கொடுப்பனவைப் பெற உரிமை உண்டு. மேலும், நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அதிகாரியும் (மாநிலங்களவை தலைவரைத் தவிர) நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய அதே விகிதத்தில் தொகுதி கொடுப்பனவைப் பெற உரிமை உண்டு.

அதே சட்டத்தின்படி, ஒரு கேபினட் அமைச்சருக்கு (அதாவது, மாதத்திற்கு 2,000) செலுத்த வேண்டிய அதே விகிதத்தில், மக்களவை சபாநாயகருக்கும் இதர படிகள் வழங்கப்படுகிறது. அதேபோல, மக்களவை துணை சபாநாயகர் மற்றும் மாநிலங்களவை துணைத் தலைவர் ஆகியோருக்கு, மாநில அமைச்சருக்கு (அதாவது, மாதத்திற்கு 1000) வழங்கப்படும் அதே விகிதத்தில் இதர படிகள் வழங்கப்படுகிறது.

பாராளுமன்றத்தின் தலைமை அதிகாரிகள்:

பாராளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவைக்கும் அதன் சொந்த தலைமை அதிகாரி இருக்கிறார். மக்களவைக்கு ஒரு சபாநாயகரும் துணை சபாநாயகரும், மாநிலங்களவைக்கு ஒரு தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவரும் உள்ளனர். மக்களவைக்கு தலைவர்கள் குழுவும், மாநிலங்களவைக்கு துணை தலைவர்கள் குழுவும் நியமிக்கப்படுகின்றன.

மக்களவை சபாநாயகர்:

தேர்தல் மற்றும் பதவிக்காலம்:

சபாநாயகர் மக்களவையால் அதன் உறுப்பினர்களிடமிருந்து (அதன் முதல் கூட்டத்திற்குப் பிறகு விரைவில்) தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். சபாநாயகர் அலுவலகம் காலியாகும்போதெல்லாம், அந்த இடத்தை நிரப்ப மற்றொரு உறுப்பினரை மக்களவை தேர்ந்தெடுக்கிறது. சபாநாயகர் தேர்தல் தேதி குடியரசுத் தலைவரால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பொதுவாக, மக்களவையின் ஆயுட்காலம் முழுவதும் சபாநாயகர் பதவியில் இருப்பார். இருப்பினும், பின்வரும் மூன்று வழக்குகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் அவர் தனது அலுவலகத்தை முன்னதாகவே காலி செய்ய வேண்டும்:

1. அவர் மக்களவை உறுப்பினராக இருப்பதை நிறுத்தினால்;
2. துணை சபாநாயகருக்கு கடிதம் மூலம் அவர் ராஜினாமா செய்தால்; மற்றும்
3. மக்களவையின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் மூலம் அவர் நீக்கப்பட்டால். அத்தகைய தீர்மானம் 14 நாட்களுக்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்த பின்னரே நகர்த்தப்படும்.

சபாநாயகரை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான தீர்மானம் சபையின் பரிசீலனையில் இருக்கும்போது, அவர் முன்னிலையில் இருந்தாலும், அவையில் அவர் தலைமை தாங்க முடியாது. எவ்வாறாயினும், அவர் அத்தகைய நேரத்தில் சபை நடவடிக்கைகளில் பேசவும் பங்கேற்கவும் முடியும் மற்றும் வாக்குகளின் சமத்துவ விஷயத்தில் இல்லாவிட்டாலும், முதல் நிகழ்வில் வாக்களிக்க முடியும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

மக்களவை கலைக்கப்படும் போதெல்லாம், சபாநாயகர் தனது பதவியை காலி செய்யாமல், புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களவை கூடும் வரை தொடர்கிறார் என்பதை இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

பங்கு, அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

சபாநாயகர் மக்களவையின் தலைவர் மற்றும் அதன் பிரதிநிதி. அவர் உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்கள் மற்றும் சலுகைகளின் பாதுகாவலர், ஒட்டுமொத்த சபை மற்றும் அதன் குழுக்கள். அவர் சபையின் முக்கிய செய்தித் தொடர்பாளர், மேலும் அனைத்து பாராளுமன்ற விஷயங்களிலும் அவரது முடிவே இறுதியானது. இதனால் அவர் மக்களவைவின் தலைமை அதிகாரி. இந்த திறன்களில், அவர் பரந்த, மாறுபட்ட மற்றும் முக்கிய பொறுப்புகளுடன் உள்ளார் மற்றும் சபைக்குள் பெரும் மரியாதை, உயர் கண்ணியம் மற்றும் உச்ச அதிகாரத்தை அனுபவிக்கிறார். மக்களவையின் சபாநாயகர் தனது அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் மூன்று ஆதாரங்களில் இருந்து பெறுகிறார், அதாவது இந்திய அரசியலமைப்பு, மக்களவையின் நடைமுறை மற்றும் நடத்தை விதிகள் மற்றும் பாராளுமன்ற மரபுகள் (விதிகளில் எழுதப்படாத அல்லது குறிப்பிடப்படாத எஞ்சிய அதிகாரங்கள்).

மொத்தத்தில், அவருக்கு பின்வரும் அதிகாரங்களும் கடமைகளும் உள்ளன:

1. அவர் அந்த அவையை நடத்துவதற்கும் அதன் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் சபையில் ஒழுங்கையும் அலங்காரத்தையும் பராமரிக்கிறார். இது அவரது முதன்மையான பொறுப்பு மற்றும் இந்த விஷயத்தில் அவருக்கு இறுதி அதிகாரம் உள்ளது.
2. அவர் (அ) இந்திய அரசியலமைப்பு, (ஆ) மக்களவையின் நடைமுறை மற்றும் நடத்தை விதிகள் மற்றும் (இ) பாராளுமன்ற முன்மாதிரிகள், அவையில் உள்ள விதிகளின் இறுதி மொழிபெயர்ப்பாளர் ஆவார்.
3. அவர் மன்றத்தை ஒத்திவைக்கிறார் அல்லது குறைந்தபட்ச உறுப்பினர்கள் இல்லாததால் கூட்டத்தை இடைநிறுத்துகிறார். சபையின் கூட்டத்தை அமைப்பதற்கான குறைந்தபட்ச உறுப்பினர் வருகை, சபையின் மொத்த பலத்தில் பத்தில் ஒரு பங்காகும்.
4. அவர் முதல் நிகழ்வில் வாக்களிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் சமன்பாடு ஏற்பட்டால் அவர் வாக்களிக்க முடியும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், எந்தவொரு கேள்விக்கும் சபை சமமாக பிரிக்கப்பட்டால் மட்டுமே, சபாநாயகருக்கு வாக்களிக்க உரிமை உண்டு. அத்தகைய வாக்கெடுப்பு வார்ப்பு வாக்கு என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் அதன் நோக்கம் ஒரு முட்டுக்கட்டையைத் தீர்ப்பதாகும்.
5. நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் கூட்டு அமைப்பிற்கு அவர் தலைமை தாங்குகிறார். ஒரு மசோதாவில் இரு அவைகளுக்கும் இடையிலான முட்டுக்கட்டையைத் தீர்ப்பதற்காக அத்தகைய அமர்வு குடியரசுத் தலைவரால் அழைக்கப்படுகிறது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

6. சபைத் தலைவரின் வேண்டுகோளின் பேரில் அவர் சபையின் 'ரகசிய' கூட்டத்தை அனுமதிக்கலாம். சபை ரகசியமாக அமர்வதால், சபாநாயகரின் அனுமதியின்றி, வெளியரங்கில் யாரும் அறை, லாபி அல்லது கேலரிகளில் இருக்க முடியாது.
7. ஒரு மசோதா பண மசோதாவா இல்லையா என்பதை அவர் தீர்மானிக்கிறார், மேலும் இந்த கேள்வியில் அவரது முடிவு இறுதியானது. ஒரு பண மசோதா மாநிலங்களவைக்கு பரிந்துரைக்காக அனுப்பப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், சபாநாயகர் அது பண மசோதா என்று தனது சான்றிதழில் ஒப்புதல் அளிக்கிறார்.
8. பத்தாவது அட்டவணையின் விதிகளின் கீழ் கட்சி விலகல் காரணமாக எழும் மக்களவை உறுப்பினரின் தகுதி நீக்கம் தொடர்பான கேள்விகளை அவர் தீர்மானிக்கிறார். இது தொடர்பாக சபாநாயகரின் முடிவு நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது என 1992ல் உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.
9. இந்திய நாடாளுமன்றம் மற்றும் உலகின் பல்வேறு நாடாளுமன்றங்களுக்கு இடையே இணைப்பாகச் செயல்படும் இந்திய நாடாளுமன்றக் குழுவின் முதன்மை நிர்வாகியாக அவர் செயல்படுகிறார். அவர் நாட்டில் உள்ள சட்டமன்ற அமைப்புகளின் தலைமை அதிகாரிகளின் மாநாட்டின் முதன்மை அலுவல் தலைவராகவும் செயல்படுகிறார்.
10. அவர் மக்களவையின் அனைத்து நாடாளுமன்றக் குழுக்களின் தலைவரை நியமித்து அவற்றின் செயல்பாட்டை மேற்பார்வை செய்கிறார். அவரே அலுவல் ஆய்வுக் குழு, விதிகள் குழு மற்றும் பொது நோக்கக் குழுவின் தலைவர்.

சுதந்திரம் மற்றும் பாரபட்சமற்ற தன்மை:

சபாநாயகர் பதவிக்கு பெரும் மதிப்பும், பதவியும், அதிகாரமும் வழங்கப்படுவதால், சுதந்திரம் மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற தன்மை அதன் முக்கிய அம்சமாக மாறுகிறது. சபாநாயகர் அலுவலகத்தின் சுதந்திரம் மற்றும் பாரபட்சமற்ற தன்மையை பின்வரும் விதிகள் உறுதி செய்கின்றன:

1. அவருக்கு பதவிக்கால பாதுகாப்பு வழங்கப்படுகிறது. மக்களவையில் அறுதிப் பெரும்பான்மையால் (அதாவது, சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையினர்) நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் மூலம் மட்டுமே அவரை நீக்க முடியும், சாதாரண பெரும்பான்மையால் (அதாவது, சபையில் கலந்துகொண்டு வாக்களிக்கும் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களால்) அல்ல. குறைந்தபட்சம் 50 உறுப்பினர்களின் ஆதரவைப் பெற்றால் மட்டுமே இந்த நீக்குதல் தீர்மானம் பரிசீலிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்படும்.
2. அவரது சம்பளம் மற்றும் படிகள் பாராளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படுகிறார்கள், எனவே அவை பாராளுமன்றத்தின் வருடாந்திர வாக்கெடுப்புக்கு உட்பட்டது அல்ல.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

3. அவரது பணி மற்றும் நடத்தையை மக்களவைவில் விவாதிக்கவும் விமர்சிக்கவும் முடியாது.
4. நடைமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் அல்லது வணிகத்தை நடத்துதல் அல்லது சபையில் ஒழுங்கைப் பேணுதல் ஆகியவற்றுக்கான அவரது அதிகாரங்கள் எந்த நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்புக்கும் உட்பட்டவை அல்ல.
5. அவர் முதல் நிகழ்வில் வாக்களிக்க முடியாது. சமநிலை ஏற்பட்டால் மட்டுமே அவர் வாக்களிக்க முடியும். இதனால் சபாநாயகர் பதவி பாரபட்சமற்றதாக உள்ளது.
6. முன்னுரிமை வரிசையில் அவருக்கு மிக உயர்ந்த பதவி வழங்கப்படுகிறது. அவர் இந்திய தலைமை நீதிபதியுடன் ஏழாவது இடத்தில் உள்ளார். இதன் பொருள், பிரதமர் அல்லது துணைப் பிரதமர் தவிர, அனைத்து கேபினட் அமைச்சர்களை விடவும் அவருக்கு உயர்ந்த பதவி உள்ளது.

பிரிட்டனில் சபாநாயகர் கண்டிப்பாக கட்சி சார்பற்றவர். சபாநாயகர் தனது கட்சியில் இருந்து ராஜினாமா செய்து விட்டு அரசியல் ரீதியாக நடுநிலை வகிக்க வேண்டும் என்று மரபு உள்ளது. இந்த ஆரோக்கியமான மாநாடு இந்தியாவில் முழுமையாக நிறுவப்படவில்லை, அங்கு சபாநாயகர் உயர்ந்த பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் தனது கட்சியின் உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமா செய்யவில்லை.

மக்களவை துணை சபாநாயகர்:

சபாநாயகரைப் போலவே, துணை சபாநாயகரும் மக்களவையின் உறுப்பினர்களிடமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். சபாநாயகர் தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். துணை சபாநாயகர் தேர்தல் தேதி சபாநாயகரால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. துணை சபாநாயகர் அலுவலகம் காலியாகும்போதெல்லாம், அந்த இடத்தை நிரப்ப மற்றொரு உறுப்பினரை மக்களவை தேர்ந்தெடுக்கிறது.

சபாநாயகரைப் போலவே, துணை சபாநாயகரும் மக்களவையின் ஆயுட்காலத்தில் வழக்கமாக பதவியில் இருப்பார். இருப்பினும், பின்வரும் மூன்று வழக்குகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் அவர் தனது அலுவலகத்தை முன்னதாகவே காலி செய்யலாம்:

1. அவர் மக்களவை உறுப்பினராக இல்லாமல் போனால்;
2. சபாநாயகருக்கு கடிதம் மூலம் அவர் ராஜினாமா செய்தால்; மற்றும்
3. மக்களவையின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் மூலம் அவர் நீக்கப்பட்டால். அத்தகைய தீர்மானம் 14 நாட்களுக்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்த பின்னரே நகர்த்தப்படும்.

சபாநாயகர் அலுவலகம் காலியாக இருக்கும்போது துணை சபாநாயகர் அதன் பணிகளைச் செய்கிறார். பிந்தையவர் சபை அமர்வில் இல்லாதபோது அவர் சபாநாயகராகவும் செயல்படுகிறார். இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், சபாநாயகரின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். பாராளுமன்றத்தின் இரு

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு சபாநாயகர் வராத பட்சத்தில் அவர் தலைமை தாங்குகிறார்.

சபாநாயகருக்கு துணை சபாநாயகர் கீழில்லை என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. அவர் சபைக்கு நேரடியாகப் பொறுப்பு.

துணை சபாநாயகருக்கு ஒரு சிறப்பு சலுகை உள்ளது, அதாவது, அவர் நாடாளுமன்றக் குழுவில் உறுப்பினராக நியமிக்கப்படும் போதெல்லாம், அவர் தானாகவே அதன் தலைவராகிறார்.

சபாநாயகர் போல், துணை சபாநாயகரும், சபைக்கு தலைமை தாங்கும் போது, முதல்முறை வாக்களிக்க முடியாது; சமநிலை ஏற்பட்டால் மட்டுமே அவர் வாக்களிக்க முடியும். மேலும், துணை சபாநாயகரை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான தீர்மானம் சபையின் பரிசீலனையில் இருக்கும்போது, அவர் முன்னிலையில் இருந்தாலும், அவையில் அவர் தலைமை தாங்க முடியாது.

சபாநாயகர் சபைக்கு தலைமை தாங்கும் போது, துணை சபாநாயகர் மற்ற சாதாரண உறுப்பினர்களைப் போலவே இருப்பார். அவர் சபையில் பேசலாம், அதன் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கலாம் மற்றும் சபையின் முன் எந்த கேள்விக்கும் வாக்களிக்கலாம்.

துணை சபாநாயகர், நாடாளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வழக்கமான சம்பளம் மற்றும் படிகள் ஆகியன இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும்.

10வது மக்களவை வரை, சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் இருவரும் ஆளும் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள். 11வது மக்களவைவில் இருந்து, சபாநாயகர் ஆளும் கட்சியிலிருந்து (அல்லது ஆளும் கூட்டணி) இருந்து வருகிறார் என்றும், துணை சபாநாயகர் பதவி பிரதான எதிர்க்கட்சிக்கு செல்கிறது என்றும் ஒருமித்த கருத்து உள்ளது.

சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர், தங்கள் பதவிகளை ஏற்கும் போது, தனித்தனியாக எந்த பிரமாணமும் அல்லது உறுதிமொழியும் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் பதவிகள்:

1919 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டத்தின் (மாண்டேக்-செல்ம்ஸ்-போர்ட் சீர்திருத்தங்கள்) விதிகளின் கீழ் 1921 இல் இந்தியாவில் தோன்றின. அந்த நேரத்தில், சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் முறையே குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணை குடியரசுத் தலைவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர், அதே பெயரிடல் 1947 வரை தொடர்ந்தது. 1921 க்கு முன், இந்திய கவர்னர் ஜெனரல் மத்திய சட்ட சபை கூட்டங்களுக்கு தலைமை தாங்கினார். 1921 ஆம் ஆண்டில், பிரெடரிக் வைட் மற்றும் சச்சிதானந்த சின்ஹா ஆகியோர் மத்திய சட்டமன்றத்தின் முதல் சபாநாயகராகவும் (முறையே) முதல் துணை சபாநாயகராகவும் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலால் நியமிக்கப்பட்டனர். 1925 இல், வித்தல்பாய் ஜே. படேல் முதல் இந்தியராகவும், மத்திய சட்டமன்றத்தின் முதல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபாநாயகராகவும் ஆனார். 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசு

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

சட்டம் மத்திய சட்டமன்றத்தின் தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் பெயர்களை முறையே சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் என்று மாற்றியது. இருப்பினும், 1935 சட்டத்தின் கூட்டாட்சி பகுதி செயல்படுத்தப்படாததால், பழைய பெயரிடல் 1947 வரை தொடர்ந்தது. ஜி வி மாவலங்கர் மற்றும் அனந்தசயனம் அய்யங்கார் மக்களவையின் முதல் சபாநாயகர் மற்றும் முதல் துணை சபாநாயகர் (முறையே) என்ற சிறப்பைப் பெற்றனர். ஜி வி மாவலங்கர் அரசியலமைப்புச் சபை (சட்டமன்றம்) மற்றும் தற்காலிக நாடாளுமன்றத்திலும் சபாநாயகராக பதவி வகித்தார். 1946 முதல் 1956 வரை ஒரு தசாப்த காலம் தொடர்ந்து மக்களவை சபாநாயகராக பதவி வகித்தார்.

மக்களவையின் தலைவர்கள் குழு:

மக்களவை விதிகளின்படி, சபாநாயகர் உறுப்பினர்களில் இருந்து பத்து தலைவர்கள் கொண்ட குழுவை நியமிக்கிறார். சபாநாயகர் அல்லது துணை சபாநாயகர் இல்லாத நேரத்தில் அவர்களில் யார் வேண்டுமானாலும் சபைக்கு தலைமை தாங்கலாம். அவ்வாறு தலைமை தாங்கும் போது சபாநாயகருக்கு இருக்கும் அதே அதிகாரம் அவருக்கும் உள்ளது. புதிய தலைவர்கள் குழு நியமிக்கப்படும் வரை அவர் பதவியில் இருப்பார். தலைவர்கள் குழுவில் ஒரு உறுப்பினரும் இல்லாதபோது, சபையால் தீர்மானிக்கப்படும் வேறு நபர் சபாநாயகராக செயல்படுவார்.

சபாநாயகர் அல்லது துணை சபாநாயகர் அலுவலகம் காலியாக இருக்கும்போது அவைத் தலைவர்கள் குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவர் சபைக்கு தலைமை தாங்க முடியாது என்பதை இங்கு வலியுறுத்த வேண்டும். அவ்வாறான நேரத்தில், சபாநாயகரின் கடமைகளை, அந்த நோக்கத்திற்காக குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கும் அத்தகைய சபை உறுப்பினரால் செய்ய வேண்டும். காலி பணியிடங்களை நிரப்ப கூடிய விரைவில் தேர்தல் நடத்தப்படும்.

தற்காலிக சபாநாயகர் வேண்டி:

அரசியலமைப்பின்படி, கடந்த மக்களவையின் சபாநாயகர் புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களவையின் முதல் கூட்டத்திற்கு உடனடியாக தனது பதவியை காலி செய்கிறார். எனவே, மக்களவை உறுப்பினரை தற்காலிக சபாநாயகராக குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கிறார். பொதுவாக, இதற்கு மூத்த உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். தற்காலிக சபாநாயகருக்கு குடியரசுத் தலைவரே பதவிப்பிரமாணம் செய்து வைக்கிறார்.

சபாநாயகரின் அனைத்து அதிகாரங்களும் இடைக்கால சபாநாயகருக்கு உண்டு. புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களவையின் முதல் கூட்டத்திற்கு அவர் தலைமை தாங்குகிறார். புதிய உறுப்பினர்களுக்கு பதவிப்பிரமாணம் செய்து வைப்பதே அவரது முக்கிய கடமை. புதிய சபாநாயகரைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் அவர் சபைக்கு உதவுகிறார்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

புதிய சபாநாயகர் சபையால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது, தற்காலிக சபாநாயகர் அலுவலகம் இல்லாமல் போய்விடும். எனவே, இந்த அலுவலகம் தற்காலிக அலுவலகம், சில நாட்களாக உள்ளது

மாநிலங்களவை தலைவர்:

மாநிலங்களவைவின் தலைமை அதிகாரி தலைவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இந்தியாவின் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் மாநிலங்களவைவின் அதிகாரபூர்வ தலைவர் ஆவார். துணைக் குடியரசுத் தலைவர் குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படும் போது அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளைச் செய்யும் எந்தக் காலகட்டத்திலும், அவர் மாநிலங்களவை தலைவரின் அலுவலகப் பணிகளைச் செய்வதில்லை.

துணை குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட்டால் மட்டுமே மாநிலங்களவை தலைவர் பதவியில் இருந்து நீக்க முடியும். தலைமை அதிகாரியாக, மாநிலங்களவைவில் தலைவரின் அதிகாரங்களும் செயல்பாடுகளும் மக்களவையில் சபாநாயகரின் அதிகாரங்களைப் போலவே இருக்கும். இருப்பினும், சபாநாயகருக்கு இரண்டு சிறப்பு அதிகாரங்கள் உள்ளன, அவை அவைத் தலைவருக்கு இல்லை:

1. ஒரு மசோதா பண மசோதாவா இல்லையா என்பதை சபாநாயகர் முடிவு செய்கிறார் மற்றும் இந்த கேள்வியில் அவரது முடிவே இறுதியானது.
2. நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு சபாநாயகர் தலைமை தாங்குகிறார்.

சபாநாயகர் (சபையின் உறுப்பினர்) போலல்லாமல், தலைவர் சபையின் உறுப்பினர் அல்ல. ஆனால், சபாநாயகரைப் போன்று தலைவரும் முதல்முறையாக வாக்களிக்க முடியாது. சம வாக்கு விஷயத்தில் அவரும் வாக்களிக்கலாம்.

அவரை நீக்குவதற்கான தீர்மானம் பரிசீலனையில் இருக்கும்போது, துணைக் குடியரசுத் தலைவர் மாநிலங்களவைவின் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்க முடியாது. இருப்பினும், அவர் சபையில் கலந்துகொண்டு பேசலாம் மற்றும் வாக்களிக்காமல், அதன் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கலாம், அத்தகைய நேரத்திலும் (அவரை நீக்குவதற்கான தீர்மானம் மக்களவையில் பரிசீலனையில் இருக்கும்போது சபாநாயகர் முதல் சந்தர்ப்பத்தில் வாக்களிக்கலாம்).

சபாநாயகரைப் போலவே, தலைவரின் சம்பளம் மற்றும் படிகளும் பாராளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படுகிறார்கள், எனவே அவை பாராளுமன்றத்தின் வருடாந்திர வாக்கெடுப்புக்கு உட்பட்டது அல்ல.

குடியரசுத் துணைத் தலைவர் குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படும் அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளைச் செய்யும் எந்தவொரு காலகட்டத்திலும், அவர் மாநிலங்களவை தலைவருக்குச் செலுத்த வேண்டிய சம்பளம் அல்லது கொடுப்பனவுகளுக்கு உரிமை இல்லை. ஆனால் அத்தகைய நேரத்தில் அவருக்கு குடியரசுத் தலைவரின் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவு வழங்கப்படுகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

மாநிலங்களவை துணைத் தலைவர்:

துணைத் தலைவர் மாநிலங்களவைவால் அதன் உறுப்பினர்களிடமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். துணைத் தலைவர் பதவி காலியாகும்போது, அந்த இடத்தை நிரப்ப மாநிலங்களவை மற்றொரு உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.

துணைத் தலைவர் பின்வரும் மூன்று வழக்குகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் தனது பதவியை காலி செய்கிறார்:

1. அவர் மாநிலங்களவை உறுப்பினராக இருப்பதை நிறுத்தினால்;
2. தலைவருக்கு கடிதம் மூலம் அவர் ராஜினாமா செய்தால்; மற்றும்
3. மாநிலங்களவையின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் மூலம் அவர் நீக்கப்பட்டால். அத்தகைய தீர்மானம் 14 நாட்களுக்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்த பின்னரே நகர்த்தப்படும்.

தலைவரின் அலுவலகம் காலியாக இருக்கும்போது அல்லது துணைத் தலைவர் தலைவராக செயல்படும் போது அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றும் போது துணைத் தலைவர் அதன் பணிகளைச் செய்கிறார். பிந்தையவர் சபை அமர்வில் இல்லாதபோது அவர் தலைவராகவும் செயல்படுகிறார். இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், தலைவரின் அனைத்து அதிகாரங்களும் அவருக்கு உள்ளன.

துணைத் தலைவர் தலைவருக்குக் கீழ்ப்பட்டவர் அல்ல என்பதை இங்கு வலியுறுத்த வேண்டும். அவர் மாநிலங்களவைவிற்கு நேரடியாக பொறுப்பு. தலைவரைப் போலவே, துணைத் தலைவரும், சபைக்கு தலைமை தாங்கும் போது, முதல் நிகழ்வில் வாக்களிக்க முடியாது; சமநிலை ஏற்பட்டால் மட்டுமே அவர் வாக்களிக்க முடியும். மேலும், துணைத் தலைவரை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான தீர்மானம் சபையின் பரிசீலனையில் இருக்கும் போது, அவர் முன்னிலையில் இருந்தாலும், சபையின் கூட்டத்திற்கு அவர் தலைமை தாங்க முடியாது.

அவைத் தலைவர் சபைக்குத் தலைமை தாங்கும் போது, துணைத் தலைவரும் மற்ற சாதாரண உறுப்பினர்களைப் போலவே இருப்பார். அவர் சபையில் பேசலாம், அதன் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கலாம் மற்றும் சபையின் முன் எந்த கேள்விக்கும் வாக்களிக்கலாம்.

துணைத் தலைவரைப் போலவே, துணைத் தலைவருக்கும் வழக்கமான சம்பளம் மற்றும் அலவன்ஸ் கிடைக்கும். அவை நாடாளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படுகின்றன.

மாநிலங்களவை துணைத் தலைவர்கள் குழு:

மாநிலங்களவை விதிகளின் கீழ், தலைவர் உறுப்பினர்களில் இருந்து துணைத் தலைவர்கள் குழுவை நியமிக்கிறார். தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் இல்லாத நேரத்தில் அவர்களில் எவரேனும் சபைக்கு தலைமை தாங்கலாம். அவ்வாறு தலைமை தாங்கும் போது தலைவருக்கு இருக்கும் அதே அதிகாரம்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

அவருக்கு உள்ளது. புதிய துணைத் தலைவர்கள் குழு நியமிக்கப்படும் வரை அவர் பதவியில் இருக்கிறார்.

துணைத் தலைவர்கள் குழுவில் ஒரு உறுப்பினரும் இல்லாதபோது, சபையால் தீர்மானிக்கப்படும் வேறு எந்த நபரும் தலைவராகச் செயல்படுவார்.

தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர் அலுவலகம் காலியாக இருக்கும்போது, துணைத் தலைவர்கள் குழுவின் உறுப்பினர் சபைக்கு தலைமை தாங்க முடியாது என்பதை இங்கே வலியுறுத்த வேண்டும். அத்தகைய நேரத்தில், தலைவரின் கடமைகளை, அந்த நோக்கத்திற்காக குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கும் அத்தகைய உறுப்பினரால் செய்ய வேண்டும். காலி பணியிடங்களை நிரப்ப கூடிய விரைவில் தேர்தல் நடத்தப்படும்.

பாராளுமன்ற செயலகம்:

இரு அவைகளுக்கும் பொதுவான சில பதவிகள் இருக்கலாம் என்றாலும், ஒவ்வொரு பாராளுமன்ற அவைக்கும் தனித்தனி செயலக ஊழியர்கள் உள்ளனர். அவர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சேவை நிலைமைகள் பாராளுமன்றத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சபையின் செயலகமும் ஒரு பொதுச்செயலாளரால் வழிநடத்தப்படுகிறது. அவர் நிரந்தர அதிகாரி மற்றும் சபையின் தலைமை அதிகாரியால் நியமிக்கப்படுகிறார்.

பாராளுமன்றத்தில் தலைவர்கள்:

சபைத் தலைவர்:

மக்களவையின் விதிகளின்படி, 'சபைத் தலைவர்' என்பது பிரதமர், அவர் மக்களவை உறுப்பினராக இருந்தால், அல்லது மக்களவை உறுப்பினராக இருந்து, அவைத் தலைவராகச் செயல்பட பிரதமரால் பரிந்துரைக்கப்படும் அமைச்சர். மாநிலங்களவைவிலும் 'சபைத் தலைவர்' இருக்கிறார். அவர் ஒரு அமைச்சராகவும், மாநிலங்களவை உறுப்பினராகவும் உள்ளார், மேலும் அவ்வாறு செயல்பட பிரதமரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறார். இரு அவைகளிலும் உள்ள தலைவர் ஒரு முக்கியமான செயல்பாட்டாளர் மற்றும் அலுவல் நடத்தையில் நேரடி செல்வாக்கு செலுத்துகிறார். அவர் சபையின் துணைத் தலைவரையும் நியமிக்கலாம். அமெரிக்காவில் அதே செயல்பாட்டாளர் 'பெரும்பான்மை தலைவர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்:

நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையிலும் 'எதிர்க்கட்சித் தலைவர்' இருக்கிறார். சபையின் மொத்த பலத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கிற்குக் குறையாத இடங்களைக் கொண்ட மிகப் பெரிய கட்சித் தலைவர் அந்த அவையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக அங்கீகரிக்கப்படுவார். நாடாளுமன்ற ஆட்சி அமைப்பில், எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு முக்கியப் பங்கு உண்டு. அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை ஆக்கப்பூர்வமாக விமர்சனம் செய்வதும் மாற்று அரசாங்கத்தை வழங்குவதும் அவரது முக்கிய செயல்பாடுகளாகும். எனவே, மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவைவில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு 1977ல் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

வழங்கப்பட்டது. கேபினட் அமைச்சருக்கு நிகரான சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் இதர வசதிகள் அவர்களுக்கும் உண்டு. 1969ஆம் ஆண்டுதான் முதன்முறையாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒருவர் அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டார். அமெரிக்காவில் அதே செயல்பாட்டாளர் 'சிறுபான்மைத் தலைவர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

பிரித்தானிய அரசியல் அமைப்பில் 'நிழல் அமைச்சரவை' என்ற தனித்துவமான அமைப்பு உள்ளது. ஆளும் அமைச்சரவையை சமநிலைப்படுத்தவும் அதன் உறுப்பினர்களை எதிர்கால அமைச்சர் அலுவலகங்களுக்கு தயார் செய்யவும் எதிர்க்கட்சியால் இது உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நிழல் அமைச்சரவையில், ஆளும் அமைச்சரவையில் உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எதிர்க்கட்சி அமைச்சரவையில் உள்ள தொடர்புடைய உறுப்பினர்களால் 'நிழலில்' உள்ளனர். ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டால் இந்த நிழல் அமைச்சரவை 'மாற்று அமைச்சரவை'யாக செயல்படுகிறது. அதனால்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை 'மாற்று பிரதமர்' என்று ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் வர்ணித்தார். அவர் மந்திரி அந்தஸ்தை அனுபவிக்கிறார் மற்றும் அரசாங்கத்தால் ஊதியம் பெறுகிறார்.

கட்சி கொறடா:

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அவைத் தலைவர் மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் அலுவலகங்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றாலும், அவை முறையே அவை விதிகள் மற்றும் நாடாளுமன்றச் சட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மறுபுறம், அலுவலகம், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலோ அல்லது சபையின் விதிகளிலோ அல்லது ஒரு நாடாளுமன்றச் சட்டத்திலோ குறிப்பிடப்படவில்லை. இது பாராளுமன்ற அரசாங்கத்தின் மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிக்கும் நாடாளுமன்றத்தில் தனித்தனி கொறடா உள்ளனர். உதவித் தளத் தலைவராக பணியாற்ற அரசியல் கட்சியால் அவர் நியமிக்கப்படுகிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினைக்கு ஆதரவாகவோ எதிராகவோ தனது கட்சி உறுப்பினர்களின் வருகையை உறுதிசெய்து அவர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கான பொறுப்பு அவர் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. அவர் பாராளுமன்றத்தில் அவர்களின் நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்துகிறார் மற்றும் கண்காணிக்கிறார். உறுப்பினர்கள் கொறடாவின் உத்தரவுகளை பின்பற்ற வேண்டும். இல்லையெனில், ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

பாராளுமன்ற அமர்வுகள்:

அவை கூடுதல்:

குடியரசுத் தலைவர் அவ்வப்போது பாராளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையையும் சந்திக்க அழைப்பு விடுக்கிறார். ஆனால், நாடாளுமன்றத்தின் இரண்டு அமர்வுகளுக்கு இடையே அதிகபட்ச இடைவெளி ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பாராளுமன்றம்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

வருடத்திற்கு இரண்டு முறையாவது கூட வேண்டும். ஒரு வருடத்தில் பொதுவாக மூன்று அமர்வுகள் உள்ளன, அதாவது,

1. பட்ஜெட் அமர்வு (பிப்ரவரி முதல் மே வரை);
2. மழைக்கால அமர்வு (ஜூலை முதல் செப்டம்பர் வரை); மற்றும்
3. குளிர்கால அமர்வு (நவம்பர் முதல் டிசம்பர் வரை).

நாடாளுமன்றத்தின் 'அமர்வு' என்பது ஒரு அவையின் முதல் அமர்வுக்கும் அதன் ஒத்திவைப்புக்கும் (அல்லது மக்களவை வழக்கில் கலைக்கப்படுவதற்கும்) இடைப்பட்ட காலப்பகுதியாகும். ஒரு அமர்வின் போது, அலுவல் பரிவர்த்தனை செய்வதற்காக அவை ஒவ்வொரு நாளும் கூடுகிறது. ஒரு சபையை ஒத்திவைப்பதற்கும் புதிய அமர்வில் அதன் மறுசீரமைப்புக்கும் இடைப்பட்ட காலம் 'இடைவெளி' எனப்படும்.

ஒத்திவைப்பு:

நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு கூட்டத்தொடர் பல கூட்டங்களைக் கொண்டது. ஒரு நாளின் ஒவ்வொரு கூட்டமும் இரண்டு அமர்வுகளைக் கொண்டுள்ளது, அதாவது காலை 11 மணி முதல் மதியம் 1 மணி வரை மற்றும் மதிய உணவிற்குப் பிறகு மதியம் 2 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை. நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தை ஒத்திவைத்தல் அல்லது கலைத்தல் (மக்களவையைப் பொறுத்தவரை) மூலம் முடிவடையும். ஒரு ஒத்திவைப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு ஒரு அமர்வில் வேலையை இடைநிறுத்துகிறது, இது மணிநேரம், நாட்கள் அல்லது வாரங்களாக இருக்கலாம்.

தேதி குறிப்பிடாமல் (காலவரையின்றி) ஒத்திவைத்தல்:

ஒத்திவைப்பு என்பது காலவரையின்றி நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தை முடிப்பதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சபை மறுசீரமைப்புக்கு ஒரு நாள் பெயரிடாமல் ஒத்திவைக்கப்படும் போது, அது காலவரையின்றி ஒத்திவைப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒத்திவைப்பு மற்றும் ஒத்திவைக்கும் அதிகாரம் சபையின் தலைமை அதிகாரியிடம் உள்ளது. அவர் சபை ஒத்திவைக்கப்பட்ட தேதி அல்லது நேரத்திற்கு முன் அல்லது சபை ஒத்திவைக்கப்பட்ட பிறகு எந்த நேரத்திலும் சபையின் கூட்டத்தை அழைக்கலாம்.

ஒத்திவைப்பு:

ஒரு அமர்வின் அலுவல் முடிந்ததும், தலைமை அதிகாரி (சபாநாயகர் அல்லது தலைவர்) சபை ஒத்திவைக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கிறார். அடுத்த சில நாட்களுக்குள், கூட்டத்தொடரை காலவரையின்றி ஒத்திவைப்பதற்கான அறிவிப்பை குடியரசுத் தலைவர் வெளியிடுகிறார். இருப்பினும், அவை அமர்வின் போது குடியரசுத் தலைவர் அவையை ஒத்திவைக்கலாம்.

கலைப்பு:

மாநிலங்களவை நிரந்தர சபையாக இருப்பதால் கலைக்கப்படாது. மக்களவை மட்டுமே கலைக்கப்படும். ஒரு ஒத்திவைப்பு போலல்லாமல், ஒரு கலைப்பு ஏற்கனவே இருக்கும் சபையின் வாழ்நாளை முடிக்கிறது, மேலும் பொதுத்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்ட பிறகு ஒரு புதிய சபை அமைக்கப்படுகிறது. மக்களவை கலைப்பு இரண்டு வழிகளில் நடைபெறலாம்:

1. தானியங்கு கலைப்பு, அதாவது, ஐந்தாண்டுகள் அல்லது தேசிய அவசரகாலத்தின் போது நீட்டிக்கப்பட்ட விதிமுறைகளின் காலாவதியாகும் போது; அல்லது
2. குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையைக் கலைக்க முடிவெடுக்கும் போதெல்லாம், அதைச் செய்ய அவருக்கு அதிகாரம் உள்ளது. மக்களவை அதன் வழக்கமான பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் கலைக்கப்பட்டால், கலைக்கப்பட்டதை திரும்பப் பெற முடியாது.

மக்களவை கலைக்கப்படும் போது, மசோதாக்கள், பிரேரணைகள், தீர்மானங்கள், நோட்டீஸ்கள், மனுக்கள் மற்றும் பலவற்றின் முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து அலுவல்களும் அல்லது அதன் குழுக்களும் காலாவதியாகிவிடும். அவை (மேலும் தொடர வேண்டும்) புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மக்களவையில் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். எவ்வாறாயினும், சில நிலுவையிலுள்ள மசோதாக்கள் மற்றும் அரசாங்க உத்தரவாதங்களுக்கான குழுவால் ஆராயப்பட வேண்டிய நிலுவையிலுள்ள அனைத்து உத்தரவாதங்களும் மக்களவை கலைக்கப்பட்டதில் காலாவதியாகாது. மசோதாக்கள் காலாவதியாகும் நிலை பின்வருமாறு:

1. மக்களவைவில் நிலுவையில் உள்ள மசோதா காலாவதியாகிறது (மக்களவைவில் தோன்றியதாக இருந்தாலும் அல்லது மாநிலங்களவை மூலம் அனுப்பப்பட்டதாக இருந்தாலும்).
2. மக்களவைவில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா, மாநிலங்களவைவில் நிலுவையில் உள்ளது.
3. கருத்து வேறுபாடு காரணமாக இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்படாத மசோதா மற்றும் மக்களவை கலைக்கப்படுவதற்கு முன் கூட்டுக் கூட்டத்தை நடத்துவது குறித்து குடியரசுத் தலைவர் அறிவித்திருந்தால், அது காலாவதியாகாது.
4. மாநிலங்களவைவில் நிலுவையில் உள்ள ஆனால் மக்களவையில் நிறைவேற்றப்படாத ஒரு மசோதா காலாவதியாகாது.
5. இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா, ஆனால் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக நிலுவையில் உள்ளது.
6. இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா, அவைகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்காக குடியரசுத் தலைவரால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டாலும் காலாவதியாகாது.

குறைந்தபட்ச உறுப்பினர் வருகை:

எந்தவொரு அலுவலையும் செய்வதற்கு முன் சபையில் இருக்க வேண்டிய குறைந்தபட்ச உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையாகும். இது சபாநாயகர் (ம) தலைவர் உட்பட ஒவ்வொரு சபையிலும் உள்ள மொத்த உறுப்பினர்களின்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

எண்ணிக்கையில் பத்தில் ஒரு பங்காகும். அதாவது, ஏதேனும் அலுவல் நடத்த வேண்டுமானால், மக்களவையில் குறைந்தபட்சம் 55 உறுப்பினர்களும், மாநிலங்களவைவில் 25 உறுப்பினர்களும் இருக்க வேண்டும். சபையின் கூட்டத்தின் போது இல்லை என்றால், அவையை ஒத்திவைப்பது அல்லது உறுப்பினர் வருகை வரை கூட்டத்தை இடைநிறுத்துவது தலைமை அதிகாரியின் கடமையாகும்.

அவையில் வாக்களிப்பு:

சபை அல்லது இரு அவைகளின் கூட்டு அமர்வின் எந்தக் கூட்டத்திலும் அனைத்து விஷயங்களும் தலைமை அதிகாரியைத் தவிர்த்து, கலந்து கொண்டு வாக்களிப்பவர்களின் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. குடியரசுத் தலைவரையே பதவி நீக்கம் செய்தல், அரசியலமைப்பு திருத்தம், பாராளுமன்றத்தின் தலைமை அதிகாரிகளை சபாநாயகர் (ம) தலைவர் நீக்குதல் போன்ற அரசியலமைப்பில் குறிப்பாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில விடயங்களுக்கு மட்டுமே சிறப்பு பெரும்பான்மை தேவை, சாதாரண பெரும்பான்மை அவசியமில்லை. ஒரு சபையின் தலைமை அதிகாரி முதல் நிகழ்வில் வாக்களிக்க மாட்டார், ஆனால் சமமான வாக்குகளின் விஷயத்தில் ஒரு வார்ப்பு வாக்கைப் பயன்படுத்துகிறார். எந்தவொரு அங்கீகரிக்கப்படாத வாக்களித்தல் அல்லது பங்கேற்பு அல்லது அதன் உறுப்பினர்களில் ஏதேனும் காலியிடம் இருந்தாலும் ஒரு சபையின் நடவடிக்கைகள் செல்லுபடியாகும்.

மக்களவையில் வாக்களிக்கும் நடைமுறையைப் பொறுத்தவரை பின்வரும் புள்ளிகளைக் குறிப்பிடலாம்:

1. விவாதத்தின் முடிவில், சபாநாயகர் கேள்வியை முன்வைத்து, முடிவுக்கு ஆதரவாக இருப்பவர்களை 'ஆம்' என்றும், பிரேரணைக்கு எதிராக 'இல்லை' என்றும் சொல்லுமாறு அழைக்க வேண்டும்.
2. சபாநாயகர் பின்னர் கூறுவார்: 'ஆம் (அல்லது இல்லை, சந்தர்ப்பம் என) அது இருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன்.' ஒரு கேள்வியின் முடிவு குறித்த சபாநாயகரின் கருத்து சவால் செய்யப்படாவிட்டால், அவர் இரண்டு முறை கூறுவார்: 'ஆம் (அல்லது இல்லை, வழக்கு இருக்கலாம்) அது உள்ளது' மற்றும் அதற்கேற்ப சபையின் முன் கேள்வி தீர்மானிக்கப்படும்.
  1. ஒரு கேள்வியின் முடிவு குறித்து சபாநாயகரின் கருத்து சவால் செய்யப்பட்டால், அவர் லாபியை அழிக்க உத்தரவிடுவார்.
  2. மூன்று நிமிடங்கள் முப்பது வினாடிகள் கழிந்த பிறகு, அவர் இரண்டாவது முறையாக கேள்வியை முன்வைத்து, அவருடைய கருத்தில் 'ஆம்' அல்லது 'இல்லை' என்பதை அறிவிக்க வேண்டும்.
  3. அவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்ட கருத்து மீண்டும் சவாலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டால், தானியங்கி வாக்குப் பதிவு கருவியை இயக்குவதன் மூலமோ அல்லது சபையில் 'ஆம்' மற்றும் 'இல்லை' சீட்டுகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமோ அல்லது உறுப்பினர்கள் லாபிகளுக்குச்

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

செல்வதன் மூலமோ வாக்குகளைப் பதிவு செய்யுமாறு அவர் அறிவுறுத்துவார்.

சபாநாயகரின் கருத்துப்படி, தேவையில்லாமல் பிரிவினை கோரினால், அவர் முறையே 'ஆம்' மற்றும் 'இல்லை' என்று உள்ள உறுப்பினர்களை அவரவர் இடத்தில் எழும்பச் சொல்லி, எடுக்கப்பட்ட கணக்கின் பேரில், அவர் சபையின் தீர்மானத்தை அறிவிக்கலாம். அவ்வாறான நிலையில், வாக்காளர்களின் பெயர்கள் பதிவு செய்யப்பட மாட்டாது.

பாராளுமன்றத்தில் மொழி:

இந்தி மற்றும் ஆங்கிலத்தை நாடாளுமன்றத்தில் அலுவல் செய்வதற்கான மொழிகளாக அரசியலமைப்புச் சட்டம் அறிவித்துள்ளது. இருப்பினும், தலைமை அதிகாரி ஒரு உறுப்பினரை அவரது தாய்மொழியில் சபையில் பேச அனுமதிக்கலாம். இரு அவைகளிலும், ஒரே நேரத்தில் மொழி பெயர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அரசியலமைப்பு தொடங்கி பதினைந்து ஆண்டுகள் முடிவடைந்த பிறகு (அதாவது, 1965 இல்) ஆங்கிலம் ஒரு பயன்பாட்டு மொழியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்றாலும், அலுவல் மொழிச் சட்டம் (1963) இந்தியுடன் ஆங்கிலத்தையும் தொடர அனுமதித்தது.

அமைச்சர்கள் மற்றும் மத்திய அரசின் தலைமை வழக்கறிஞரின் உரிமைகள் - பிரிவு - 88:

ஒரு அவையின் உறுப்பினர்களைத் தவிர, இந்தியாவின் ஒவ்வொரு மந்திரியும், அரசின் தலைமை வழக்கறிஞர் வாக்களிக்கத் தகுதியில்லாமல், இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்திலும், நாடாளுமன்றத்தின் எந்தக் குழுவிலும் பேசுவதற்கும், அதில் பங்கேற்கவும் உரிமை உண்டு. இந்த அரசியலமைப்பு விதிக்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன:

1. ஒரு அமைச்சர் அவர் உறுப்பினராக இல்லாத ஒரு சபையின் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கலாம். மக்களவைவைச் சேர்ந்த ஒரு அமைச்சர், மாநிலங்களவையின் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கலாம் மற்றும் அதற்கு நேர்மாறாகவும்.
2. இரு அவைகளிலும் உறுப்பினராக இல்லாத அமைச்சர், இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளிலும் பங்கேற்கலாம். ஒருவர் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உறுப்பினராக இல்லாமல், ஆறு மாதங்கள் அமைச்சராக இருக்க முடியும் என்பதை இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

கடைசி கூட்ட அமர்வு:

புதிய மக்களவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, தற்போதுள்ள மக்களவையின் கடைசி கூட்டத்தொடரை இது குறிக்கிறது. தற்போதுள்ள மக்களவையில் புதிய மக்களவைக்கு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத உறுப்பினர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

கேள்வி நேரம்:

ஒவ்வொரு பாராளுமன்ற கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணிநேரம் இதற்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. இதன் போது உறுப்பினர்கள் கேள்விகள் கேட்பதும் அமைச்சர்கள் பதில் அளிப்பதும் வழக்கம். வினாக்கள் நட்சத்திரமிட்டவை, நட்சத்திரமிடப்படாதவை மற்றும் குறுகிய அறிவிப்பு என மூன்று வகைகளாகும்.

நட்சத்திரமிடப்பட்ட கேள்விக்கு (நட்சத்திரத்தால் வேறுபடுத்தப்பட்டது) வாய்வழி பதில் தேவைப்படுகிறது, எனவே துணைக் கேள்விகள் பின்பற்றப்படலாம்.

மறுபுறம், நட்சத்திரமிடப்படாத கேள்விக்கு எழுத்துப்பூர்வ பதில் தேவைப்படுகிறது, எனவே துணைக் கேள்விகளைப் பின்பற்ற முடியாது.

குறுகிய அறிவிப்பு கேள்வி என்பது பத்து நாட்களுக்கும் குறைவான அறிவிப்பைக் கொடுத்து கேட்கப்படும் கேள்வி. அதற்கு வாய்மொழியாக பதில் அளிக்கப்படுகிறது. அமைச்சர்கள் தவிர, தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களிடமும் கேள்விகள் கேட்கப்படலாம். இவ்வாறு, கேள்வியின் பொருள் சில மசோதா, தீர்மானம் அல்லது அந்த உறுப்பினர் பொறுப்பேற்றுள்ள சபையின் அலுவல்களுடன் தொடர்புடைய மற்ற விஷயங்களுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தால், ஒரு தனிப்பட்ட உறுப்பினரிடம் கேள்வி கேட்கப்படலாம். அத்தகைய கேள்வியைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு அமைச்சரிடம் கேட்கப்படும் கேள்விகளில் பின்பற்றப்படும் நடைமுறையே உள்ளது. நட்சத்திரமிடப்பட்ட, நட்சத்திரமிடப்படாத, குறுகிய அறிவிப்பு கேள்விகள் மற்றும் தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கான கேள்விகளின் பட்டியல் முறையே பச்சை, வெள்ளை, வெளிர் இளஞ்சிவப்பு மற்றும் மஞ்சள் நிறங்களில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும், அவை ஒருவருக்கொருவர் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன.

நேரமில்லா நேரம்:

கேள்வி நேரத்தைப் போலன்றி, நேரமில்லா நேரம் என்பது நடைமுறை விதிகளில் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே, எந்தவொரு முன்னறிவிப்பும் இன்றி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு விடயங்களை எழுப்புவதற்கு இது ஒரு முறைசாரா சாதனமாகும். பூஜ்ஜிய நேரம் கேள்வி நேரம் முடிந்த உடனேயே தொடங்குகிறது மற்றும் அன்றைய நிகழ்ச்சி நிரல் (அதாவது, சபையின் வழக்கமான அலுவல்) எடுத்துக்கொள்ளப்படும் வரை நீடிக்கும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கேள்வி நேரத்திற்கும் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கும் இடையிலான நேர இடைவெளி பூஜ்ஜிய நேரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது பாராளுமன்ற நடைமுறைகள் துறையில் ஒரு இந்திய கண்டுபிடிப்பு மற்றும் 1962 முதல் உள்ளது.

இயக்கங்கள்:

தலைமை அதிகாரியின் ஒப்புதலுடன் செய்யப்பட்ட பிரேரணையைத் தவிர, பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தின் மீது எந்த விவாதமும் நடைபெறாது. அமைச்சர்கள் அல்லது தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட பிரேரணைகளை ஏற்றுக்கொள்வது அல்லது நிராகரிப்பது மூலம் சபை பல்வேறு பிரச்சினைகளில் அதன் முடிவுகளை அல்லது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

பல்வேறு விஷயங்களில் விவாதங்களை எழுப்ப உறுப்பினர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட பிரேரணைகள் மூன்று முக்கிய வகைகளில் அடங்கும்:

1. அடிப்படைப் பிரேரணை: இது குடியரசுத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்தல் அல்லது தலைமைத் தேர்தல் ஆணையரை நீக்குதல் போன்ற மிக முக்கியமான விஷயத்தைக் கையாளும் ஒரு தன்னிறைவான சுயாதீன முன்மொழிவு.
2. மாற்று இயக்கம்: இது ஒரு அசல் இயக்கத்திற்கு மாற்றாக நகர்த்தப்பட்டு அதற்கு மாற்றாக முன்மொழியப்படும் ஒரு இயக்கமாகும். சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், அது அசல் பிரேரணையை முறியடிக்கும்.
3. துணைப் பிரேரணை: இது ஒரு பிரேரணையாகும், அது தனக்குத்தானே எந்த அர்த்தமும் இல்லை, மேலும் அவையின் அசல் பிரேரணை அல்லது அவை நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிடாமல் அவையின் முடிவைக் கூற முடியாது. இது மூன்று துணை வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது:
  - (அ) துணை தீர்மானம்: இது பல்வேறு வகையான வணிகங்களுடன் தொடர்வதற்கான வழக்கமான வழியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
  - (ஆ) மாற்றியமைத்தல் தீர்மானம்: இது மற்றொரு பிரச்சினையின் விவாதத்தின் போக்கில் நகர்த்தப்பட்டு, அந்த சிக்கலை மாற்ற முற்படுகிறது.
  - (இ) திருத்தம்: இது அசல் இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் மாற்ற அல்லது மாற்ற முயல்கிறது.

மூடல் தீர்மானம்:

இது சபையில் ஒரு விஷயத்தின் மீதான விவாதத்தை குறைக்க ஒரு உறுப்பினர் முன்வைத்த பிரேரணையாகும். பிரேரணை சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால், விவாதம் உடனடியாக நிறுத்தப்பட்டு, வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படும். நான்கு வகையான மூடல் இயக்கங்கள் உள்ளன:

1. எளிமையான மூடல்: ஒரு உறுப்பினர் நகரும் போது, 'போதுமான முறையில் விவாதிக்கப்பட்ட விஷயம் இப்போது வாக்களிக்கப்பட வேண்டும்'.
2. பெட்டிகள் மூலம் மூடல்: இந்த வழக்கில், ஒரு மசோதா அல்லது ஒரு நீண்ட தீர்மானத்தின் உட்பிரிவுகள் விவாதம் தொடங்கும் முன் பகுதிகளாக தொகுக்கப்படுகின்றன. விவாதம் முழு பகுதியையும் உள்ளடக்கியது மற்றும் முழு பகுதியும் வாக்களிக்க வைக்கப்படுகிறது.
3. கங்காரு மூடல்: இந்த வகையின் கீழ், முக்கியமான ஷரத்துகள் மட்டுமே விவாதம் மற்றும் வாக்கெடுப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, இடைப்பட்ட உட்பிரிவுகள் தவிர்க்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டதாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.
4. கில்ல்டின் மூடல்: நேரமின்மை காரணமாக (விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டதால்) விவாதிக்கப்படாத சட்டப்பிரிவுகள் அல்லது தீர்மானம்-அயனியின் விவாதிக்கப்படாத உட்பிரிவுகளும் விவாதிக்கப்பட்டவற்றுடன் வாக்களிக்கப்படும் போது இது ஒன்றாகும்.

உரிமை மீறல் தீர்மானம்:

அமைச்சர் ஒருவரால் பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகளை மீறுவது தொடர்பானது. ஒரு வழக்கின் உண்மைகளை மறைப்பதன் மூலம் அல்லது தவறான அல்லது திரிக்கப்பட்ட உண்மைகளை வழங்குவதன் மூலம் ஒரு மந்திரி சபை அல்லது அதன் உறுப்பினர்களில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவற்றின் சிறப்புரிமையை மீறியதாக ஒரு உறுப்பினர் உணரும்போது அது நகர்த்தப்படுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரை கண்டிப்பதே இதன் நோக்கம்.

கவன ஈர்ப்பு தீர்மானம்:

அவசரமான பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு விஷயத்திற்கு அமைச்சரின் கவனத்தை ஈர்த்து, அந்த விஷயத்தில் அவரிடமிருந்து அதிகாரபூர்வமான அறிக்கையைப் பெறுவதற்காக ஒரு உறுப்பினரால் பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. பூஜ்ஜிய நேரத்தைப் போலவே, இதுவும் நாடாளுமன்ற நடைமுறையில் ஒரு இந்திய கண்டுபிடிப்பு மற்றும் 1954 முதல் நடைமுறையில் உள்ளது. இருப்பினும், பூஜ்ஜிய நேரத்தைப் போலல்லாமல், இது நடைமுறை விதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஒத்திவைப்பு தீர்மானம்:

அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு திட்டவட்டமான விஷயத்திற்கு அவையின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக இது பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, மேலும் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு 50 உறுப்பினர்களின் ஆதரவு தேவை. இது சபையின் சாதாரண வியாபாரத்தை குறுக்கிடுவதால், இது ஒரு அசாதாரண சாதனமாக கருதப்படுகிறது. இது அரசாங்கத்திற்கு எதிரான தணிக்கையின் கூறுகளை உள்ளடக்கியது, எனவே மாநிலங்களவை இந்த சாதனத்தைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஒத்திவைப்பு தீர்மானம் மீதான விவாதம் இரண்டு மணி நேரம் முப்பது நிமிடங்களுக்கு குறையாமல் நீடிக்க வேண்டும்.

சபையின் அலுவல்களை ஒத்திவைப்பதற்கான தீர்மானத்தை நகர்த்துவதற்கான உரிமை பின்வரும் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது:

1. இது திட்டவட்டமான, உண்மை, அவசர மற்றும் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு விஷயத்தை எழுப்ப வேண்டும்;
2. இது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விடயங்களை உள்ளடக்கக் கூடாது;
3. இது சமீபத்திய நிகழ்வின் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்திற்கு வரம்பிடப்பட வேண்டும் மற்றும் பொதுவான சொற்களில் கட்டமைக்கப்படக்கூடாது;
4. அது சிறப்புரிமைக் கேள்வியை எழுப்பக் கூடாது;
5. அதே அமர்வில் விவாதிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்தின் மீதான விவாதத்தை அது புதுப்பிக்கக் கூடாது;
6. நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பளிக்கப்படும் எந்தவொரு விஷயத்தையும் அது கையாளக்கூடாது; மற்றும்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

7. இது ஒரு தனித்துவமான இயக்கத்தில் எழுப்பக்கூடிய எந்த கேள்வியையும் எழுப்பக்கூடாது.

நம்பிக்கையில்லாப் தீர்மானம்:

அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 75வது பிரிவு, அமைச்சர்கள் குழு மக்களவைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. மக்களவையின் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறும் வரை அமைச்சகம் பதவியில் நீடிக்கிறது என்று அர்த்தம். அதாவது, நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் மூலம் லோக் ஆயுத்தா அமைச்சகத்தை பதவியில் இருந்து நீக்க முடியும். பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு 50 உறுப்பினர்களின் ஆதரவு தேவை.

நன்றி தெரிவிப்பு தீர்மானம்:

ஒவ்வொரு பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகும் முதல் அமர்வு மற்றும் ஒவ்வொரு நிதியாண்டின் முதல் அமர்வும் குடியரசுத் தலைவரால் உரையாற்றப்படும். இந்த உரையில், கடந்த ஆண்டு மற்றும் அடுத்த ஆண்டு அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை குடியரசுத் தலைவர் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். 'பிரிட்டனில் சிம்மாசனத்தில் இருந்து பேச்சு' போன்ற குடியரசுத் தலைவரின் இந்த உரை, 'நன்றி பிரேரணை' எனப்படும் தீர்மானத்தின் மீது நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் விவாதிக்கப்படுகிறது. விவாதத்தின் முடிவில் பிரேரணை வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது. இந்த பிரேரணை சபையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இல்லையெனில் அது அரசாங்கத்தின் தோல்விக்கு சமம். குடியரசுத் தலைவரின் இந்த பதவியேற்பு உரையானது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்தையும் நிர்வாகத்தையும் அதன் குறைபாடுகள் மற்றும் தோல்விகளை ஆராயவும் விமர்சிக்கவும் விவாதங்கள் மற்றும் விவாதங்களை எழுப்புவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாகும்.

நாள் பெயரிடப்பட்ட இயக்கம்:

இது சபாநாயகரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பிரேரணையாகும், ஆனால் அதன் விவாதத்திற்கான தேதி எதுவும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. சபாநாயகர், சபையின் அலுவல் நிலையைப் பரிசீலித்து, அவைத் தலைவருடன் கலந்தாலோசித்து அல்லது அலுவல் ஆலோசனைக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில், அத்தகைய பிரேரணையின் விவாதத்திற்கு ஒரு நாள் அல்லது நாட்கள் அல்லது ஒரு நாளின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்குகிறார்.

பாராளுமன்றத்தில் சட்டமியற்றும் நடைமுறை:

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் சட்டமன்ற நடைமுறை ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு மசோதாவும் ஒவ்வொரு அவையிலும் ஒரே நிலைகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். ஒரு மசோதா என்பது சட்டத்திற்கான முன்மொழிவு மற்றும் முறையாக இயற்றப்படும் போது அது ஒரு சட்டம் அல்லது சட்டமாக மாறும்.

பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மசோதாக்கள் இரண்டு வகையானவை: பொது மசோதாக்கள் மற்றும் தனியார் மசோதாக்கள் (முறையே அரசாங்க

MANIDHANAEMYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

மசோதாக்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களின் மசோதாக்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன).

1. நிதி சார்ந்த விஷயங்களைத் தவிர வேறு எந்த விஷயத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட சாதாரண மசோதாக்கள்.
2. வரிவிதிப்பு, பொதுச் செலவுகள் போன்ற நிதி விஷயங்களுடன் தொடர்புடைய பணப் பில்கள்.
3. நிதிப் பில்கள், நிதி விஷயங்களிலும் அக்கறை கொண்டவை (ஆனால் பண மசோதாக்களிலிருந்து வேறுபட்டவை).
4. அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதாக்கள், அரசியலமைப்பின் விதிகள் திருத்தம் தொடர்பானவை.

சாதாரண மசோதாக்கள்:

ஒவ்வொரு சாதாரண மசோதாவும் சட்டப் புத்தகத்தில் இடம் பெறுவதற்கு முன் பாராளுமன்றத்தில் பின்வரும் ஐந்து நிலைகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டும்:

1. முதல் வாசிப்பு ஒரு சாதாரண மசோதாவை நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் அறிமுகப்படுத்தலாம். அத்தகைய மசோதாவை ஒரு அமைச்சரோ அல்லது வேறு எந்த உறுப்பினரோ அறிமுகப்படுத்தலாம். மசோதாவை தாக்கல் செய்ய விரும்பும் உறுப்பினர் சபைக்கு விடுமுறை கேட்க வேண்டும். மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த ஹவுஸ் அனுமதிக்கும் போது, மசோதாவை முன்வைப்பவர் அதன் தலைப்பு மற்றும் நோக்கங்களைப் படித்து அதை அறிமுகப்படுத்துகிறார். இந்த நிலையில் மசோதா மீதான விவாதம் எதுவும் நடைபெறவில்லை. பின்னர், இந்த மசோதா இந்திய அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டது. ஒரு மசோதா அறிமுகம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பு வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்டால், மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு சபைக்கு அனுமதி தேவையில்லை. 18 மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துவதும் அதை வர்த்தமானியில் வெளியிடுவதும் மசோதாவின் முதல் வாசிப்பாக அமைகிறது.
2. இரண்டாம் வாசிப்பு இந்த கட்டத்தில், மசோதா பொதுவை மட்டுமல்ல, விரிவான ஆய்வுகளையும் பெறுகிறது மற்றும் அதன் இறுதி வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்கிறது. எனவே, இது ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் மிக முக்கியமான கட்டமாக அமைகிறது. உண்மையில், இந்த நிலை மூன்று துணை நிலைகளை உள்ளடக்கியது, அதாவது பொது விவாதத்தின் நிலை, குழு நிலை மற்றும் பரிசீலனை நிலை. பொது விவாதத்தின் நிலை மசோதாவின் அச்சிடப்பட்ட பிரதிகள் அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. மசோதாவின் கொள்கைகள் மற்றும் அதன் விதிகள் பொதுவாக விவாதிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் மசோதாவின் விவரங்கள் விவாதிக்கப்படவில்லை. இந்த கட்டத்தில், பின்வரும் நான்கு நடவடிக்கைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை சபை எடுக்கலாம்:

UNIT - V - INDIAN POLITY

- (i) மசோதாவை உடனடியாக அல்லது வேறு ஏதேனும் குறிப்பிட்ட தேதியில் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளலாம்;
- (ii) இது மசோதாவை சபையின் ஒரு தெரிவுக்குழுவிற்கு அனுப்பலாம்;
- (iii) இது மசோதாவை இரு அவைகளின் கூட்டுக் குழுவிற்கு அனுப்பலாம்; மற்றும்
- (iv) இது பொதுக் கருத்தைப் பெற மசோதாவை பரப்பலாம். ஒரு தேர்வுக் குழு, மசோதா உருவான சபையின் உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் ஒரு கூட்டுக் குழு நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது.

குழு நிலை சட்ட மசோதாவை சபையின் தெரிவுக்குழுவுக்கு அனுப்புவது வழக்கமான நடைமுறையாகும். இந்தக் குழு மசோதாவை முழுமையாகவும் விரிவாகவும், ஷரத்து வாரியாக ஆய்வு செய்கிறது. இது அதன் விதிகளை திருத்தலாம், ஆனால் அதன் அடிப்படையிலான கொள்கைகளை மாற்றாமல். ஆய்வு மற்றும் விவாதத்தை முடித்த பிறகு, குழு மசோதாவை மீண்டும் சபைக்கு அறிக்கை செய்கிறது.

பரிசீலனை நிலை, தெரிவுக்குழுவிடமிருந்து மசோதாவைப் பெற்ற பிறகு, சட்டப்பிரிவின் விதிகளை ஷரத்து வாரியாக சபை கருதுகிறது. ஒவ்வொரு பிரிவும் தனித்தனியாக விவாதிக்கப்பட்டு வாக்களிக்கப்படுகிறது. உறுப்பினர்கள் திருத்தங்களை முன்வைக்கலாம் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், அவை மசோதாவின் ஒரு பகுதியாக மாறும்.

3. மூன்றாம் வாசிப்பு இந்த கட்டத்தில், விவாதமானது மசோதாவை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்வது அல்லது நிராகரிப்பதுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் எந்த திருத்தங்களும் அனுமதிக்கப்படாது, ஏனெனில் மசோதாவின் அடிப்படையிலான பொதுவான கோட்பாடுகள் இரண்டாம் வாசிப்பின் கட்டத்தில் ஏற்கனவே ஆராயப்பட்டுள்ளன. பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொண்டு வாக்களித்தால், மசோதா சபையால் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. அதன்பிறகு, இந்த மசோதா, சபையின் தலைமை அதிகாரியால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, பரிசீலனை மற்றும் ஒப்புதலுக்காக இரண்டாவது அவைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. திருத்தங்களுடனோ அல்லது இல்லாமலோ இரு அவைகளும் ஒப்புக்கொண்டால் மட்டுமே ஒரு மசோதா நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.
4. இரண்டாவது சபையில் மசோதா இரண்டாவது சபையிலும், முதல் வாசிப்பு, இரண்டாம் வாசிப்பு மற்றும் மூன்றாம் வாசிப்பு ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் மசோதா நிறைவேற்றப்படுகிறது. இந்த சபைக்கு முன் நான்கு மாற்று வழிகள் உள்ளன:
  1. அது முதல் சபையால் அனுப்பப்பட்ட மசோதாவை நிறைவேற்றலாம் (அதாவது, திருத்தங்கள் இல்லாமல்);

UNIT - V - INDIAN POLITY

2. அது திருத்தங்களுடன் மசோதாவை நிறைவேற்றி, மறுபரிசீலனைக்காக முதல் சபைக்கு திருப்பி அனுப்பலாம்;
3. அது மசோதாவை முழுவதுமாக நிராகரிக்கலாம்; மற்றும்
4. அது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கலாம், இதனால் மசோதா நிலுவையில் இருக்கும்.
5. இரண்டாவது அவை எந்தத் திருத்தமும் இன்றி மசோதாவை நிறைவேற்றினால் அல்லது இரண்டாவது அவை பரிந்துரைத்த திருத்தங்களை முதல் சபை ஏற்றுக்கொண்டால், அந்த மசோதா இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்படும். மறுபுறம், இரண்டாவது சபை பரிந்துரைத்த திருத்தங்களை முதல் அவை நிராகரித்தால் அல்லது இரண்டாவது அவை மசோதாவை முழுவதுமாக நிராகரித்தால் அல்லது இரண்டாவது அவை ஆறு மாதங்களுக்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்றால், ஒரு முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. அத்தகைய முட்டுக்கட்டைக்கு தீர்வு காண, குடியரசுத் தலைவர் இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தை அழைக்கலாம். கூட்டுக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு வாக்களித்த பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் மசோதாவுக்கு ஒப்புதல் அளித்தால், மசோதா இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.
6. குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் தனித்தனியாகவோ அல்லது கூட்டுக் கூட்டத்திலோ நிறைவேற்றப்பட்ட ஒவ்வொரு மசோதாவும் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. குடியரசுத் தலைவர்க்கு முன் மூன்று மாற்று வழிகள் உள்ளன:
  1. மசோதாவிற்கு அவர் தனது ஒப்புதலை வழங்கலாம்; அல்லது
  2. அவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை நிறுத்தி வைக்கலாம்; அல்லது
  3. அவர் சபைகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கான மசோதாவைத் திரும்பப் பெறலாம். குடியரசுத் தலைவர் இந்த மசோதாவுக்கு ஒப்புதல் அளித்தால், மசோதா சட்டமாகி சட்டப் புத்தகத்தில் வைக்கப்படும்.

குடியரசுத் தலைவர் மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலைத் தடுத்து நிறுத்தினால், அது முடிவடையும் மற்றும் ஒரு செயலாக மாறாது. குடியரசுத் தலைவர் மறுபரிசீலனைக்காக மசோதாவைத் திருப்பியனுப்பினால், அது மீண்டும் இரு அவைகளாலும் திருத்தங்களுடனோ அல்லது இல்லாமலோ நிறைவேற்றப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவரிடம் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், குடியரசுத் தலைவர் மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலை அளிக்க வேண்டும். எனவே, குடியரசுத் தலைவர் ஒரு "நிறுத்திவைப்பு அதிகாரம்" மட்டுமே அனுபவிக்கிறார்.

பண மசோதா (பிரிவு -110):

அரசியலமைப்பின் 110 வது பிரிவு பண மசோதாக்களின் வரையறையைக் கையாள்கிறது. பின்வரும் அனைத்து அல்லது ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தைக்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

கையாளும் 'மட்டும்' விதிகள் இருந்தால், ஒரு மசோதா பண மசோதாவாகக் கருதப்படும் என்று அது கூறுகிறது:

1. எந்தவொரு வரியையும் சமத்துதல், ஒழித்தல், நீக்குதல், மாற்றம் செய்தல் அல்லது ஒழுங்குபடுத்துதல்;
2. யூனியன் அரசாங்கத்தால் கடன் வாங்குவதை ஒழுங்குபடுத்துதல்;
3. இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதி அல்லது இந்தியாவின் தற்செயல் நிதியின் பாதுகாப்பு, பணம் செலுத்துதல் அல்லது அத்தகைய நிதியிலிருந்து பணத்தை திரும்பப் பெறுதல்;
4. இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து பணத்தை ஒதுக்குதல்;
5. தொகுப்பு நிதியிலிருந்து வசூலிக்கப்படும் எந்த செலவினத்தையும் அறிவித்தல் அல்லது அத்தகைய செலவினத்தின் அளவை அதிகரிப்பது;
6. தொகுப்பு நிதியிலிருந்து அல்லது இந்தியாவின் பொதுக் கணக்கில் பணம் பெறுதல் அல்லது அத்தகைய பணத்தின் பாதுகாப்பு அல்லது வெளியீடு அல்லது யூனியன் அல்லது மாநிலத்தின் கணக்குகளின் தணிக்கை; அல்லது
7. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு விஷயத்திற்கும் இடைப்பட்ட எந்த விஷயமும்.

எவ்வாறாயினும், ஒரு மசோதாவானது பண மசோதாவாகக் கருதப்படக் கூடாது:

1. அபராதம் அல்லது பிற பண அபராதம் விதித்தல்,
2. உரிமங்களுக்கான கோரிக்கை அல்லது கட்டணம் செலுத்துதல் அல்லது வழங்கப்பட்ட சேவைகளுக்கான கட்டணம்
3. உள்ளூர் நோக்கங்களுக்காக எந்தவொரு உள்ளூர் அதிகாரம் அல்லது அமைப்பால் விதிக்கப்படும், ஒழித்தல், நீக்குதல், மாற்றுதல் அல்லது ஒழுங்குபடுத்துதல்.

ஒரு மசோதா பண மசோதாவா இல்லையா என்ற கேள்வி எழுந்தால், மக்களவை சபாநாயகரின் முடிவே இறுதியானது. இது தொடர்பான அவரது முடிவை எந்த நீதிமன்றத்திலோ அல்லது நாடாளுமன்றத்தின் அவையிலோ அல்லது குடியரசுத் தலைவரையோ கூட கேள்வி கேட்க முடியாது. பண மசோதா மாநிலங்களவைவின் பரிந்துரைக்காக அனுப்பப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், சபாநாயகர் அதை பண மசோதாவாக அங்கீகரிக்கிறார்.

பாராளுமன்றத்தில் பண மசோதாக்களை நிறைவேற்ற அரசியல் சட்டம் ஒரு சிறப்பு நடைமுறையை வகுத்துள்ளது. பண மசோதாவை மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்த முடியும், அதுவும் குடியரசுத் தலைவரின் பரிந்துரையின் பேரில் மட்டுமே. அத்தகைய ஒவ்வொரு மசோதாவும் அரசாங்க மசோதாவாகக் கருதப்படுகிறது மற்றும் ஒரு அமைச்சரால் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்த முடியும்.

பண மசோதா மக்களவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, அது மாநிலங்களவைவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படும். பண மசோதா தொடர்பான அதிகாரங்களை மாநிலங்களவை கட்டுப்படுத்தியுள்ளது. பண மசோதாவை நிராகரிக்கவோ

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

திருத்தவோ முடியாது. அது பரிந்துரைகளை மட்டுமே செய்ய முடியும். சிபாரிசுகளுடன் அல்லது இல்லாமல் 14 நாட்களுக்குள் மசோதாவை மக்களவைக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டும். மாநிலங்களவையின் பரிந்துரைகள் அனைத்தையும் மக்களவை ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம். மக்களவை ஏதேனும் பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொண்டால், மசோதா மாற்றியமைக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

மக்களவை எந்தப் பரிந்துரையையும் ஏற்கவில்லை என்றால், அந்த மசோதா எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் முதலில் மக்களவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட வடிவத்தில் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

14 நாட்களுக்குள் மாநிலங்களவை மசோதாவை மக்களவைக்கு திருப்பி அனுப்பவில்லை என்றால், இந்த மசோதா முதலில் மக்களவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட வடிவத்தில் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, பண மசோதா தொடர்பாக மாநிலங்களவையை விட மக்களவைக்கு அதிக அதிகாரங்கள் உள்ளன. மறுபுறம், ஒரு சாதாரண மசோதாவைப் பொறுத்தவரை இரு அவைகளுக்கும் சமமான அதிகாரங்கள் உள்ளன.

இறுதியாக, ஒரு பண மசோதாவை குடியரசுத் தலைவர்பிடம் சமர்ப்பிக்கும் போது, அவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை வழங்கலாம் அல்லது மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை நிறுத்தலாம், ஆனால் அவைகளின் மறுபரிசீலனைக்காக மசோதாவை திரும்பப் பெற முடியாது. பொதுவாக, குடியரசுத் தலைவர் தனது முன் அனுமதியுடன் நாடாளுமன்றத்தில் நிதி மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தினால் அதற்கு ஒப்புதல் அளிப்பார்.

நிதி மசோதாக்கள் (பிரிவு - 117):

நிதி மசோதாக்கள் என்பது நிதி விவகாரங்களைக் கையாளும் மசோதாக்கள், அதாவது வருவாய் அல்லது செலவு. இருப்பினும், அரசியலமைப்பு 'நிதி மசோதா' என்ற வார்த்தையை தொழில்நுட்ப அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறது. நிதி மசோதாக்கள் மூன்று வகைகளாகும்:

1. பணப் மசோதா — பிரிவு 110
2. நிதி மசோதாக்கள் (I)— பிரிவு 117 (1)
3. நிதி மசோதாக்கள் (II)— பிரிவு 117 (3)

இந்த வகைப்பாடு, பணப் பில்கள் என்பது ஒரு வகையான நிதி மசோதாக்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது. எனவே, அனைத்து பண பில்களும் நிதி பில்கள் ஆனால் அனைத்து நிதி பில்களும் பண பில்கள் அல்ல. அந்த நிதி மசோதாக்கள் மட்டுமே அரசியலமைப்பின் 110 வது பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விஷயங்களைக் கொண்ட பண மசோதாக்கள் ஆகும். இவை மக்களவை சபாநாயகரால் பண மசோதாக்களாகவும் சான்றளிக்கப்பட்டுள்ளன. நிதி மசோதாக்கள் (I) மற்றும் (II), மறுபுறம், அரசியலமைப்பின் 117 வது பிரிவில் கையாளப்பட்டுள்ளன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

நிதி மசோதாக்கள் (I) ஒரு நிதி மசோதா (I) என்பது சட்டப்பிரிவு 110 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏதேனும் அல்லது அனைத்து விஷயங்களும் மட்டுமல்ல, பொதுச் சட்டத்தின் பிற விஷயங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு மசோதா ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, கடன் வாங்கும் விதியைக் கொண்ட ஒரு மசோதா, ஆனால் கடன் வாங்குவதைப் பிரத்தியேகமாக கையாள்வதில்லை. இரண்டு விதங்களில், நிதி மசோதா (I) என்பது பண மசோதாவைப் போன்றது—(அ) அவை இரண்டும் மக்களவையில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்படலாம், மாநிலங்களவையில் அல்ல, (ஆ) அவை இரண்டும் குடியரசுத் தலைவரின் பரிந்துரையின் பேரில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்படும். மற்ற அனைத்து விதங்களிலும், ஒரு நிதி மசோதா (I) ஒரு சாதாரண மசோதாவிற்கு பொருந்தும் அதே சட்ட நடைமுறையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. எனவே, அதை மாநிலங்களவை நிராகரிக்கலாம் அல்லது திருத்தலாம் (வரியைக் குறைப்பது அல்லது ஒழிப்பது தவிர வேறு எந்தத் திருத்தத்தையும் குடியரசுத் தலைவரின் பரிந்துரை இல்லாமல் இரு அவைகளிலும் மாற்ற முடியாது). அத்தகைய மசோதா தொடர்பாக இரு அவைகளுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால், முட்டுக்கட்டையைத் தீர்க்க இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தை குடியரசுத் தலைவர் அழைக்கலாம். இந்த மசோதா குடியரசுத் தலைவரிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும் போது, அவர் மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலை அளிக்கலாம் அல்லது மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலை நிறுத்திவைக்கலாம் அல்லது அவைகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்காக மசோதாவை திரும்பப் பெறலாம்.

நிதி மசோதாக்கள் (II) ஒரு நிதி மசோதா (II) இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தில் இருந்து செலவழிக்கும் விதிகளைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் பிரிவு 110 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்த விஷயத்தையும் உள்ளடக்கவில்லை. இது ஒரு சாதாரண மசோதாவாகக் கருதப்படுகிறது மற்றும் எல்லா வகையிலும், இது ஒரு சாதாரண மசோதாவுக்குப் பொருந்தக்கூடிய அதே சட்ட நடைமுறையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இந்த மசோதாவின் ஒரே சிறப்பு அம்சம் என்னவென்றால், இந்த மசோதாவை பரிசீலிக்க குடியரசுத் தலைவர் பரிந்துரை செய்யாத வரையில் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் அதை நிறைவேற்ற முடியாது. எனவே, நிதி மசோதா (II) பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் அறிமுகப்படுத்தப்படலாம் மற்றும் அதை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு குடியரசுத் தலைவரின் பரிந்துரை தேவையில்லை. இது பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் நிராகரிக்கப்படலாம் அல்லது திருத்தப்படலாம். அத்தகைய மசோதா தொடர்பாக இரு அவைகளுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால், குடியரசுத் தலைவர் இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தைக் கூட்டி முட்டுக்கட்டையைத் தீர்க்க முடியும். இந்த மசோதா குடியரசுத் தலைவரிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும் போது, அவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை அளிக்கலாம் அல்லது மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை நிறுத்தி வைக்கலாம் அல்லது சபைகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்காக மசோதாவை திருப்பி அனுப்பலாம்.

இரண்டு அவைகளின் கூட்டு அமர்வு பிரிவு - 108:

கூட்டுக் கூட்டம் என்பது ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் இரு அவைகளுக்கும் இடையிலான முட்டுக்கட்டையைத் தீர்க்க அரசியலமைப்பால் வழங்கப்பட்ட ஒரு அசாதாரண இயந்திரமாகும். ஒரு சட்டமூலம் ஒரு சபையால் நிறைவேற்றப்பட்டு மற்றைய சபைக்கு அனுப்பப்பட்ட பிறகு பின்வரும் மூன்று சூழ்நிலைகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது:

1. மசோதா மற்ற சபையால் நிராகரிக்கப்பட்டால்;
2. மசோதாவில் செய்யப்படும் திருத்தங்கள் குறித்து சபைகள் இறுதியாக உடன்படவில்லை என்றால்; அல்லது
3. மசோதா நிறைவேற்றப்படாமல் மற்ற சபையால் மசோதா பெறப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் கழிந்திருந்தால்.

மேற்கூறிய மூன்று சூழ்நிலைகளிலும், மசோதா மீது விவாதம் மற்றும் வாக்கெடுப்பு நோக்கத்திற்காக இரு அவைகளையும் ஒரு கூட்டு அமர்வில் சந்திக்க குடியரசுத் தலைவர் அழைக்கலாம். கூட்டு அமர்வின் ஏற்பாடு சாதாரண மசோதாக்கள் அல்லது நிதி மசோதாக்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் மற்றும் பண மசோதாக்கள் அல்லது அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதாக்களுக்கு பொருந்தாது என்பதை இங்கே கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பண மசோதாவைப் பொறுத்தவரை, மக்களவைக்கு மேலெழுந்த அதிகாரங்கள் உள்ளன, அதே நேரத்தில் அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதா ஒவ்வொரு அவையிலும் தனித்தனியாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

ஆறு மாத காலத்தை கணக்கிடுவதில், மற்ற சபை (மசோதா அனுப்பப்பட்ட) நான்கு நாட்களுக்கு மேல் ஒத்திவைக்கப்பட்ட அல்லது ஒத்திவைக்கப்பட்ட எந்த காலகட்டத்திலும் கணக்கு எடுக்க முடியாது.

மக்களவை கலைக்கப்பட்டதால் மசோதா (சர்ச்சையின் கீழ்) ஏற்கனவே காலாவதியானால், கூட்டுக் கூட்டத்தை அழைக்க முடியாது. ஆனால், குடியரசுத் தலைவர் அத்தகைய கூட்டத்தை கூட்டுவதற்கான தனது விருப்பத்தை அறிவித்த பிறகு (இந்த வழக்கில் மசோதா காலாவதியாகாததால்) மக்களவை கலைக்கப்பட்டால் கூட்டுக் கூட்டத்தை நடத்தலாம். இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தை அழைப்பதற்கான தனது விருப்பத்தை குடியரசுத் தலைவர் தெரிவித்த பிறகு, எந்த ஒரு அவையும் மசோதாவை மேற்கொண்டு தொடர முடியாது.

மக்களவை சபாநாயகர் இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்குகிறார், அவர் இல்லாத நேரத்தில் துணை சபாநாயகர். துணை சபாநாயகரும் கூட்டுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்கவில்லை என்றால், மாநிலங்களவை துணைத் தலைவர் தலைமை தாங்குவார். அவரும் இல்லாவிட்டால், கூட்டு அமர்வில் இருக்கும் உறுப்பினர்களால் தீர்மானிக்கப்படும் மற்ற நபர் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்குவார். மாநிலங்களவைத் தலைவர் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உறுப்பினராக இல்லாததால் கூட்டுக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்குவதில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

கூட்டு அமர்வை அமைப்பதற்கான கோரம் இரு அவைகளின் மொத்த உறுப்பினர்களின் பத்தில் ஒரு பங்காகும். கூட்டுக் கூட்டம் மக்களவையின் நடைமுறை விதிகளால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது, மாநிலங்களவை அல்ல.

சர்ச்சைக்குரிய மசோதா, இரு அவைகளின் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மையினரால் நிறைவேற்றப்பட்டு, கூட்டுக் கூட்டத்தில் வாக்களிக்கப்பட்டால், அந்த மசோதா இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும். பொதுவாக, அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களவை கூட்டுக் கூட்டத்தில் வெற்றி பெறும்.

ஒரு கூட்டுக் கூட்டத்தில், இரண்டு நிகழ்வுகளைத் தவிர, மசோதாவில் புதிய திருத்தங்களை முன்மொழிய முடியாது என்று அரசியலமைப்பு குறிப்பிடுகிறது:

1. சபைகளுக்கு இடையே இறுதி கருத்து வேறுபாட்டை ஏற்படுத்திய திருத்தங்கள்; மற்றும்
2. மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதால் தேவையான திருத்தங்கள்.

1950 ஆம் ஆண்டு முதல், இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டம் தொடர்பான விதி மூன்று முறை மட்டுமே செயல்படுத்தப்பட்டது. கூட்டுக் கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாக்கள்:

1. வரதட்சணை தடை மசோதா, 1960.
2. வங்கி சேவை ஆணையம் (ரத்து) மசோதா, 1977.
3. பயங்கரவாத தடுப்பு மசோதா, 2002.

பாராளுமன்றத்தில் பட்ஜெட்:

அரசியலமைப்பு பட்ஜெட்டை 'வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை' என்று குறிப்பிடுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், 'பட்ஜெட்' என்ற சொல் அரசியலமைப்பில் எங்கும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அரசியலமைப்பின் 112 வது பிரிவில் கையாளப்பட்ட 'ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை'க்கான பிரபலமான பெயர் இது.

பட்ஜெட் என்பது ஒரு நிதியாண்டில் இந்திய அரசின் மதிப்பிடப்பட்ட வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களின் அறிக்கையாகும், இது ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதி தொடங்கி அடுத்த ஆண்டு மார்ச் 31 ஆம் தேதி முடிவடைகிறது.

வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களின் மதிப்பீடுகளுக்கு கூடுதலாக, பட்ஜெட்டில் வேறு சில கூறுகள் உள்ளன. மொத்தத்தில், பட்ஜெட் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது:

1. வருவாய் மற்றும் மூலதன ரசீதுகளின் மதிப்பீடுகள்;
2. வருவாயை உயர்த்துவதற்கான வழிகள் மற்றும் வழிமுறைகள்;
3. செலவின மதிப்பீடுகள்;
4. இறுதி நிதியாண்டின் உண்மையான வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களின் விவரங்கள் மற்றும் அந்த ஆண்டில் ஏதேனும் பற்றாக்குறை அல்லது உபரிக்கான காரணங்கள்; மற்றும்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

5. வரவிருக்கும் ஆண்டின் பொருளாதார மற்றும் நிதிக் கொள்கை, அதாவது வரிவிதிப்பு முன்மொழிவுகள், வருவாய்க்கான வாய்ப்புகள், செலவுத் திட்டம் மற்றும் புதிய திட்டங்கள்/திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துதல்.

இந்திய அரசு ரயில்வே பட்ஜெட் மற்றும் பொது பட்ஜெட் என இரண்டு பட்ஜெட்களைக் கொண்டுள்ளது. முந்தையது இரயில்வே அமைச்சகத்தின் வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களின் மதிப்பீடுகளைக் கொண்டிருந்தாலும், பிந்தையது இந்திய அரசின் அனைத்து அமைச்சகங்களின் (ரயில்வே தவிர) வரவுகள் மற்றும் செலவுகளின் மதிப்பீடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

1921 ஆம் ஆண்டு அக்வொர்த் கமிட்டியின் பரிந்துரையின் பேரில் ரயில்வே பட்ஜெட் பொது பட்ஜெட்டில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது. இந்த பிரிவின் காரணங்கள் அல்லது நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

1. ரயில்வே நிதியில் நெகிழ்வுத்தன்மையை அறிமுகப்படுத்துதல்.
2. ரயில்வே கொள்கைக்கு வணிக அணுகுமுறையை எளிதாக்குதல்.
3. ரயில்வே வருவாயில் இருந்து உறுதிசெய்யப்பட்ட வருடாந்திர பங்களிப்பை வழங்குவதன் மூலம் பொது வருவாயின் ஸ்திரத்தன்மையைப் பாதுகாக்க.
4. இரயில்வேயின் லாபத்தை தங்களுடைய சொந்த வளர்ச்சிக்காக வைத்துக் கொள்ள (பொது வருவாயில் நிலையான வருடாந்திர பங்களிப்பை செலுத்திய பிறகு)

2016 ஆகஸ்ட் மாதம் ரயில்வே பட்ஜெட்டை பொது பட்ஜெட்டில் இணைக்க மத்திய அரசு முடிவு செய்தது. இதற்காக, இணைப்பதற்கான வழிமுறைகளை வகுக்க, நிதி அமைச்சகம் மற்றும் ரயில்வே அமைச்சகம் ஆகிய இரு அதிகாரிகளையும் கொண்ட ஐந்து பேர் கொண்ட குழுவை, நிதி அமைச்சகம் அமைத்துள்ளது. தனி ரயில்வே பட்ஜெட் என்ற பழங்கால நடைமுறையை நிராகரிக்கும் இந்த நடவடிக்கை மோடி அரசாங்கத்தின் சீர்திருத்த நிகழ்ச்சி நிரலின் ஒரு பகுதியாகும்.

அரசியலமைப்பு விதிகள்:

இந்திய அரசியலமைப்பு வரவுசெலவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது தொடர்பாக பின்வரும் விதிகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. ஒவ்வொரு நிதியாண்டுக்கும் குடியரசுத் தலைவர், அந்த ஆண்டிற்கான இந்திய அரசின் மதிப்பிடப்பட்ட வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களின் அறிக்கையை நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் முன் வைக்க வேண்டும்.
2. குடியரசுத் தலைவரின் பரிந்துரையின்றி மானியத்திற்கான கோரிக்கை எதுவும் வைக்கப்படாது.
3. சட்டத்தால் செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீட்டின் கீழ் தவிர, இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து பணம் எடுக்கப்படாது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

4. குடியரசுத் தலைவரின் பரிந்துரையின்றி, வரி விதிக்கும் பண மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படாது, அத்தகைய மசோதா மாநிலங்களவைவில் அறிமுகப்படுத்தப்படாது.
5. சட்டத்தின் அதிகாரத்தால் தவிர வரி விதிக்கப்படவோ அல்லது வசூலிக்கவோ கூடாது.
6. பார்லிமென்ட் வரியை குறைக்கலாம் அல்லது ரத்து செய்யலாம் ஆனால் அதிகரிக்க முடியாது.
7. வரவுசெலவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது தொடர்பாக நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் உறவினர் பாத்திரங்கள் அல்லது நிலைப்பாடுகளையும் அரசியலமைப்பு பின்வருமாறு வரையறுத்துள்ளது:
  1. வரிவிதிப்பு தொடர்பான பண மசோதா அல்லது நிதி மசோதாவை மாநிலங்களவைவில் அறிமுகப்படுத்த முடியாது — அது மக்களவையில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
  2. மானியக் கோரிக்கை மீது வாக்களிக்க மாநிலங்களவைவுக்கு அதிகாரம் இல்லை; இது மக்களவைவின் தனி சிறப்பு.
  3. மாநிலங்களவை, பதினான்கு நாட்களுக்குள் பண மசோதாவை (அல்லது நிதி மசோதா) மக்களவைக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டும். இது தொடர்பாக மாநிலங்களவை அளிக்கும் பரிந்துரைகளை மக்களவை ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம்.
8. பட்ஜெட்டில் உள்ளடங்கிய செலவினங்களின் மதிப்பீடுகள், இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவினங்களையும், இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து செய்யப்பட்ட செலவினங்களையும் தனித்தனியாகக் காட்ட வேண்டும்.
9. வரவு செலவுத் திட்டம் வருவாய்க் கணக்கிற்கான செலவினங்களை மற்ற செலவினங்களிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது.
10. இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவினம் நாடாளுமன்றத்தின் வாக்கெடுப்புக்கு சமர்ப்பிக்கப்படாது. எனினும், அது நாடாளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்படலாம்.

விதிக்கப்பட்ட செலவு:

பட்ஜெட் இரண்டு வகையான செலவினங்களைக் கொண்டுள்ளது—இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் 'கட்டப்படும்' செலவு மற்றும் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து 'செய்யப்பட்ட' செலவு. விதிக்கப்பட்ட செலவினம் பாராளுமன்றத்தால் வாக்களிக்க முடியாதது, அதாவது, அது பாராளுமன்றத்தால் மட்டுமே விவாதிக்கப்படும், மற்ற வகை பாராளுமன்றத்தால் வாக்களிக்கப்பட வேண்டும். விதிக்கப்பட்ட செலவினங்களின் பட்டியல் பின்வருமாறு:

1. குடியரசுத் தலைவரின் ஊதியங்கள் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் மற்றும் அவரது அலுவலகம் தொடர்பான பிற செலவுகள்.

UNIT - V - INDIAN POLITY

2. மாநிலங்களவைவின் தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் மற்றும் மக்களவையின் சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் ஆகியோரின் சம்பளம் மற்றும் படிகள்.
3. உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் ஓய்வூதியம்.
4. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் ஓய்வூதியம்.
5. இந்தியாவின் தலைமை கணக்குத் தணிக்கையாளரின் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் ஓய்வூதியம்.
6. யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் சம்பளம், படிகள் மற்றும் ஓய்வூதியம்.
7. இந்த அலுவலகங்களில் பணியாற்றும் நபர்களின் சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் ஓய்வூதியங்கள் உட்பட உச்ச நீதிமன்றத்தின் நிர்வாகச் செலவுகள், இந்தியக் கட்டுப்பாட்டாளர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரல் அலுவலகம் மற்றும் யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன்.
8. வட்டி, மூழ்கும் நிதிக் கட்டணங்கள் மற்றும் மீட்புக் கட்டணங்கள் மற்றும் கடன்களை திரட்டுதல் மற்றும் சேவை மற்றும் கடனை மீட்பது தொடர்பான பிற செலவுகள் உட்பட, இந்திய அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டிய கடன் கட்டணங்கள்.
9. ஏதேனும் நீதிமன்றம் அல்லது நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்பு, ஆணை அல்லது தீர்ப்பை பூர்த்தி செய்யத் தேவைப்படும் எந்தத் தொகையும்.
10. அவ்வாறு விதிக்கப்படும் என நாடாளுமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட வேறு எந்தச் செலவும்.

அமலாக்கத்தில் நிலைகள்:

பாராளுமன்றத்தில் பட்ஜெட் பின்வரும் ஆறு நிலைகளில் செல்கிறது:

1. பட்ஜெட் தாக்கல்.
  2. பொது விவாதம்.
  3. துறைசார் குழுக்களின் ஆய்வு.
  4. மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளில் வாக்களிப்பது.
  5. ஒதுக்கீட்டு மசோதாவை நிறைவேற்றுதல்.
  6. நிதி மசோதாவை நிறைவேற்றுதல்.
1. பட்ஜெட் தாக்கல் இரண்டு பகுதிகளாக பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்படுகிறது— ரயில்வே பட்ஜெட் மற்றும் பொது பட்ஜெட். இரண்டும் ஒரே நடைமுறையால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.
- பொது பட்ஜெட்டுக்கு முன்னதாக ரயில்வே பட்ஜெட் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. முந்தையது பிப்ரவரி மூன்றாவது வாரத்தில் ரயில்வே அமைச்சரால் மக்களவையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டாலும், பிந்தையது பிப்ரவரி கடைசி வேலை நாளில் நிதியமைச்சரால் மக்களவையில் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

நிதியமைச்சர் பொது பட்ஜெட்டை 'பட்ஜெட் பேச்சு' என அழைக்கப்படும் உரையுடன் தாக்கல் செய்கிறார். மக்களவைவில் உரையின் முடிவில், பட்ஜெட் மாநிலங்களவைவில் வைக்கப்படுகிறது, அது அதை விவாதிக்க மட்டுமே முடியும் மற்றும் மானிய கோரிக்கைகளுக்கு வாக்களிக்க அதிகாரம் இல்லை.

2. பொது விவாதம் பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சில நாட்களுக்குப் பிறகு பொது விவாதம் தொடங்குகிறது. இது பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நடைபெறுகிறது மற்றும் வழக்கமாக மூன்று முதல் நான்கு நாட்கள் வரை நீடிக்கும். இந்த கட்டத்தில், மக்களவை பட்ஜெட்டை முழுவதுமாக விவாதிக்கலாம் அல்லது அதில் உள்ள கொள்கையின் எந்தவொரு கேள்வியையும் விவாதிக்கலாம், ஆனால் எந்த வெட்டு தீர்மானத்தையும் முன்வைக்க முடியாது அல்லது பட்ஜெட்டை அவையின் வாக்கெடுப்புக்கு சமர்ப்பிக்க முடியாது. விவாதத்தின் முடிவில் பதிலளிக்க நிதியமைச்சருக்கு பொதுவான உரிமை உள்ளது.
3. துறைசார் குழுக்களின் ஆய்வு பட்ஜெட் மீதான பொது விவாதம் முடிந்ததும், சபைகள் சுமார் மூன்று முதல் நான்கு வாரங்களுக்கு ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன. இந்த இடைவெளியில், நாடாளுமன்றத்தின் 24 துறை சார்ந்த நிலைக்குழுக்கள் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களின் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆராய்ந்து விரிவாக விவாதித்து அறிக்கைகளைத் தயாரிக்கின்றன. இந்த அறிக்கைகள் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் பரிசீலனைக்காக சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. 1993 இல் நிறுவப்பட்ட நிலைக்குழு அமைப்பு (மற்றும் 2004 இல் விரிவாக்கப்பட்டது) அமைச்சகங்களின் மீதான பாராளுமன்ற நிதிக் கட்டுப்பாட்டை மிகவும் விரிவானதாகவும், நெருக்கமாகவும், ஆழமாகவும், விரிவானதாகவும் ஆக்குகிறது.
4. மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் மீதான வாக்கெடுப்பு துறைசார் நிலைக்குழுக்களின் அறிக்கைகளின் வெளிச்சத்தில், மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளை மக்களவை வாக்கெடுப்பு நடத்துகிறது. அமைச்சகங்கள் வாரியாக கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு கோரிக்கை முறையாக வாக்களிக்கப்பட்ட பிறகு மானியமாக மாறும். இச்சூழலில் இரண்டு புள்ளிகளைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஒன்று, மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளை வாக்களிப்பது என்பது மக்களவையின் பிரத்யேக சிறப்புரிமை, அதாவது கோரிக்கைகளை வாக்களிப்பதற்கான அதிகாரம் மாநிலங்களவைக்கு இல்லை. இரண்டாவதாக, வாக்கெடுப்பு என்பது பட்ஜெட்டின் வாக்களிக்கக்கூடிய பகுதிக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது—இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவுகள் வாக்கெடுப்புக்கு சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை (அது பற்றி மட்டுமே விவாதிக்கப்படும்). பொது பட்ஜெட்டில் மொத்தம் 109 கோரிக்கைகள் (சிவில் செலவினங்களுக்கு 103 மற்றும் பாதுகாப்பு செலவினங்களுக்கு 6), ரயில்வே பட்ஜெட்டில் 32 கோரிக்கைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு கோரிக்கையும் மக்களவையால்

UNIT - V - INDIAN POLITY

தனித்தனியாக வாக்களிக்கப்படுகிறது. இந்த கட்டத்தில், பட்ஜெட் விவரங்கள் குறித்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் விவாதிக்கலாம். மானியத்திற்கான எந்தவொரு கோரிக்கையையும் குறைக்க அவர்கள் இயக்கங்களை நகர்த்தலாம். இத்தகைய இயக்கங்கள் 'வெட்டு இயக்கம்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன, அவை மூன்று வகைகளாகும்:

- (அ) கொள்கை வெட்டு தீர்மானம் இது கோரிக்கையின் அடிப்படையிலான கொள்கையின் மறுப்பைக் குறிக்கிறது. கோரிக்கையின் அளவு 1 ரூபாயாக குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. உறுப்பினர்கள் மாற்றுக் கொள்கையையும் பரிந்துரைக்கலாம்.
- (ஆ) பொருளாதார வெட்டு தீர்மானம் இது முன்மொழியப்பட்ட செலவினத்தில் பாதிக்கப்படக்கூடிய பொருளாதாரத்தைக் குறிக்கிறது. தேவையின் அளவு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையால் குறைக்கப்படும் என்று அது கூறுகிறது (இது தேவையின் மொத்தக் குறைப்பு அல்லது தேவையிலுள்ள ஒரு பொருளின் குறைப்பு அல்லது குறைப்பு).
- (இ) குறிப்பிட்ட தொகை வெட்டு தீர்மானம் இது இந்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு எல்லைக்குள் இருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட குறையை வெளிப்படுத்துகிறது. தேவையின் அளவு 100 ரூபாய் குறைக்கப்படும் என்று அதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒரு வெட்டு தீர்மானம், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட, பின்வரும் நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்:

1. இது ஒரு கோரிக்கையுடன் மட்டுமே தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும்.
2. இது தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் வாதங்கள் அல்லது அவதூறு அறிக்கைகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது.
3. இது ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் மட்டுமே இருக்க வேண்டும்.
4. தற்போதுள்ள சட்டங்களில் திருத்தம் அல்லது ரத்து செய்வதற்கான பரிந்துரைகளை அது செய்யக்கூடாது.
5. இது முதன்மையாக மத்திய அரசின் அக்கறை இல்லாத ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடக்கூடாது.
6. இது இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவினத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்கக்கூடாது.
7. நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பளிக்கப்படும் விஷயத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்கக்கூடாது.
8. அது சலுகை பற்றிய கேள்வியை எழுப்பக் கூடாது.
9. அதே அமர்வில் முடிவு எடுக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்தின் மீது மீண்டும் விவாதம் நடத்தக் கூடாது.
10. இது ஒரு அற்ப விஷயத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்கக்கூடாது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையின் முக்கியத்துவம் இதில் உள்ளது: மானியத்திற்கான ஒரு குறிப்பிட்ட கோரிக்கையின் மீது குவிந்த விவாதத்தைத் தொடங்குவதற்கு உதவுகிறது; மற்றும்

அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளை ஆராய்வதன் மூலம் பொறுப்பான அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நிலைநிறுத்துதல்.

இருப்பினும், வெட்டு இயக்கம் நடைமுறையில் அதிக பயன் இல்லை. அவை சபையில் நகர்த்தப்பட்டு விவாதிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் அரசாங்கம் பெரும்பான்மை ஆதரவைப் பெறுவதால் நிறைவேற்றப்படவில்லை. மக்களவைவில் அவர்கள் நிறைவேற்றுவது அரசாங்கத்தின் மீது பாராளுமன்ற நம்பிக்கை இல்லாததை வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் அது ராஜினாமா செய்ய வழிவகுக்கும்.

கோரிக்கைகள் மீதான வாக்கெடுப்புக்கு மொத்தம் 26 நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கடைசி நாளில் சபாநாயகர் மீதமுள்ள அனைத்து கோரிக்கைகளையும் வாக்களிக்க வைத்து, அவை உறுப்பினர்களால் விவாதிக்கப்பட்டதா இல்லையா என்பதை அவை நிவர்த்தி செய்கின்றன. இது 'கில்ல்டின்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

5. ஒதுக்கீட்டு மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் அரசியலமைப்புச் சட்டம், 'இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தில் இருந்து சட்டத்தால் செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீட்டின் கீழ் தவிர எந்தப் பணமும் திரும்பப் பெறப்படாது' என்று கூறுகிறது. அதன்படி, இந்திய ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிதியில் இருந்து, பூர்த்தி செய்யத் தேவையான அனைத்துப் பணத்தையும் ஒதுக்கித் தருவதற்காக, ஒதுக்கீட்டு மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது:

(அ) மக்களவையால் வாக்களிக்கப்பட்ட மானியங்கள்.

(ஆ) இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் செலவு.

எந்தவொரு மானியத்தின் வாக்களிக்கப்பட்ட தொகையை மாற்றுவது அல்லது இலக்கை மாற்றுவது அல்லது இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் வசூலிக்கப்படும் எந்தவொரு செலவினத்தின் அளவையும் மாற்றுவது போன்ற விளைவுகளை ஏற்படுத்தும், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதாவில் அத்தகைய திருத்தம் எதுவும் முன்மொழியப்பட முடியாது.

நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதா குடியரசுத் தலைவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிறகு நிதி ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமாகிறது. இந்தச் சட்டம் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து பணம் செலுத்துவதை அங்கீகரிக்கிறது (அல்லது சட்டப்பூர்வமாக்குகிறது). அதாவது, நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதா அமலுக்கு வரும் வரை, இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தில் இருந்து அரசாங்கம் பணத்தை எடுக்க முடியாது. இது நேரம் எடுக்கும் மற்றும் வழக்கமாக ஏப்ரல் இறுதி வரை நீடிக்கும். ஆனால் மார்ச் 31 க்குப் பிறகு (நிதியாண்டின் இறுதியில்) அதன் இயல்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அரசாங்கத்திற்கு பணம்

UNIT - V - INDIAN POLITY

தேவைப்படுகிறது. இந்தச் செயல்பாட்டுச் சிக்கலைச் சமாளிக்க, மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான வாக்கெடுப்பு முடிவடைந்து, நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதா நிறைவேற்றப்படும் வரை, நிதியாண்டின் ஒரு பகுதிக்கான மதிப்பிடப்பட்ட செலவினங்களைப் பொறுத்தவரை, முன்கூட்டியே மானியம் வழங்குவதற்கு மக்களவைக்கு அரசியலமைப்பு அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. இந்த ஏற்பாடு 'ஓட் ஆன் அக்கவுண்ட்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. பட்ஜெட் மீதான பொது விவாதம் முடிந்ததும் அது நிறைவேற்றப்பட்டது (அல்லது வழங்கப்பட்டது). மொத்த மதிப்பீட்டில் ஆறில் ஒரு பங்கிற்கு சமமான தொகைக்கு இது பொதுவாக இரண்டு மாதங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

6. நிதி மசோதாவை நிறைவேற்றுதல் அடுத்த ஆண்டுக்கான இந்திய அரசின் நிதி முன்மொழிவுகளை நடைமுறைப்படுத்த நிதி மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது பண மசோதாவிற்கு பொருந்தக்கூடிய அனைத்து நிபந்தனைகளுக்கும் உட்பட்டது. ஒதுக்கீட்டு மசோதாவைப் போலன்றி, திருத்தங்கள் (வரியை நிராகரிக்க அல்லது குறைக்க முயல்கின்றன) நிதி மசோதா விஷயத்தில் நகர்த்தப்படலாம். 1931 இன் தற்காலிக வரி வசூல் சட்டத்தின்படி, நிதி மசோதா 75 நாட்களுக்குள் இயற்றப்பட வேண்டும் (அதாவது, பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டு குடியரசுத் தலைவரால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது). நிதிச் சட்டம் வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் வருமானப் பக்கத்தை சட்டப்பூர்வமாக்குகிறது மற்றும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான செயல்முறையை நிறைவு செய்கிறது.

பிற மானியங்கள்:

ஒரு நிதியாண்டிற்கான வருமானம் மற்றும் செலவினங்களின் சாதாரண மதிப்பீடுகளைக் கொண்ட வரவுசெலவுத் திட்டத்திற்கு மேலதிகமாக, அசாதாரணமான அல்லது சிறப்பு சூழ்நிலைகளில் பாராளுமன்றத்தால் பல்வேறு மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன:

நடப்பு நிதியாண்டிற்கான ஒரு குறிப்பிட்ட சேவைக்கான ஒதுக்கீட்டுச் சட்டத்தின் மூலம் பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொகை அந்த ஆண்டிற்கு போதுமானதாக இல்லை எனக் கண்டறியப்பட்டால் துணை மானியம் வழங்கப்படுகிறது.

கூடுதல் மானியம், நடப்பு நிதியாண்டில், அந்த ஆண்டிற்கான பட்ஜெட்டில் சிந்திக்கப்படாத சில புதிய சேவைகளுக்கு கூடுதல் செலவுக்கான தேவை ஏற்படும் போது வழங்கப்படுகிறது.

அதிகப்படியான மானியம் ஒரு நிதியாண்டில் எந்த ஒரு சேவைக்கும் அந்த ஆண்டிற்கான பட்ஜெட்டில் அந்த சேவைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை விட அதிகமாக பணம் செலவிடப்பட்டால் அது வழங்கப்படுகிறது. இது நிதியாண்டுக்குப் பிறகு மக்களவையால் வாக்களிக்கப்படுகிறது. அதிகப்படியான மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் மக்களவையில் வாக்களிப்பதற்காக சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்,

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

அவை நாடாளுமன்றத்தின் பொதுக் கணக்குக் குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

கடன் வாக்கு இந்தியாவின் வளங்களின் மீது எதிர்பாராத தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்காக வழங்கப்படுகிறது, சேவையின் அளவு அல்லது காலவரையற்ற தன்மை காரணமாக, வழக்கமாக பட்ஜெட்டில் கொடுக்கப்பட்ட விவரங்களுடன் கோரிக்கையை குறிப்பிட முடியாது. எனவே, இது மக்களவை நிறைவேற்று அதிகாரிக்கு அளிக்கப்பட்ட வெற்று காசோலை போன்றது.

விதிவிலக்கான மானியம் ஒரு சிறப்பு நோக்கத்திற்காக வழங்கப்படுகிறது மற்றும் எந்தவொரு நிதியாண்டின் தற்போதைய சேவையின் எந்தப் பகுதியையும் உருவாக்காது.

டோக்கன் கிராண்ட் ஒரு புதிய சேவையின் முன்மொழியப்பட்ட செலவினங்களைச் சந்திப்பதற்கான நிதியை மறுபங்கீடு செய்வதன் மூலம் கிடைக்கும் போது இது வழங்கப்படுகிறது. டோக்கன் தொகை (ரூ 1) வழங்குவதற்கான கோரிக்கை மக்களவையின் வாக்கெடுப்பில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டால், நிதி கிடைக்கும். மறு ஒதுக்கீடு என்பது ஒரு தலையிலிருந்து இன்னொருவருக்கு நிதியை மாற்றுவதை உள்ளடக்குகிறது. இதில் கூடுதல் செலவு எதுவும் இல்லை. துணை, கூடுதல், அதிகப்படியான மற்றும் விதிவிலக்கான மானியங்கள் மற்றும் கடன் வாக்கு ஆகியவை வழக்கமான பட்ஜெட்டின் விஷயத்தில் பொருந்தும் அதே நடைமுறையால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.

நிதிகள்:

இந்திய அரசியலமைப்பு மத்திய அரசுக்கு பின்வரும் மூன்று வகையான நிதிகளை வழங்குகிறது:

1. இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதி (பிரிவு 266)
2. இந்தியாவின் பொது கணக்கு (பிரிவு 266)
3. இந்தியாவின் அவசரகால நிதி (பிரிவு 267)

இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதி இது அனைத்து ரீதுகளும் வரவு வைக்கப்படும் மற்றும் அனைத்து கொடுப்பனவுகளும் பற்று வைக்கப்படும் ஒரு நிதியாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், (அ) இந்திய அரசாங்கத்தால் பெறப்பட்ட அனைத்து வருவாய்களும்; (ஆ) கருவூல பில்கள், கடன்கள் அல்லது முன்பணத்தின் வழிகள் மற்றும் வழிமுறைகள் மூலம் அரசாங்கத்தால் திரட்டப்பட்ட அனைத்து கடன்களும்; மற்றும் (இ) கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் அரசாங்கத்தால் பெறப்பட்ட அனைத்துப் பணமும் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியாக அமைகிறது. இந்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட அனைத்து கொடுப்பனவுகளும் இந்த நிதியில் இருந்து செய்யப்படுகின்றன. இந்த நிதியில் இருந்து எந்தப் பணத்தையும் பாராளுமன்ற சட்டத்தின்படி ஒதுக்கி (வழங்கவோ அல்லது எடுக்கவோ) முடியாது.

இந்தியாவின் பொதுக் கணக்கு இந்திய அரசாங்கத்தால் அல்லது அதன் சார்பாக பெறப்பட்ட அனைத்து பொதுப் பணமும் (இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில்

UNIT - V - INDIAN POLITY

வரவு வைக்கப்பட்டவை தவிர) இந்திய பொதுக் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படும். இதில் வருங்கால வைப்பு நிதி, நீதித்துறை வைப்பு, சேமிப்பு வங்கி வைப்பு, துறை சார்ந்த வைப்பு, பணம் அனுப்புதல் மற்றும் பல. இந்த கணக்கு நிறைவேற்று நடவடிக்கை மூலம் இயக்கப்படுகிறது, அதாவது, இந்த கணக்கிலிருந்து பணம் செலுத்துவது பாராளுமன்ற ஒதுக்கீடு இல்லாமல் செய்யப்படலாம். இத்தகைய கொடுப்பனவுகள் பெரும்பாலும் வங்கி பரிவர்த்தனைகளின் தன்மையில் இருக்கும். இந்தியாவின் தற்செயல் நிதியானது, சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகைகள் அவ்வப்போது செலுத்தப்படும் 'இந்தியாவின் தற்செயல் நிதி'யை நிறுவுவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. அதன்படி, பார்லிமென்ட் 1950ல் இந்தியாவின் தற்செயல் நிதிச் சட்டத்தை இயற்றியது. இந்த நிதி குடியரசுத் தலைவரின் வசம் வைக்கப்படுகிறது, மேலும் அவர் நாடாளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிலுவையில் உள்ள எதிர்பாராத செலவினங்களைச் சந்திக்க அதிலிருந்து முன்னேறலாம். குடியரசுத் தலைவரின் சார்பாக நிதி செயலாளரால் இந்த நிதி உள்ளது. இந்தியாவின் பொதுக் கணக்கைப் போலவே, இதுவும் நிர்வாக நடவடிக்கை மூலம் இயக்கப்படுகிறது.

பாராளுமன்றத்தின் பன்முகப் பங்கு:

'இந்திய அரசியல்—நிர்வாக அமைப்பில்', பாராளுமன்றம் ஒரு மைய நிலையை ஆக்கிரமித்து, பன்முகப் பங்கு வகிக்கிறது. இது விரிவான அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளது மற்றும் அதன் அரசியலமைப்பு ரீதியாக எதிர்பார்க்கப்படும் பாத்திரத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக பல்வேறு செயல்பாடுகளை செய்கிறது. அதன் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளை பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தலாம்:

1. சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்
  2. நிர்வாக அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்
  3. நிதி அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்
  4. தொகுதி அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்
  5. நீதித்துறை அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்
  6. தேர்தல் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்
  7. மற்ற அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்.
1. சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பாராளுமன்றத்தின் முதன்மையான செயல்பாடு நாட்டின் ஆளுகைக்கான சட்டங்களை உருவாக்குவதாகும். யூனியன் பட்டியலில் (தற்போது 100 பாடங்கள், முதலில் 97 பாடங்கள் உள்ளன) மற்றும் எஞ்சிய பாடங்கள் (அதாவது, மூன்று பட்டியல்களில் எதிலும் பட்டியலிடப்படாத பாடங்கள்) ஆகியவற்றில் பட்டியலிடப்பட்ட பாடங்கள் மீது சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு இது பிரத்யேக அதிகாரம் கொண்டது. கன்கர்ரண்ட் லிஸ்ட் (தற்போது 52 பாடங்கள், முதலில் 47 பாடங்கள் உள்ளன), நாடாளுமன்றத்திற்கு மேலெழுந்தவாரியான அதிகாரங்கள் உள்ளன, அதாவது இரண்டுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டால்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

மாநில சட்டமன்றத்தின் சட்டத்தை விட நாடாளுமன்றத்தின் சட்டம் மேலோங்குகிறது. பின்வரும் ஐந்து அசாதாரண சூழ்நிலைகளின் கீழ் மாநிலப் பட்டியலில் (தற்போது 61 பாடங்கள், முதலில் 66 பாடங்கள் உள்ளன) பட்டியலிடப்பட்டுள்ள பாடங்களில் சட்டங்களை உருவாக்க அரசியலமைப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது: (அ) மாநிலங்களவை அதற்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும்போது. (ஆ) தேசிய அவசரநிலை பிரகடனம் செயல்பாட்டில் இருக்கும்போது. (இ) இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் நாடாளுமன்றத்தில் கூட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைக்கும்போது. (ஈ) சர்வதேச உடன்படிக்கைகள், உடன்படிக்கைகள் மற்றும் மரபுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தேவையான போது. (இ) மாநிலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி அமலில் இருக்கும் போது. குடியரசுத் தலைவரால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அனைத்து ஆணைகளும் (நாடாளுமன்றத்தின் இடைவேளையின் போது) மீண்டும் கூடிய பின்னர் ஆறு வாரங்களுக்குள் பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். அந்த காலத்திற்குள் நாடாளுமன்றத்தில் ஒப்புதல் பெறப்படாவிட்டால், அவசரச் சட்டம் செயலற்றதாகிவிடும். பாராளுமன்றம் சட்டங்களை ஒரு எலும்புக்கூடு வடிவத்தில் உருவாக்குகிறது மற்றும் பெற்றோர் சட்டத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் விரிவான விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை உருவாக்க நிர்வாகத்தை அங்கீகரிக்கிறது. இது பிரதிநிதித்துவ சட்டம் அல்லது நிர்வாக சட்டம் அல்லது துணை சட்டம் என அழைக்கப்படுகிறது. அத்தகைய விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் அதன் ஆய்வுக்காக பாராளுமன்றத்தின் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

2. நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் இந்திய அரசியலமைப்பு ஒரு பாராளுமன்ற அரசாங்க வடிவத்தை நிறுவியது, அதில் நிறைவேற்று அதிகாரம் அதன் கொள்கைகள் மற்றும் செயல்களுக்கு பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பாகும். எனவே, கேள்வி நேரம், பூஜ்ஜிய நேரம், அரை மணி நேர விவாதம், குறுகிய கால விவாதம், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம், ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை, நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை, தணிக்கைப் பிரேரணை மற்றும் இதர விவாதங்கள் மூலம் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை நாடாளுமன்றம் கையாளுகிறது. அரசாங்க உத்தரவாதக் குழு, துணைச் சட்டத்திற்கான குழு, மனுக்களுக்கான குழு போன்ற அதன் குழுக்களின் உதவியுடன் நிர்வாகத்தின் செயல்பாடுகளை இது மேற்பார்வை செய்கிறது. அமைச்சர்கள் பொதுவாக நாடாளுமன்றத்திற்கும் குறிப்பாக மக்களவைக்கும் கூட்டாகப் பொறுப்பேற்கிறார்கள். கூட்டுப் பொறுப்பின் ஒரு பகுதியாக, தனிப்பட்ட பொறுப்பு உள்ளது, அதாவது, ஒவ்வொரு அமைச்சரும் தனது பொறுப்பின் கீழ் உள்ள அமைச்சகத்தின் திறமையான நிர்வாகத்திற்கு தனித்தனியாக பொறுப்பு. மக்களவையில் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் நம்பிக்கையை அவர்கள் அனுபவிக்கும் வரை அவர்கள் பதவியில் தொடர்கிறார்கள் என்பதே இதன் பொருள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம்

UNIT - V - INDIAN POLITY

மூலம் மக்களவையில் அமைச்சர்கள் குழுவை பதவியில் இருந்து நீக்க முடியும். மக்களவை அரசாங்கத்தின் மீதான நம்பிக்கையின்மையை பின்வரும் வழிகளில் வெளிப்படுத்தலாம்:

1. குடியரசுத் தலைவரின் தொடக்க உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றாததன் மூலம்.
2. பண மசோதாவை நிராகரிப்பதன் மூலம்.
3. ஒரு தணிக்கை தீர்மானம் அல்லது ஒத்திவைப்பு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம்.
4. ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையில் அரசாங்கத்தை தோற்கடிப்பதன் மூலம்.
5. ஒரு வெட்டு இயக்கத்தை அனுப்புவதன் மூலம்.

எனவே, “அரசாங்கத்தை அமைத்து, அதன் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கும் வரை ஆதரவளித்து, ஆட்சியில் நிலைநிறுத்த வேண்டிய குழுவைத் தேர்ந்தெடுத்து, அது நிறுத்தப்படும்போது அதை வெளியேற்றி, அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் அதை மக்களிடம் விட்டுவிடுவதே நாடாளுமன்றத்தின் முதல் செயல்பாடு என்று சொல்லலாம்.

3. நிதி அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் அதிகாரத்தின் கீழ் மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் ஒப்புதலுடன் தவிர, எந்த வரியும் வசூலிக்கவோ அல்லது வசூலிக்கவோ முடியாது மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரியால் செலவு செய்ய முடியாது. எனவே, பட்ஜெட் அதன் ஒப்புதலுக்காக பாராளுமன்றத்தில் வைக்கப்படுகிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தை நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றுவது, அடுத்த நிதியாண்டிற்கான அரசாங்கத்தின் வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களை சட்டப்பூர்வமாக்குகிறது.
4. பாராளுமன்றம் அதன் நிதிக் குழுக்களின் உதவியுடன் அரசாங்கச் செலவுகள் மற்றும் நிதிச் செயல்பாடுகளை ஆய்வு செய்கிறது. பொதுக் கணக்குக் குழு, மதிப்பீட்டுக் குழு மற்றும் பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு ஆகியவை இதில் அடங்கும். அவை சட்டவிரோத, முறையற்ற, அங்கீகரிக்கப்படாத, முறையற்ற பயன்பாடு மற்றும் பொதுச் செலவினங்களில் விரயம் மற்றும் ஊதாரித்தனமான வழக்குகளை வெளியே கொண்டு வருகின்றன. எனவே, நிதி விவகாரங்களில் நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் மீதான நாடாளுமன்றக் கட்டுப்பாடு இரண்டு நிலைகளில் செயல்படுகிறது:
  - (அ) வரவு செலவுக் கட்டுப்பாடு, அதாவது, வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் மானியங்களை ஒதுக்குவதற்கு முன் கட்டுப்பாடு; மற்றும்
  - (ஆ) பட்ஜெட்டுக்கு பிந்தைய கட்டுப்பாடு, அதாவது, மூன்று நிதிக் குழுக்களின் மூலம் மானியங்களை ஒதுக்கிய பிறகு கட்டுப்பாடு.

வரவு செலவுத் திட்டம் வருடாந்திர கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது, அதாவது ஒரு நிதியாண்டிற்கு பாராளுமன்றம் அரசாங்கத்திற்கு பணத்தை வழங்குகிறது. வழங்கப்பட்ட பணம் நிதியாண்டின் இறுதிக்குள்

UNIT - V - INDIAN POLITY

செலவிடப்படாவிட்டால், மீதமுள்ள தொகை காலாவதியாகி, இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதிக்கு திரும்பும். இந்த நடைமுறை 'தவறான விதி' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது பாராளுமன்றத்தின் திறமையான நிதிக் கட்டுப்பாட்டை எளிதாக்குகிறது, ஏனெனில் அதன் அங்கீகாரம் இல்லாமல் இருப்பு நிதிகளை உருவாக்க முடியாது. எவ்வாறாயினும், இந்த விதியைக் கடைப்பிடிப்பதால், நிதியாண்டின் இறுதிக்குள் செலவினங்களின் அதிக அவசரம் ஏற்படுகிறது. இது பிரபலமாக 'மார்ச் ரஷ்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. 4. அரசியலமைப்பு அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் எந்தவொரு விதியையும் சேர்த்தல், மாறுதல் அல்லது ரத்து செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பின் பெரும்பகுதி பாராளுமன்றத்தால் சிறப்புப் பெரும்பான்மையுடன், அதாவது, ஒவ்வொரு அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை (அதாவது, 50 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானது) மற்றும் ஒவ்வொரு அவையிலும் கலந்துகொண்டு வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையுடன் திருத்தப்படலாம். அரசியலமைப்பின் வேறு சில விதிகள் பாராளுமன்றத்தால் தனிப் பெரும்பான்மையுடன் திருத்தப்படலாம், அதாவது நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையிலும் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு வாக்களிக்கலாம். அரசியலமைப்பின் சில விதிகள் மட்டுமே பாராளுமன்றத்தால் (சிறப்புப் பெரும்பான்மையால்) மற்றும் குறைந்தபட்சம் பாதி மாநில சட்டமன்றங்களின் ஒப்புதலுடன் (எளிமையான பெரும்பான்மையால்) திருத்தப்பட முடியும். எவ்வாறாயினும், அரசியலமைப்பின் திருத்தத்தின் செயல்முறையைத் தொடங்குவதற்கான அதிகாரம் (மூன்று நிகழ்வுகளிலும்) பிரத்தியேகமாக பாராளுமன்றத்தின் கைகளில் உள்ளது மற்றும் மாநில சட்டமன்றத்திற்கு அல்ல. ஒரே ஒரு விதிவிலக்கு மட்டுமே உள்ளது, அதாவது, மாநிலத்தில் சட்டமன்றக் குழுவை உருவாக்க அல்லது ஒழிக்க நாடாளுமன்றத்தைக் கோரும் தீர்மானத்தை மாநில சட்டமன்றம் நிறைவேற்ற முடியும். அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான சட்டத்தை நாடாளுமன்றம் செய்கிறது. சுருக்கமாக, பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்பை மூன்று வழிகளில் திருத்தலாம்:

1. எளிய பெரும்பான்மை மூலம்;
2. சிறப்பு பெரும்பான்மை மூலம்; மற்றும்
3. சிறப்பு பெரும்பான்மை மூலம் ஆனால் அனைத்து மாநில சட்டமன்றங்களில் பாதியின் ஒப்புதலுடன்.

பாராளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அதிகாரம் வரம்பற்றது அல்ல; அது அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை கட்டமைப்புக்கு' உட்பட்டது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை அம்சங்களை' தவிர, அரசியலமைப்பின் எந்த விதியையும் பாராளுமன்றம் திருத்த முடியும். இது

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் (1973) உச்ச நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது மற்றும் மினர்வா மில்ஸ் வழக்கில் (1980) மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

5. நீதித்துறை அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பாராளுமன்றத்தின் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளில் பின்வருவன அடங்கும்:
- (அ) அரசியலமைப்பை மீறியதற்காக குடியரசுத் தலைவரையே அது பதவி நீக்கம் செய்யலாம்.
- (ஆ) இது துணை குடியரசுத் தலைவரையே அவரது பதவியில் இருந்து நீக்க முடியும்.
- (இ) உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் (தலைமை நீதிபதி உட்பட), தலைமை தேர்தல் ஆணையர், கன்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரல் ஆகியோரை பதவி நீக்கம் செய்ய குடியரசுத் தலைவர்க்கு பரிந்துரைக்கலாம்.
- (ஈ) அதன் சிறப்புரிமைகளை மீறியதற்காக அல்லது அதன் அவமதிப்புக்காக அதன் உறுப்பினர்கள் அல்லது வெளியாட்களை அது தண்டிக்க முடியும்.
6. தேர்தல் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பாராளுமன்றம் குடியரசுத் தலைவரின் தேர்தலில் (மாநில சட்டமன்றங்களுடன் சேர்ந்து) கலந்து கொண்டு துணை குடியரசுத் தலைவரையே தேர்ந்தெடுக்கிறது. மக்களவை அதன் சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகரை தேர்ந்தெடுக்கிறது, அதே நேரத்தில் மாநிலங்களவை அதன் துணை தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கிறது. குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிகளுக்கும், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளுக்கும், மாநில சட்டமன்றத்தின் இரு அவைகளுக்கும் தேர்தல்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான சட்டங்களை உருவாக்கவும் நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது. அதன்படி, குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணை குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் சட்டம் (1952), மக்கள் பிரதிநிதித்துவ சட்டம் (1950), மக்கள் பிரதிநிதித்துவ சட்டம் (1951) போன்றவற்றை பாராளுமன்றம் இயற்றியது.
7. பிற அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பாராளுமன்றத்தின் பல்வேறு அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:
1. இது நாட்டின் மிக உயர்ந்த விவாத அமைப்பாக செயல்படுகிறது. இது தேசிய மற்றும் சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல்வேறு பிரச்சனைகளை விவாதிக்கிறது.
  2. குடியரசுத் தலைவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்று வகையான அவசரநிலைகளையும் (தேசிய, மாநில மற்றும் நிதி) இது அங்கீகரிக்கிறது.
  3. சம்பந்தப்பட்ட மாநில சட்டப் பேரவைகளின் பரிந்துரையின் பேரில் மாநில சட்டமன்றக் கவுன்சில்களை உருவாக்கலாம் அல்லது ஒழிக்கலாம்.
  4. இது பரப்பளவை அதிகரிக்கலாம் அல்லது குறைக்கலாம், எல்லைகளை மாற்றலாம் மற்றும் இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநிலங்களின் பெயர்களை மாற்றலாம்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

5. இது உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் அமைப்பு மற்றும் அதிகார வரம்பைக் கட்டுப்படுத்தலாம் மற்றும் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு ஒரு பொதுவான உயர் நீதிமன்றத்தை நிறுவலாம்.

செயலற்ற நாடாளுமன்றக் கட்டுப்பாடு:

இந்தியாவில் அரசாங்கம் மற்றும் நிர்வாகத்தின் மீதான பாராளுமன்றக் கட்டுப்பாடு நடைமுறையை விட தத்துவார்த்தமானது. உண்மையில், கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டிய அளவுக்கு பயனுள்ளதாக இல்லை. பின்வரும் காரணிகள் இதற்கு பொறுப்பாகும்:

1. தொகுதி மற்றும் சிக்கலான நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்த பாராளுமன்றத்திற்கு நேரமும் நிபுணத்துவமும் இல்லை.
2. மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளின் தொழில்நுட்பத் தன்மையால் பாராளுமன்றத்தின் நிதிக் கட்டுப்பாடு தடைபடுகிறது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பாமர மக்களால் அவற்றை சரியாகவும் முழுமையாகவும் புரிந்து கொள்ள முடியாது.
3. சட்டமன்றத் தலைமையானது நிர்வாகத்திடம் உள்ளது மற்றும் அது கொள்கைகளை வகுப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிக்கிறது.
4. பாராளுமன்றத்தின் அளவு மிகவும் பெரியது மற்றும் திறம்பட செயல்பட முடியாது.
5. பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றுக்குழு அனுபவிக்கும் பெரும்பான்மை ஆதரவு பயனுள்ள விமர்சனத்தின் சாத்தியத்தை குறைக்கிறது.
6. பொதுக் கணக்குக் குழு போன்ற நிதிக் குழுக்கள் பொதுச் செலவினங்களைச் செயலாளரால் செய்யப்பட்ட பிறகு ஆய்வு செய்கின்றன. இதனால், பிரேத பரிசோதனை பணிகளை மேற்கொள்கின்றனர்.
7. 'கில்ல்ட்டின்' மீதான அதிகரித்த உதவி, நிதிக் கட்டுப்பாட்டின் நோக்கத்தைக் குறைத்தது.
8. 'பிரதிநிதி சட்டத்தின்' வளர்ச்சியானது விரிவான சட்டங்களை உருவாக்குவதில் பாராளுமன்றத்தின் பங்கைக் குறைத்து, அதிகாரத்துவத்தின் அதிகாரங்களை அதிகரித்துள்ளது.
9. குடியரசுத் தலைவரால் அடிக்கடி அவசரச் சட்டங்கள் வெளியிடப்படுவது, நாடாளுமன்றத்தின் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தை நீர்த்துப்போகச் செய்கிறது.
10. பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாடு அவ்வப்போது, பொதுவானது மற்றும் பெரும்பாலும் அரசியல் இயல்புடையது.
11. பாராளுமன்றத்தில் வலுவான மற்றும் நிலையான எதிர்ப்பு இல்லாதது மற்றும் பாராளுமன்ற நடத்தை மற்றும் நெறிமுறைகளில் பின்னடைவு ஆகியவை இந்தியாவில் நிர்வாகத்தின் மீதான சட்டமன்றக் கட்டுப்பாட்டின் பயனற்ற தன்மைக்கு பங்களித்துள்ளன.

ராஜ்ய சபாவின் பதவி:

மாநிலங்களவைவின் அரசியலமைப்பு நிலை (மக்களவைவுடன் ஒப்பிடும்போது)
மூன்று கோணங்களில் ஆய்வு செய்யலாம்:

1. மாநிலங்களவை மக்களவைவிற்கு சமம்.
2. மாநிலங்களவை மக்களவைவிற்கு சமமற்றதாக இருக்கும் இடத்தில்.
3. மக்களவைவுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படாத சிறப்பு அதிகாரங்களை மாநிலங்களவை கொண்டுள்ளது.

மக்களவைக்கு சம அந்தஸ்து:

பின்வரும் விஷயங்களில், மாநிலங்களவைவின் அதிகாரங்களும் அந்தஸ்தும்
மக்களவைக்கு சமம்:

1. சாதாரண மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் நிறைவேற்றுதல்.
2. அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் நிறைவேற்றுதல்.
3. இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து செலவினங்களை உள்ளடக்கிய நிதி மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் நிறைவேற்றுதல்.
4. குடியரசுத் தலைவரின் தேர்தல் மற்றும் பதவி நீக்கம்.
5. துணைத் தலைவர் தேர்தல் மற்றும் நீக்கம். இருப்பினும், துணைத் தலைவரை நீக்குவதை மாநிலங்களவை மட்டுமே தொடங்க முடியும். மாநிலங்களவைவில் சிறப்புப் பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் மூலம் அவர் நீக்கப்படுகிறார், மேலும் மக்களவையில் தனிப்பெரும்பான்மையுடன் ஒப்புக்கொண்டார்.
6. உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் தலைமை நீதிபதி மற்றும் நீதிபதிகள், தலைமை தேர்தல் ஆணையர் மற்றும் கன்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரல் ஆகியோரை பதவி நீக்கம் செய்ய குடியரசுத் தலைவர்க்கு பரிந்துரை செய்தல்.
7. குடியரசுத் தலைவரால் பிறப்பிக்கப்பட்ட கட்டளைகளுக்கு ஒப்புதல்.
8. குடியரசுத் தலைவரால் மூன்று வகையான அவசர நிலைகளையும் பிரகடனப்படுத்த ஒப்புதல்.
9. பிரதமர் உள்ளிட்ட அமைச்சர்கள் தேர்வு. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, பிரதமர் உள்ளிட்ட அமைச்சர்கள் இரு அவைகளிலும் உறுப்பினர்களாக இருக்க முடியும். இருப்பினும், அவர்களின் உறுப்பினர்களைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர்கள் மக்களவைக்கு மட்டுமே பொறுப்பு.
10. நிதி ஆணையம், யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன், கன்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரல் போன்ற அரசியலமைப்பு அமைப்புகளின் அறிக்கைகளை பரிசீலித்தல்.
11. உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் அதிகார வரம்பை விரிவுபடுத்துதல்.

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

மக்களவைவுடன் சமமற்ற நிலை:

பின்வரும் விஷயங்களில், மாநிலங்களவைவின் அதிகாரங்களும் அந்தஸ்தும் மக்களவைக்கு சமமாக இல்லை:

1. பண மசோதாவை மக்களவையில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்த முடியும், மாநிலங்களவைவில் அல்ல.
2. மாநிலங்களவை ஒரு பண மசோதாவை திருத்தவோ அல்லது நிராகரிக்கவோ முடியாது. பரிந்துரைகளுடன் அல்லது பரிந்துரைகள் இல்லாமல் 14 நாட்களுக்குள் மசோதாவை மக்களவைக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டும்.
3. மக்களவை மாநிலங்களவைவின் அனைத்து அல்லது எந்த பரிந்துரைகளையும் ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம். இரண்டு நிகழ்வுகளிலும், பண மசோதா இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.
4. சட்டப்பிரிவு 110ன் விஷயங்களை மட்டும் உள்ளடக்காத நிதி மசோதா, மக்களவைவில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட முடியும், மாநிலங்களவைவில் அல்ல. ஆனால், அதை நிறைவேற்றுவது தொடர்பாக, இரு அவைகளுக்கும் சமமான அதிகாரங்கள் உள்ளன.
5. குறிப்பிட்ட மசோதா பண மசோதாவா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்யும் இறுதி அதிகாரம் மக்களவை சபாநாயகரிடம் உள்ளது.
6. இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு மக்களவை சபாநாயகர் தலைமை தாங்குகிறார்.
7. இரு அவைகளிலும் ஆளுங்கட்சியின் கூட்டு பலம் எதிர்க்கட்சிகளை விடக் குறைவாக இருக்கும் போது தவிர, அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களவை கூட்டுக் கூட்டத்தில் வெற்றி பெறுகிறது.
8. மாநிலங்களவை பட்ஜெட்டை மட்டுமே விவாதிக்க முடியும் ஆனால் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் மீது வாக்களிக்க முடியாது (இது மக்களவையின் பிரத்யேக சிறப்புரிமை).
9. தேசிய அவசரநிலையை நிறுத்துவதற்கான தீர்மானத்தை மக்களவையில் மட்டுமே நிறைவேற்ற முடியும், மாநிலங்களவைவால் அல்ல.
10. மாநிலங்களவை நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் மூலம் அமைச்சர்கள் குழுவை நீக்க முடியாது. ஏனென்றால், அமைச்சர்கள் குழு, மக்களவைக்கு மட்டுமே கூட்டுப் பொறுப்பு. ஆனால், அரசின் கொள்கைகள் மற்றும் செயல்பாடுகள் குறித்து மாநிலங்களவை விவாதிக்கலாம், விமர்சிக்கலாம்.

மாநிலங்களவைவின் சிறப்பு அதிகாரங்கள்:

அதன் கூட்டாட்சி தன்மை காரணமாக, மாநிலங்களவைவிற்கு இரண்டு பிரத்யேக அல்லது சிறப்பு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன, அவை மக்களவைக்கு இல்லை:

1. மாநிலப் பட்டியலில் (பிரிவு 249) பட்டியலிடப்பட்ட ஒரு விஷயத்தின் மீது சட்டம் இயற்றுவதற்கு இது பாராளுமன்றத்தை அங்கீகரிக்கலாம்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

2. இது மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு பொதுவான புதிய அகில இந்திய சேவைகளை உருவாக்க பாராளுமன்றத்தை அங்கீகரிக்கலாம் (பிரிவு 312). மேற்குறிப்பிட்ட புள்ளிகளின் பகுப்பாய்வு, நமது அரசியலமைப்பு அமைப்பில் உள்ள மாநிலங்களவைவின் நிலை பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பு அமைப்பில் உள்ள ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் அளவுக்கு பலவீனமாக இல்லை அல்லது அமெரிக்க அரசியலமைப்பு அமைப்பில் செனட்டைப் போல வலுவாக இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. நிதி விவகாரங்கள் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு மீதான கட்டுப்பாடு தவிர, மற்ற அனைத்து துறைகளிலும் மாநிலங்களவைவின் அதிகாரங்கள் மற்றும் அந்தஸ்து பரந்த அளவில் சமமாக உள்ளது மற்றும் மக்களவையுடன் ஒருங்கிணைக்கப்படுகிறது. மக்களவையுடன் ஒப்பிடும்போது மாநிலங்களவைவிற்கு குறைவான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டாலும், அதன் பயன்பாடு பின்வரும் காரணங்களுக்காக ஆதரிக்கப்படுகிறது:

1. இது அவசர, குறைபாடுள்ள, கவனக்குறைவான மற்றும் மக்களவைவால் செய்யப்பட்ட சட்டத்தை மறுபரிசீலனை மற்றும் சிந்தனையை வழங்குவதன் மூலம் சரிபார்க்கிறது.
2. நேரடித் தேர்தலை எதிர்கொள்ள முடியாத தலைசிறந்த தொழில் வல்லுநர்கள் மற்றும் நிபுணர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் வழங்க இது உதவுகிறது. அப்படிப்பட்ட 12 பேரை குடியரசுத் தலைவர் மாநிலங்களவைவுக்கு நியமிக்கிறார்.
3. இது மத்திய அரசின் தேவையற்ற தலையீட்டிற்கு எதிராக மாநிலங்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் கூட்டாட்சி சமநிலையை பராமரிக்கிறது.

பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள்:

பொருள்:

பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள் என்பது பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகள், அவற்றின் குழுக்கள் மற்றும் அவற்றின் உறுப்பினர்கள் அனுபவிக்கும் சிறப்பு உரிமைகள், விலக்குகள் மற்றும் விலக்குகள் ஆகும். அவர்களின் செயல்களின் சுதந்திரத்தையும் செயல்திறனையும் பாதுகாக்க அவை அவசியம். இந்தச் சலுகைகள் இல்லாமல், சபைகள் தங்கள் அதிகாரம், கண்ணியம் மற்றும் கௌரவத்தைப் பேண முடியாது அல்லது தங்கள் நாடாளுமன்றப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதில் எந்தத் தடையிலிருந்தும் தங்கள் உறுப்பினர்களைப் பாதுகாக்க முடியாது.

பாராளுமன்றம் அல்லது அதன் எந்தவொரு குழுவின் நடவடிக்கைகளிலும் பேசுவதற்கும் பங்கு பெறுவதற்கும் தகுதியுடைய நபர்களுக்கு அரசியலமைப்பு பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. இவர்களில் இந்தியாவின் அட்டர்னி ஜெனரல் மற்றும் மத்திய அமைச்சர்களும் அடங்குவர். பாராளுமன்றத்தின் ஒரு அங்கமான குடியரசுத் தலைவர்க்கு பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள் வழங்கப்படுவதில்லை என்பதை இங்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

வகைப்பாடு பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகளை இரண்டு பரந்த பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்:

1. நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையும் கூட்டாக அனுபவிக்கும், மற்றும்
2. உறுப்பினர்களால் தனித்தனியாக அனுபவிக்கப்படுபவை.

கூட்டுச் சிறப்புரிமைகள்:

நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவைக்கும் கூட்டாகச் சொந்தமான சிறப்புரிமைகள்:

1. இல் அதன் அறிக்கைகள், விவாதங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளை வெளியிட உரிமை உள்ளது மற்றும் பிறர் அதை வெளியிடுவதைத் தடை செய்யும் உரிமையும் உள்ளது. 1978 ஆம் ஆண்டின் 44 வது திருத்தச் சட்டம், பாராளுமன்றத்தின் முன் அனுமதியின்றி பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகள் பற்றிய உண்மையான அறிக்கைகளை வெளியிடுவதற்கு பத்திரிகை சுதந்திரத்தை மீட்டெடுத்தது. ஆனால், சபையின் ரகசிய அமர்வின் விஷயத்தில் இது பொருந்தாது.
2. அதன் நடவடிக்கைகளில் இருந்து அந்நியர்களை விலக்கி வைக்கலாம் மற்றும் சில முக்கியமான விஷயங்களை விவாதிக்க இரகசிய அமர்வுகளை நடத்தலாம்.
3. இது அதன் சொந்த நடைமுறை மற்றும் அதன் வணிகத்தின் நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும், அத்தகைய விஷயங்களில் தீர்ப்பதற்கும் விதிகளை உருவாக்கலாம்.
4. இது உறுப்பினர்களையும் வெளியாட்களையும் அதன் சிறப்புரிமைகளை மீறியதற்காக அல்லது திட்டதல், அறிவுரை அல்லது சிறைத்தண்டனை (உறுப்பினர்கள் விஷயத்தில் இடைநீக்கம் அல்லது வெளியேற்றம்) மூலம் அதன் அவமதிப்புக்காக தண்டிக்க முடியும்.
5. ஒரு உறுப்பினரின் கைது, தடுப்புக்காவல், தண்டனை, சிறைத்தண்டனை மற்றும் விடுதலை பற்றிய உடனடித் தகவல்களைப் பெறுவதற்கு அதற்கு உரிமை உண்டு.
6. இது விசாரணைகளை நிறுவலாம் மற்றும் சாட்சிகளின் வருகைக்கு உத்தரவிடலாம் மற்றும் தொடர்புடைய ஆவணங்கள் மற்றும் பதிவுகளுக்கு அனுப்பலாம்.
7. ஒரு சபை அல்லது அதன் குழுக்களின் நடவடிக்கைகளை விசாரிக்க நீதிமன்றங்கள் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன.
8. எந்தவொரு நபரும் (உறுப்பினர் அல்லது வெளியாட்கள்) கைது செய்யப்பட முடியாது, மேலும் தலைமை அதிகாரியின் அனுமதியின்றி எந்த சட்ட நடவடிக்கையும் (சிவில் அல்லது கிரிமினல்) சபையின் எல்லைக்குள் வழங்க முடியாது.

தனிப்பட்ட சலுகைகள்:

தனித்தனியாக உறுப்பினர்களுக்குச் சொந்தமான சிறப்புரிமைகள்:

1. பார்லிமென்ட் அமர்வின் போதும், தொடங்குவதற்கு 40 நாட்களுக்கு முன்பும், ஒரு அமர்வு முடிவடைந்த 40 நாட்களுக்கு பின்னரும் அவர்களை கைது செய்ய முடியாது. இந்தச் சலுகை சிவில் வழக்குகளில் மட்டுமே கிடைக்கும், குற்றவியல் வழக்குகள் அல்லது தடுப்புக் காவல் வழக்குகளில் அல்ல.
2. அவர்களுக்கு பாராளுமன்றத்தில் பேச்சு சுதந்திரம் உள்ளது. பாராளுமன்றத்திலோ அல்லது அதன் குழுக்களிலோ அவர் வழங்கிய எந்தவொரு வாக்கிற்கும் எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலும் எந்த ஒரு உறுப்பினரும் பொறுப்பல்ல. இந்த சுதந்திரம் அரசியலமைப்பின் விதிகள் மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் நடைமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் விதிகள் மற்றும் நிலையான உத்தரவுகளுக்கு உட்பட்டது.
3. அவர்களுக்கு நடுவர் சேவையிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. பார்லிமென்ட் நடக்கும் போது, நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள வழக்கில் சாட்சியாக ஆஜராகி சாட்சியமளிக்க மறுக்கலாம்.

சிறப்புரிமை மீறல் மற்றும் வீட்டின் அவமதிப்பு:

"எந்தவொரு தனிநபரோ அல்லது அதிகாரமோ, உறுப்பினரின் தனித்தனியாகவோ அல்லது சபையின் கூட்டுத் திறனில் உள்ள சலுகைகள், உரிமைகள் மற்றும் விதிவிலக்குகளில் ஏதேனும் ஒன்றைப் புறக்கணித்தால் அல்லது தாக்கினால், அந்தக் குற்றம் சிறப்புரிமை மீறல் என அழைக்கப்படுகிறது மற்றும் சபையால் தண்டிக்கப்படும்."

பாராளுமன்ற அவையை, அதன் உறுப்பினர் அல்லது அதன் அதிகாரியை அவர்களின் செயல்பாடுகளைச் செய்வதில் தடுக்கும் அல்லது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, அவையின் கண்ணியம், அதிகாரம் மற்றும் கௌரவத்திற்கு எதிராக விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் எந்தவொரு செயலும் அல்லது புறக்கணிப்பும் சபையின் அவமதிப்பாகக் கருதப்படும்.

'சலுகை மீறல்' மற்றும் 'சபையின் அவமதிப்பு' ஆகிய இரண்டு சொற்றொடர்களும் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அவை வெவ்வேறு தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. 'பொதுவாக, சிறப்புரிமை மீறல் சபையை அவமதிப்பதாக அமையலாம். அதேபோல், சபையை அவமதிப்பது சிறப்புரிமை மீறலையும் உள்ளடக்கியிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், சபையின் அவமதிப்பு பரந்த தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக சிறப்புரிமையை மீறாமல், சபை அவமதிப்பு இருக்கலாம். அதேபோன்று, 'எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சிறப்புரிமையையும் மீறாமல், அவையின் கண்ணியம் மற்றும் அதிகாரத்துக்கு எதிரான குற்றங்களாக இருக்கும் செயல்கள், சபையை அவமதிக்கும் செயலாகும்'. உதாரணமாக, சபையின் சட்டப்பூர்வமான உத்தரவிற்கு கீழ்ப்படியாமல் இருப்பது சிறப்புரிமை மீறல் அல்ல, ஆனால் சபையின் அவமதிப்பாக தண்டிக்கப்படலாம்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

சலுகைகளின் ஆதாரங்கள்:

முதலில், அரசியலமைப்பு (பிரிவு 105) பாராளுமன்றத்தில் பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் அதன் நடவடிக்கைகளை வெளியிடும் உரிமை ஆகிய இரண்டு சலுகைகளை வெளிப்படுத்தியது. பிற சிறப்புரிமைகளைப் பொறுத்தவரை, அவை தொடங்கும் தேதியில் (அதாவது, ஜனவரி 26, 1950) பிரிட்டிஷ் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ், அதன் குழுக்கள் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்களைப் போலவே இருக்க வேண்டும் என்று அது வழங்கியது, அது பாராளுமன்றத்தால் வரையறுக்கப்படும் வரை. 1978 ஆம் ஆண்டின் 44 வது திருத்தச் சட்டம், பாராளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையின் மற்ற சிறப்புரிமைகள், அதன் குழுக்கள் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்கள் அவை தொடங்கிய தேதியில் (அதாவது, ஜூன் 20, 1979) பாராளுமன்றத்தால் வரையறுக்கப்படும் வரையில் இருக்க வேண்டும். மற்ற சலுகைகள் தொடர்பான நிலைப்பாடு அப்படியே உள்ளது என்பதே இதன் பொருள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சட்டத்தின் உட்பொருளில் எந்த மாற்றமும் செய்யாமல், பிரிட்டிஷ் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் பற்றிய நேரடிக் குறிப்பை கைவிடுவதன் மூலம் இந்த திருத்தம் வாய்மொழி மாற்றங்களை மட்டுமே செய்துள்ளது.

அனைத்துச் சலுகைகளையும் முழுமையாகக் குறியீடாக்குவதற்கு இதுவரை நாடாளுமன்றம் எந்த ஒரு சிறப்புச் சட்டத்தையும் உருவாக்கவில்லை என்பதை இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவை ஐந்து ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, அதாவது,

1. அரசியலமைப்பு விதிகள்,
2. பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட பல்வேறு சட்டங்கள்,
3. இரு அவைகளின் விதிகள்,
4. பாராளுமன்ற மாநாடுகள், மற்றும்
5. நீதி விளக்கங்கள்.

பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை:

‘பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை’ என்ற கோட்பாடு பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்துடன் தொடர்புடையது. இறையாண்மை என்பது மாநிலத்திற்குள் உள்ள உச்ச அதிகாரம். கிரேட் பிரிட்டனில் அந்த உச்ச அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளது. அதன் அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்பில் ‘சட்ட’ கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் இல்லை.

எனவே, பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை (பாராளுமன்ற மேலாதிக்கம்) என்பது பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பு அமைப்பின் முக்கிய அம்சமாகும். பிரிட்டிஷ் சட்ட வல்லுநரான ஏவி டிசியின் கூற்றுப்படி, இந்தக் கொள்கை மூன்று தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது:

1. பாராளுமன்றம் எந்த சட்டத்தையும் உருவாக்கலாம், திருத்தலாம், மாற்றலாம் அல்லது ரத்து செய்யலாம். பிரித்தானிய அரசியல் ஆய்வாளரான டி லோல்மே, ‘ஒரு பெண்ணை ஆணாகவும், ஆணை பெண்ணாகவும்

UNIT - V - INDIAN POLITY

ஆக்குவதைத் தவிர, பிரித்தானிய பாராளுமன்றம் அனைத்தையும் செய்ய முடியும்' என்றார்.

2. பாராளுமன்றம் சாதாரண சட்டங்களைப் போலவே அரசியலமைப்புச் சட்டங்களை உருவாக்க முடியும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அதிகாரத்திற்கும் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்திற்கும் இடையில் சட்டப்பூர்வ வேறுபாடு இல்லை.
3. பாராளுமன்ற சட்டங்கள் அரசியலமைப்புக்கு முரணானவை என நீதித்துறையால் செல்லாது என அறிவிக்க முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பிரிட்டனில் நீதித்துறை மறுஆய்வு முறை இல்லை.

மறுபுறம், இந்திய பாராளுமன்றம், அதன் அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்பில் 'சட்ட' கட்டுப்பாடுகள் இருப்பதால், அதே அர்த்தத்தில் ஒரு இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பாக கருத முடியாது. இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் இறையாண்மையைக் கட்டுப்படுத்தும் காரணிகள்:

1. **அரசியலமைப்பின் எழுதப்பட்ட தன்மை** அரசியலமைப்பு என்பது நம் நாட்டில் நிலத்தின் அடிப்படை சட்டம். இது மத்திய அரசின் மூன்று உறுப்புகளின் அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்பு மற்றும் அவற்றுக்கிடையேயான உறவின் தன்மை ஆகியவற்றை வரையறுத்துள்ளது. எனவே, அரசியலமைப்புச் சட்டம் விதித்துள்ள வரம்புகளுக்குள் நாடாளுமன்றம் செயல்பட வேண்டும். சட்டமன்ற அதிகாரம் மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அதிகாரம் ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு சட்ட வேறுபாடு உள்ளது. மேலும், அரசியலமைப்பில் சில திருத்தங்களைச் செய்ய, பாதி மாநிலங்களின் ஒப்புதல் தேவை. மறுபுறம், பிரிட்டனில், அரசியலமைப்பு எழுதப்படவில்லை அல்லது நிலத்தின் அடிப்படை சட்டம் போன்ற எதுவும் இல்லை.
2. **ஃபெடரல் சிஸ்டம் ஆஃப் கவர்ன்மென்ட்**, யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே அரசியலமைப்பு ரீதியான அதிகாரப் பகிர்வைக் கொண்ட ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பு முறையைக் கொண்டுள்ளது. இரண்டும் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோளங்களுக்குள் செயல்பட வேண்டும். எனவே, பாராளுமன்றத்தின் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரமானது யூனியன் பட்டியல் மற்றும் கன்கர்ரண்ட் லிஸ்ட் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாடங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்துகிறது. மறுபுறம், பிரிட்டன் ஒரு ஒற்றையாட்சி அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது, எனவே, அனைத்து அதிகாரங்களும் மையத்தில் உள்ளன.
3. **நீதித்துறை மறுஆய்வு முறை** நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம் கொண்ட சுதந்திரமான நீதித்துறையை ஏற்றுக்கொள்வது நமது பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் இரண்டும் பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் அரசியல் சட்டத்தின் எந்த விதியையும் மீறினால், அவை செல்லாது மற்றும் தீவிரமானவை (அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு எதிரானது) என அறிவிக்க முடியும். மறுபுறம், பிரிட்டனில் நீதித்துறை மறுஆய்வு முறை இல்லை. பிரிட்டிஷ்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

நீதிமன்றங்கள், குறிப்பிட்ட வழக்குகளுக்கு, அவற்றின் அரசியலமைப்பு, சட்டப்பூர்வ தன்மை அல்லது நியாயத்தன்மையை ஆராயாமல், பார்லிமென்ட் சட்டங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

4. **அடிப்படை உரிமைகள்** அரசியலமைப்பின் பகுதி III இன் கீழ் நியாயமான அடிப்படை உரிமைகளின் குறியீட்டை இணைப்பதன் மூலம் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரமும் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. பிரிவு 13, ஒரு அடிப்படை உரிமையை முற்றிலும் பறிக்கும் அல்லது ஒரு பகுதியாக ரத்து செய்யும் சட்டத்தை உருவாக்குவதைத் தடுக்கிறது. எனவே, அடிப்படை உரிமைகளை மீறும் பாராளுமன்ற சட்டம் செல்லாது. மறுபுறம், பிரிட்டனில், அரசியலமைப்பில் நியாயமான அடிப்படை உரிமைகள் குறியிடப்படவில்லை. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை வகுத்து எந்த சட்டத்தையும் உருவாக்கவில்லை. இருப்பினும், பிரிட்டிஷ் குடிமக்களுக்கு உரிமைகள் இல்லை என்று அர்த்தமல்ல. உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் சாசனம் இல்லை என்றாலும், சட்டத்தின் ஆட்சி இருப்பதால் பிரிட்டனில் அதிகபட்ச சுதந்திரம் உள்ளது. எனவே, நமது பாராளுமன்றத்தின் பெயரில் மற்றும் அமைப்பு முறை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தைப் போலவே இருந்தாலும், இரண்டிற்கும் இடையே கணிசமான வேறுபாடு உள்ளது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பாக இருக்கும் வகையில் இந்திய நாடாளுமன்றம் இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பு அல்ல. பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்ட் போலல்லாமல், இந்திய பார்லிமென்ட்டின் அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்பு வரையறுக்கப்பட்ட, வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவை.

இது சம்பந்தமாக, இந்திய பாராளுமன்றம் அமெரிக்க சட்டமன்றம் (காங்கிரஸ் என அழைக்கப்படுகிறது) போன்றது. அமெரிக்காவிலும், காங்கிரஸின் இறையாண்மையானது அரசியலமைப்பின் எழுதப்பட்ட தன்மை, கூட்டாட்சி அமைப்பு, நீதித்துறை மறுஆய்வு முறை மற்றும் உரிமைகள் மசோதா ஆகியவற்றால் சட்டப்பூர்வமாக கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

பாராளுமன்ற குழுக்கள்:

நாடாளுமன்றக் குழுக்கள் இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் செயல்பாட்டின் ஒருங்கிணைந்த அங்கமாகும்.

மசோதாக்களை ஆய்வு செய்தல், வரவு செலவுத் திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்தல், அமைச்சகங்களை மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்தல் உள்ளிட்ட பல்வேறு வழிகளில் பாராளுமன்றத்திற்கு உதவுவதற்காக அவை சபையால் அமைக்கப்படுகின்றன அல்லது சபாநாயகர் அல்லது தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றன.

நாடாளுமன்றக் குழுக்கள் சட்டத்தின் தரத்தை மேம்படுத்தவும், நிறைவேற்றுப் பொறுப்பை அதிகரிக்கவும், எதிர்க்கட்சியின் பங்கை வலுப்படுத்தவும் உதவுகின்றன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பரிணாமம்:

பாராளுமன்றக் குழுக்களின் தோற்றம் இந்திய அரசியலமைப்பில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் இருந்து அறியலாம்.

குடியுரிமை, பழங்குடியினர் மற்றும் விலக்கப்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் போன்ற அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் பல்வேறு அம்சங்களைக் கையாள்வதற்காக இந்தியாவில் உள்ள கமிட்டிகள் அரசியலமைப்புச் சபையால் உருவாக்கப்பட்டன.

இருப்பினும், பல்வேறு அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளின் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளை ஆய்வு செய்வதற்காக 17 துறை தொடர்பான நிலைக்குழுக்கள் (DRSCs) உருவாக்கப்பட்ட போது, 1993 இல் ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட குழு அமைப்பு நிறுவப்பட்டது.

பின்னர், மேலும் டிஆர்எஸ்சிகள் சேர்க்கப்பட்டன, மொத்த எண்ணிக்கையை 24 ஆகக் கொண்டு வந்தது.

இந்தக் குழுக்கள் மத்திய அரசின் ஏறக்குறைய அனைத்து அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளையும் உள்ளடக்கியது மற்றும் தலா 31 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது (லோக்சபாவில் இருந்து 21 மற்றும் ராஜ்யசபாவில் இருந்து 10). DRSC களைத் தவிர, பொதுக் கணக்குக் குழு, மதிப்பீட்டுக் குழு மற்றும் பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு போன்ற நிதி விஷயங்களைக் கையாளும் பிற நிலைக்குழுக்கள்.

இந்தக் குழுக்கள் பல்வேறு பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களின் கணக்குகள், வரவு செலவு கணக்குகள் மற்றும் செயல்திறன் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்கின்றன.

அவை ஒவ்வொன்றும் 22 அல்லது 30 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளன, அவை அவற்றின் அமைப்பைப் பொறுத்து.

விரிவான விவாதம், நிபுணர் ஆலோசனை, பொதுமக்கள் பங்கேற்பு, தேசிய நலன் சார்ந்த பல்வேறு விஷயங்களில் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்குதல் ஆகியவற்றுக்கான தளத்தை வழங்குவதால், நாடாளுமன்றக் குழுக்களின் பங்கும் முக்கியத்துவமும் காலப்போக்கில் அதிகரித்துள்ளன.

அவை நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மையை மேம்படுத்துவதோடு, பாராளுமன்றத்தின் சட்டமன்ற மேற்பார்வை செயல்பாட்டை வலுப்படுத்துகின்றன

பாராளுமன்றக் குழுக்களின் வகைகள்:

இரண்டு வகையான நாடாளுமன்றக் குழுக்கள் உள்ளன: நிலையான அல்லது நிரந்தரக் குழுக்கள் மற்றும் தற்காலிகக் குழுக்கள்.

நிலையான குழுக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அமைக்கப்பட்டு தொடர்ந்து செயல்படுகின்றன. தற்காலிகக் குழுக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டு, அவற்றின் பணியை முடித்த பிறகு கலைக்கப்படுகின்றன.

UNIT - V - INDIAN POLITY

நிலைக்குழுக்களில் 6 பிரிவுகள் உள்ளன: நிதிக் குழுக்கள், துறைசார் நிலைக்குழுக்கள், விசாரிக்கக் குழுக்கள், ஆய்வு மற்றும் கட்டுப்படுத்தும் குழுக்கள், சபையின் அன்றாட அலுவல் தொடர்பான குழுக்கள், மற்றும் வீட்டுப் பராமரிப்பு அல்லது சேவைக் குழுக்கள்.

தற்காலிகக் குழுக்களில் 2 வகைகள் உள்ளன: விசாரணைக் குழுக்கள் மற்றும் ஆலோசனைக் குழுக்கள்.

நிதிக் குழுக்கள்:

மதிப்பீட்டுக் குழு, பொதுக் கணக்குக் குழு, பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு, இந்த மூன்றும் நிதிக் குழுக்களின் தலைப்பின் கீழ் வருகின்றன.

DRSC கள் அனைத்தும் அரசாங்க செலவினங்களைக் கண்காணிப்பதிலும் கொள்கை உருவாக்கத்திலும் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன.

மதிப்பீட்டுக் குழு:

இது பட்ஜெட்டில் அரசாங்கத்தின் திட்டமிடப்பட்ட செலவினக் கணிப்புகளை பகுப்பாய்வு செய்கிறது மற்றும் பொதுச் செலவினங்களில் 'பொருளாதாரங்களை' பரிந்துரைக்கிறது.

மதிப்பீடுகளுக்கான குழுவில் 30 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மக்களவையில் (கீழ்சபை) இருந்து எடுக்கப்பட்டவர்கள்.

இதன் பொருள் ராஜ்யசபா பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படவில்லை (மேல்சபை.)

குழுவில் முதலில் 25 பேர் இருந்தனர், ஆனால் இறுதியில் அந்த எண்ணிக்கை 30 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது.

குழுவின் பதவிக்காலம் ஒரு வருடம்.

இந்த குழு அமைச்சர்களை தேர்வு செய்ய அனுமதிக்காது.

குழுவானது அதன் பணியின் போது எழும் அல்லது அதன் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட அல்லது குறிப்பாக அவை அல்லது சபாநாயகரால் குறிப்பிடப்படும் சிறப்பு ஆர்வமுள்ள விஷயங்களைக் கவனிக்கிறது.

பொதுக் கணக்குக் குழு:

பொதுவாக மான்ட். போர்ட் சீர்திருத்தங்கள் என்று அழைக்கப்படும் இந்திய அரசு சட்டம், 1919 இல் அதன் முதல் குறிப்புக்குப் பிறகு, பொதுக் கணக்குக் குழு 1921 இல் நிறுவப்பட்டது.

இது அரசாங்கத்தின் வருடாந்த அறிக்கைகள் மற்றும் ஜனாதிபதியினால் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்படும் கன்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரலின் அறிக்கைகளை ஆராய்கிறது.

இந்தக் குழுவிற்கு மக்களவை 15 உறுப்பினர்களையும், ராஜ்யசபா 7 உறுப்பினர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கும்.

இந்த குழு அமைச்சர்களை தேர்வு செய்ய அனுமதிக்காது.

குழுவின் பதவிக்காலம் ஓராண்டு.

UNIT - V - INDIAN POLITY

கொள்கை விவாதங்களில் குழு அக்கறை காட்டுவதில்லை. இது பாராளுமன்றத்தின் கொள்கை மற்றும் அதன் முடிவுகளை செயல்படுத்துவதில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டுள்ளது.

பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு:

இது பொதுத்துறை அறிக்கைகள் மற்றும் நிதிநிலை அறிக்கைகளை மதிப்பீடு செய்கிறது.

பொது நிறுவனங்களுக்கான குழு 15 மக்களவை உறுப்பினர்கள் மற்றும் 7 ராஜ்யசபா உறுப்பினர்கள் கொண்டது.

இந்த குழு அமைச்சர்களை தேர்வு செய்ய அனுமதிக்காது.

குழுவின் பதவிக்காலம் ஓராண்டு.

பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் மீதான கன்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரலின் அறிக்கைகள் ஏதேனும் இருந்தால் அவற்றை ஆராயவும்.

பொது நிறுவனங்களின் விவகாரங்கள் உறுதியான வணிகக் கோட்பாடுகள் மற்றும் பொறுப்பான வணிக நடைமுறைகளின்படி அவற்றின் சுயாட்சி மற்றும் செயல்திறனின் பின்னணியில் கையாளப்படுகிறது என்பதை ஆராய.

மறுபுறம், குழு முக்கிய அரசாங்கக் கொள்கைகளையோ அல்லது நிறுவனங்களின் அன்றாட நிர்வாகத்தையோ கவனிப்பதில்லை.

துறை சார்ந்த நிலைக்குழுக்கள்:

பல்வேறு அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளின் மானியங்கள், பில்கள், வருடாந்திர அறிக்கைகள் மற்றும் நீண்டகாலக் கொள்கைகளுக்கான கோரிக்கைகளை ஆய்வு செய்வதற்கு அவர்கள் பொறுப்பு.

மத்திய அரசின் அனைத்து அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளை உள்ளடக்கிய 24 துறை சார்ந்த நிலைக்குழுக்கள் உள்ளன.

விசாரிக்கும் குழுக்கள்:

பொது நலன் சார்ந்த குறிப்பிட்ட விஷயங்களை அல்லது தவறான செயல்களின் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதற்கு அவர்கள் பொறுப்பு.

விசாரிக்க 4 குழுக்கள் உள்ளன:

- மனுக்கள் மீதான குழு
- சிறப்புரிமைக் குழு
- நெறிமுறைகள் குழு
- கூட்டு நாடாளுமன்றக் குழு

ஆய்வு மற்றும் கட்டுப்படுத்தும் குழுக்கள்:

நிறைவேற்று அதிகாரியின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்கும், அது நாடாளுமன்றத்தால் வகுக்கப்பட்ட விதிகள் மற்றும் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவதை உறுதி செய்வதற்கும் அவர்கள் பொறுப்பு.

ஆய்வு மற்றும் கட்டுப்படுத்த 5 குழுக்கள் உள்ளன:

- அரசாங்க உத்தரவாதங்கள் மீதான குழு
- துணைச் சட்டத்திற்கான குழு

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

- மேசையின் மீது போடப்பட்ட காகிதங்களுக்கான குழு
- எஸ்சி மற்றும் எஸ்டி நலக் குழு
- பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் குழு

சபையின் அன்றாட அலுவல் தொடர்பான குழுக்கள்:

பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளை சுமுகமாக நடத்துவதற்கும், சபையில் ஒழுங்கு மற்றும் ஒழுக்கத்தை பேணுவதற்கும் அவர்கள் பொறுப்பு.

சபையின் அன்றாட அலுவல் தொடர்பாக 6 குழுக்கள் உள்ளன:

- அலுவல் ஆய்வுக் குழு
- தனியார் உறுப்பினர்களின் மசோதாக்கள் மற்றும் தீர்மானங்கள் மீதான குழு
- விதிகள் குழு
- சபையின் அமர்வில் உறுப்பினர்கள் இல்லாதது பற்றிய குழு
- பொது நோக்கங்களுக்கான குழு
- இலாப அலுவலகங்கள் மீதான கூட்டுக் குழு.

வீட்டு பராமரிப்பு அல்லது சேவைக் குழுக்கள்:

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பல்வேறு வசதிகள் மற்றும் சேவைகளை வழங்குவதற்கும் அவர்களின் நலனை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் பொறுப்பு.

நான்கு வீட்டு பராமரிப்பு அல்லது சேவைக் குழுக்கள் உள்ளன:

- அவை குழு
- நூலகக் குழு
- உறுப்பினர்களின் சம்பளம் மற்றும் படிகள் மீதான கூட்டுக் குழு.
- பாரம்பரிய பண்புகளை பராமரித்தல் மற்றும் பாராளுமன்ற கட்டிட வளாகத்தை மேம்படுத்துவதற்கான கூட்டுக் குழு

தற்காலிக குழுக்கள்:

அவை அவசர கவனம் அல்லது நிபுணர் கருத்து தேவைப்படும் குறிப்பிட்ட சிக்கல்களைக் கையாள்வதற்காக அவை அல்லது இரு அவைகளாலும் கூட்டாக உருவாக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் தங்கள் அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்த பிறகு அல்லது அவை சபையால் டிஸ்சார்ஜ் செய்யப்பட்ட பிறகு அவை இல்லாமல் போய்விடும்.

பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயங்கள் அல்லது ஊழல் அல்லது முறைகேடுகள் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்க விசாரணைக் குழுக்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

விசாரணைக் குழுக்களின் சில எடுத்துக்காட்டுகள், போஃபர்ஸ் ஒப்பந்தங்களுக்கான கூட்டுக் குழு (1987), பங்குச் சந்தை ஊழல் தொடர்பான கூட்டுக் குழு (2001), 2ஜி அலைக்கற்றை ஒதுக்கீடுக்கான கூட்டுக் குழு (2011) போன்றவை.

UNIT - V - INDIAN POLITY

கொள்கை விஷயங்கள் அல்லது சட்ட முன்மொழிவுகள் குறித்து அரசாங்கம் அல்லது பாராளுமன்றத்திற்கு ஆலோசனை வழங்க ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

ஆலோசனைக் குழுக்களின் சில எடுத்துக்காட்டுகள் ஊழல் தடுப்பு மசோதா (2018), தனிப்பட்ட தரவு பாதுகாப்பு மசோதா (2019) மீதான கூட்டுத் தேர்வுக் குழு போன்றவை.

நிலைக்குழுக்கள் – தேவை:

சட்டமியற்றுதல்: சட்டத்தின் மிகப்பெரிய தொகுதி காரணமாக, பாராளுமன்றத்தில் அனைத்து நடவடிக்கைகளின் விரிவான விவாதம் சாத்தியமில்லை. குழுக்கள் புதிய சட்டங்கள் பற்றிய ஆழமான விவாதங்கள் மற்றும் பகுப்பாய்வுகளை நடத்துகின்றன, ஒவ்வொரு சட்டமும் குடியிருப்பாளர்களின் நலனுக்காக இருப்பதை உறுதி செய்கிறது.

ஒருமித்த கருத்து: அரசியல் கட்சிகள் ஒரு உடன்பாட்டை எட்டுவதற்கான இடமாக குழுக்கள் செயல்படுகின்றன. சபையின் நடவடிக்கைகள் அமர்வுகளின் போது ஒளிபரப்பப்படுகின்றன, மேலும் பெரும்பாலான பிரச்சினைகளில் எம்.பி.க்கள் தங்கள் கட்சி நிலைப்பாட்டுடன் ஒட்டிக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கமிட்டிகள் மூடிய கதவு அமர்வுகளைக் கொண்டுள்ளன, அங்கு அவர்கள் ஒருமித்த கருத்தை அடைவதற்காக வெளிப்படையாக கேள்விகளை எழுப்பலாம் மற்றும் விவாதிக்கலாம்.

ஆய்வு: ஒரு மசோதா அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு முன்பு முழுமையாக ஆராயப்படுவதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் வகையில், எங்கள் சட்டத்தை உருவாக்கும் வழிமுறை, மசோதாக்களை முழு ஆய்வுக்காக ஒரு நிலைக்குழுவிடம் சமர்ப்பிக்க அனுமதிக்கிறது.

நிலைக்குழுக்கள் – முக்கியத்துவம்:

இணைக்கப்பட்டவை: அவர்கள் பல ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட துறைகள் மற்றும் அமைச்சகங்களில் பாராளுமன்றத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவார்கள்.

அறிக்கைகள் / மானியங்கள் / மசோதாக்களை ஆய்வு செய்தல்: கேள்விக்குரிய அமைச்சகங்கள் / துறைகள் மூலம் செய்யப்படும் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளை விசாரிப்பதுடன், தொடர்புடைய மசோதாக்கள், வருடாந்திர அறிக்கைகள் மற்றும் நீண்ட காலத் திட்டங்கள் குறித்து நாடாளுமன்றத்தில் ஆய்வு செய்து அறிக்கையிடுவதும் அவர்களுக்குப் பொறுப்பாகும்.

குழு அறிக்கைகள் பொதுவாக முழுமையானவை மற்றும் ஆளுகை தொடர்பான விஷயங்களில் உண்மையான தகவல்களை வழங்குகின்றன.

சிறந்த தகவலறிந்த விவாதங்கள்: திறந்த மன்றங்களில் பேசுவதைப் போலல்லாமல், கட்சி நிலைப்பாடுகள் முதன்மை பெறும்போது, குழுவில் நடக்கும் விவாதங்கள், உறுப்பினர்கள் மிகவும் அர்த்தமுள்ள கருத்துப்

UNIT - V - INDIAN POLITY

பரிமாற்றத்தை அனுமதிக்கின்றன. இது அவர்களுக்கு சிறந்த கொள்கைத் தீர்ப்புகளை வழங்க உதவுகிறது.

ஆய்வு: பொது நிதிகள் பொதுக் கணக்குக் குழுக்களால் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன, அவை அரசாங்கக் கணக்குகள் மற்றும் இந்தியாவின் பொதுத் தணிக்கையாளர் மற்றும் பொதுத் தணிக்கையாளரின் அறிக்கையை ஆய்வு செய்கின்றன. இதன் விளைவாக, அதிகப்படியான செலவுகளின் ஆபத்து குறைகிறது, மேலும் அரசாங்கத்தின் செலவு தரவு சரிபார்க்கப்படுகிறது.

சட்டம் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை மேம்படுத்துதல்: சில சட்டங்களின் எல்லைகளுக்குள் அரசியலமைப்பால் வழங்கப்பட்டுள்ள ஒழுங்குமுறைகள், விதிகள், துணை விதிகள், துணைச் சட்டங்கள் மற்றும் பிற அதிகாரங்களை உரிய முறையில் செயல்படுத்துவது குறித்து துணைச் சட்டத்திற்கான குழு ஆய்வு செய்து சபைக்கு அறிக்கை செய்கிறது.

மேலும், அவை பொதுமக்களின் பார்வையில் இருந்து செயல்படுகின்றன, சட்டமன்ற நடைமுறைகளை நிர்வகிக்கும் விதிமுறைகளைக் காட்டிலும் குறைவான முறையானவை, மேலும் அவை புதிய மற்றும் அனுபவமற்ற உறுப்பினர்களுக்கு சிறந்த கற்பித்தல் மைதானங்களாக செயல்படுகின்றன.

DRSC உறுப்பினர்கள் அரசியல் வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், ஒருமித்த கருத்துக்கு தொடர்ந்து முயற்சி செய்கிறார்கள். செயல்படும் ஜனநாயகத்திற்கு இத்தகைய நடவடிக்கைகள் அவசியம்.

நிலைக்குழுக்கள் — சவால்கள்:

பிஆர்எஸ்— சட்ட ஆராய்ச்சியின்படி, 14வது மக்களவையில் 60 சதவீத மசோதாக்கள் டிஆர்எஸ்சிக்கும், 15வது மக்களவையில் 71 சதவீத மசோதாக்களும் பரிந்துரைக்கப்பட்டாலும், இந்த விகிதம் 16வது மக்களவையில் 27 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது.

ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீரின் சிறப்பு அந்தஸ்தை ரத்துசெய்து மாநிலத்தை இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களாகப் பிரித்த 370வது சட்டப்பிரிவின் மறுசீரமைப்பு போன்ற சமீபத்திய ஆண்டுகளில் பாராளுமன்றத்தின் சில முக்கியமான சட்டங்கள் எந்த ஹவுஸ் கமிட்டியாலும் செயல்படுத்தப்படவில்லை.

கூட்டங்களில் குறைந்த எம்.பி. வருகை, ஒரு குழுவின் கீழ் அதிகமான அமைச்சகங்கள், குழுக்களுக்கு எம்.பி.க்களை நியமிக்கும் போது பெரும்பாலான அரசியல் கட்சிகள் பின்பற்றாத விதிமுறைகள், டி.ஆர்.எஸ்.சி.கள் ஒரு வருடத்திற்கு நிபுணத்துவம் பெறுவதற்கு மிகக் குறைந்த கால அவகாசம் ஆகியவை கமிட்டிகளின் செயல்பாட்டை பாதிக்கிறது.